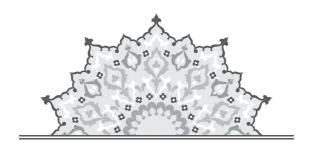
ХОЧЙ ХУСАЙН МЎСОЗОДА

ДАХ ЧАШМАИ АНБАР

Нашриёти «Ношир» Хучанд, 2022

Мусозода Хочи Хусайн. ДАХ ЧАШМАИ АНБАР.

– Хучанд: Ношир, 2022. – 336 сах.

Муҳаррир: **Абдучаббори Суруш**

Муқарриз: **Саидумрон Саидов**

ISBN 978-99985-74-75-5

ТУШАИ РОХИ САОДАТ

Олими маъруфи сохаи дин, донишманд Хочй Хусайн Мусозода аз шинохтатарин чехрахои илму адаб хастанд, ки дар хаёти адабию маънавй таъсири чашмрас доранд. Солхои тулони вобаста ба баланд бардоштани маърифати динию ахлокй ва маънавии сокинони вилоят тавассути мавъиза ва хамчунин барномахои мухталифи маърифати исломй, ки тавассути телевизионхои вилоятию махаллй мунтазам пахш мегардид, махбуби хар хонадон гардида, ба ин восита дар тарбияи ахлокии мардум сахми арзишманд гузоштаанд. Гузашта аз ин, соли 2004 рисолаи илмии худро дар мавзуи «Усули истифодаи оёт ва киссахои куръони дар «Маснавии маънавй» ба дифоъ расонида, сазовори дарачаи баланди илмии номзади илмхои филологи гардидаанд. Хонанда бо силсилаи осори Хочй Хусайн, аз чумла «Гавхари имон мафуруш» (1997), «Бунёди оила дар ислом» (1998), «Сию се сухбати судманд» (2001), «Хазрати бузургвор» (2001), «Маъхаз-ул-маонй аз оёти куръонй» (2004), «Табйин-ул-хакоик» (2008), «Анвор-ул-мактубот» (2009), «Мазхаб ва сохибмазхаб» (2012), «Об - асли мавчудият» (2013), «Об дар «Маснавии маънавй» (2015), «Рахнамои фардои обод» (2016), «Масчидхои Хучанд» (2017) ва ғайра хуб ошно ҳастанд ва ин осор баёнгари

завқи баланд, истеъдоди нодири суханфахмй ва сухансанчии муаллиф мебошанд. Осори тахқиқотии Хочй Хусайн Мўсозода бо фархангу маърифати исломй пайванди қавй дошта, пахлўхои мухталифи таъсири фарханги исломиро дар тарбияи мардум бозгў мекунанд. Хочй Хусайн Мўсозода илова бар донишхои сохавии дар заминаи забону адаби араб дошта, аз мазмуну мухтаво ва чавхари маънавии адабиёти бойи гузаштаамон, ки тору пуди он аз ирфону фалсафаи исломй сиришта шудааст, огохии комил доранд ва хамин иттилоъ имкон додааст, ки ба тахлилу натичагирихои махкамасос даст ёбанд.

Дар баробари кори таҳқиқӣ солҳои охир Ҳоҷӣ Хусайн Мӯсозода ба эчоди шеър даст зада, то имрӯз даҳ девони ғазалро дастраси хонандагон гардонидаанд, ки аз густариши фаъолияти эчодии эшон дар ин замина гувоҳӣ медиҳад. Нашри аввалини ин силсилаи ашъор соли 2017 бо номи «Мифтоҳи асрорнома» бо фарогирии ғазалҳои ноб ва ду пешгуфтор, яке ба қалами Шоири халқии Тоҷикистон Аҳмадчони Раҳматзод ва дигаре аз чониби номзади илмҳои филологӣ Саидумрон Саидов, дастраси хонандагон гардида буд. Ва инак даҳумин девони эшон бо номи «Даҳ чашмаи анбар» ба нашр расид, ки дар маҷмӯъ дар ин девонҳо офаридаҳои шоир наздик ба се ҳазор шеъру ғазалро ташкил медиҳад.

Ба таълифи шеър даст задани муаллиф ҳам идомаи ҳамон рисолати ба хонандагон расонидани

паёми ахлокии гузаштагон ва хизмат ба халку миллат аст, ки ин маънй дар яке аз сурудахои шоир, хосатан зимни мисраи «Ман омадам бо назми худ, то хизмати миллат кунам» равшан инъикос ёфтааст.

Хочй Хусайн Мўсозода чун ҳар фарди соҳибватану меҳанпараст, пеш аз ҳама, дар шеърҳои худ васфи табиати нотакрори Ватани маҳбубро сароида, сулҳу субот, оромию осоиштагй, дастовардҳо, шукуфой ва сарсабзии онро ситоиш мекунанд. Чунончи, агар дар ғазали «Кишвари нуру саодат Точикистон зинда бод» пайванди минтақаҳои кишвар ва истиқлолу озодии давлату миллатро аз нури ваҳдати миллй, аз фарҳанги қадимии давлатдории точикон муаррифй намуда бошанд, дар шеъри «Муборак чашни Навруз, эй азизон» сарафрозии хешро дар робита ба чаҳонй гардидани чашни қадимии ниёгон — Наврузи байналмилалй баён намуда, маҳбуби олам гардидани Точикистонро бо ифтихор чунин баён месозанд:

Муборак цашни Навруз, эй азизон, Хумоюн шуд ба мо фасли бахорон. Зи юмни Пешвои миллати мо, Шуда махбуби олам Точикистон.

Шоистаи зикр аст, ки гиромидошти обу хоки Ватан дар ғазалиёти Хочӣ Хусайн чойгохи хоса дошта, ин муҳаббатро метавон аз ҳар ҳарфу ҳичо ва суҳани муаллиф эҳсос намуд. Дар ин бора, худи шоир бо истифода аз таъбири «ҳубб-ул-ватан» зим-

ни мисраи «Ту бубин ашъори манро асли он ҳубб-улватан» хеле бамавкеъ таъкид намудаанд, ки мохияти аслии сурудахои эшонро ифода намудааст. Дар шеърхои «Тахти хобу бистари ман бошад ин хоки Ватан», «Дар Ватан ғамхору ҳамдасте ба сар дорем мо», «Баёнаш бо ғазал гӯям, садоқат бар Ватан дорам», «Хоку оби ин Ватан бошад муқаддас баҳри ман» ва <u>ғайра</u> низхонанда меҳру муҳаббати ба Ватан доштаи шоирро, ки аз оҳангҳои тарбиявӣ саршор аст, ҳеле равшан эҳсос менамояд.

Маълум аст, ки ғазал аз қадимулайём яке аз жанрҳои бисёр маҳбуб ва дилписанд ба ҳисоб рафта, то имрӯз садҳо девони ғазалиёти аҳли суҳан мураттаб ва дастраси аҳли мутолиа гардидааст. Ашъори Ҳоҷӣ Ҳусайн низ аксаран дар жанри ғазал ва баҳрҳои маъмулу маъруфи шеъри форсӣ суруда шуда, аз оҳангҳои хоси дарунӣ барҳурдоранд.Ба ин маънӣ, жанри ғазал ҳамчун писандидатарин анвои шеърӣ ба шоир имкон додааст, ки андешаҳои ҳикматомез, афкори аҳлоҳӣ, тарбиявӣ, ватандӯстӣ ва бардошту мушоҳидаҳои ҳудро дар ин қолаби ин шакли шеърӣ бо забони ниҳоят содаву равон баён намоянд. Дар ин бора ҳуди муаллиф чунин ишора мекунанд:

Гуфтй газал Хусайно, бо сабки хосаи худ, Дар чашми ахли ирфон назми ту човидон аст.

Яке аз мухимтарин махсусияти ғазалиёти Хочӣ Хусайн дар он зохир мегардад, ки <u>аксарин</u> ға-

залхо чанбаи қавии маърифатй ва тарбиявй дошта, муаллиф кушиш ба харч додааст, ки донишхои дар заминаи адабиёти ғании гузаштагон хосилнамудаи худ, инчунин бардоштхоеро, ки аз китоби муътабари Қуръону тафосир, аходиси набавй, ахбор, хикоёту ривоятхои динию мазҳабй, достонҳои паёмбарон ва осори панду ахлокй хосил намудааст, ба риштаи назм кашад.Маҳз донишҳои фарохи динй имкон додаанд, ки муаллиф аз ҳикмат, қиссаю достонҳои орифона ва фарҳангу маърифати исломй ҳушмандона баҳра гирад ва онро ба хидмати шеър кашонад.

Дар ин замина, истифода аз қиссахои Одаму Хавво, маликаи шахри Сабо Билқис ва Хазрати Сулаймон, Яъкуби чашминтизори Канъон... ва чандин достонхои ибратомузи қуръони имкон додаанд, ки муаллиф бо истифода аз хикматхои он хулоса ва натичагирхои судмандеро ба анчом расонад.

Дар шеърхое, ки дар онхо чашмзад ба китоби осмонй ва ё қиссаю достонхои исломй дорад, шоир мекўшад, ки матлабхоро бо меъёрхои ахлокии замон муносиб баён намояд. Чунончи, барои ифодаи дўсти содик ва тамйизи он аз афроди риёкор шоир аз маънои таъбири куръонии «шаққ-ул-қамар» (дар шеър тавассути лафзи «иншикок», ба маънои шикофта шудан) истифода мекунад, ки дарки маънй бидуни донистани мафхуми «иншикок» муяссар

намегардад:

Ёри содикро бубинй зохиру ботин яке, Ту риёкорй макун, бадре бубинй иншикок.

Хамчунин, дар ғазали «Беҳтарин сарват ба инсон дар чаҳон бошад китоб» дар мавриди сарвати маънавӣ будани китоб ва аҳамияти омӯзиши илму маърифат дар камолоти инсон изҳор назар шуда, зимнан ба яке аз нахустин оятҳои каломи осмонӣ, ки бо лафзи «Биҳон» оғоз гардидааст, ишорат мешавад. Соҳибҳалам китобро натанҳо манбаи илму донишу маърифат, балки давои дарди ҳар миллат медонад, зеро он манбаи гармию равшанию дил мебошад, вале дар ин маврид ҳам дарки байти мазкур мавҳуф ба донистани ҳикматҳое аз китоби осмонӣ мебошад.

Дар ғазали дигар бошад,дар мисраи аввал бо зикри ибораи «қавли Ҳақ» аз ояти нахустини сураи «Қалам», яъне «Савганд ба қалам ва ба он чи менависанд» ва дар мисраи дувум ба ояти 220 сураи «Бақара», яъне «Ва аз ту дар бораи ятимон суол мекунанд. Бигў: «Ба салох овардани кори онхо бехтар аст...» чунин маънисозй намудаанд:

ҚавлиХақро дар каломат бо қалам гуфтй, Хусайн, Гар шавад гирён ятим, бар чуш ояд оби санг.

Гохо шоир бо қофияхои нодире шеър меофарад, ки куллан ба мутолиаи фарох ва донишхои динии муаллиф такя мекунад, ки бешубха чунин ибтикор ва ё корбурди калимаю иборадар истифо-

даи шоирони дигар камтар ба мушохида мерасад. Барои намуна метавон бағазали «Дар амони Ҳақ шавӣ, ҳар гаҳ биҳонӣ қулаъуз // Ҳифзи маъноро бикун, то ки бидонӣ Қулаъуз» ишора намуд, ки радифи он шаш маротиба такрор омада бошад ҳам маъниҳои тозаеро дар пай дорад.

Яке аз махсусиятхои шеъри Хочӣ Хусайнро тарики мукоиса ва мукобала баён шудани фикр ташкил додааст. Дар ин маврид шоир имкон ёфтааст, ки бо истифода аз санъати киёсу мукобала андешахои хешро таквият бахшад. Дар ин замина, газали «Икболи мардон дигару рамзи саодат дигар аст» мисол шуда метавонад.

Боиси таъкид аст, ки Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода дар эчоди ғазал суннати деринаи гузаштагонро дар мавриди таҳияи девон ва чойгузин намудани ғазалҳо тибқи тартиби алифбой куллан риоя намудаанд. Ин шева, ки дар гузашта хеле мутадовил буда, ба хонанда чиҳати ба суҳулат дарёб кардани ғазали мавриди назар имкон фароҳам меовард, инчунин муҳассаноти зиёдеро дар пай дорад. Дар идомаи ин суннат муаллиф бо корбурди 32 ҳарфи алифбои арабиасос ғазал эчод намудаанд, ки кори саҳлу сода нест. Зеро онҳое, ки аз табиати забони арабӣ огоҳанд, медонанд, ки дар ин алифбо чор навъи «зе» (зе, зод, зол, изғи), се навъи «се» (сод, син, се), ду навъи «те» (то, итқи) ва ғайра мавчуд буда, барои тамйиз ва корбурди онҳо дар шеър дониши

комил зарур аст. Хочй Хусайн Мўсозода новобаста аз чунин душворй ва нозукихои сарфу нахви забони арабй муваффак шудаанд, ки ба кулли хуруфи ин алифбо ғазалхои пурмаънй ва рангин эчод намоянд.

Ва дар охир зикри ин нуктаро мухим медонем, ки Хочй Хусайн ба унвони як нафар донишманди улуми диниву дунявй хеч вакт даъвои шоирй накарда ва танхо шеърро як илхоми ғайбй, воситаи мухими баёни андеша ва афкор, василае дар рохи тарбияи мардум дар заминаи шукргузор будан, иззату эхтиром кардани насли калонсол, ба қадри падару модар расидан, гиромидошту муқаддас донистани сарзамини ачдодй, ифтихор аз сохибватанй, тарғиби сулху саодат ва дар мачмуъ тарбияи инсон бо хисоли неку писандида медонанд.

Нашри девони дахуми ғазалиётро бо номи «Дах чашмаи анбар» ба шоир муборак гуфта, дар кори пурмашақкати эчод ба эшон тавфиқи мустадом орзу мекунем.

Точибой СУЛТОНЙ, доктори илми филология, профессор

НАЗАРЕ БА ДЕВОНИ ТОЗАНАШРИ УСТОД МЎСОЗОДА

Инак, дар дасти ман девони дахумини Хочй Хусайн Мусозода бо номи «Дах чашмай анбар» карор дорад ва онро варак мезанаму аз рушду такомули истеъдод ва завку саликаи ин суханвари донишманд хушам меояд. Бо шеъри устод ошнои ошно хастам ва рохи тайкардаи эшонро аз оғоз то имруз дар чодаи эчод мушохида мекунам ва мухаббату иродаи қавй, садоқат ва матонаташон ҳамаруза маро ба ҳайрат мегузорад. Ва ҳамон қавли кухан «кори неку кардан аз пур кардан аст» ба ёдам мерасад. Зеро махз арчи пуркории он кас дар эчоди сухан буд, ки Худованд ба руяшон олами бекарони маъниро боз намуд, калиди дари асрори тавлиди шеърро барояшон такдим кард ва дар тамийизи сухани бикр аз харфи заиф завки салимро арзони дошт.

Устод ва шеъри устод Мусозода бори дигар собит мекунад, ки дониш ва маърифати баланд, чахонбиниву инсоншиносй ва мухимтар аз хама имону ихлос ва мухаббат ба Офаридгори ягона инсонро дар рохи расидан ба максади олй комгору муваффак месозад. Олиме монанди Хочй Хусайн Мусозода, ки самти тахкику пажухишашон Куръону хадис, ахлок ва масоили ичтимоии чомеа ме-

бошад аз шеър чӣ дарёфтанд, ки ба ин муҳаббати беандоза ва ихлосу ғайрат инак, девони даҳумини худро интишор карданд.

Ман андеша мекунам, ки ин хама аз чавхари одамият, рисолати инсониву рахнамой ва ибтикороти начибу рохандозии амали хайр руп кор омадааст. Зеро эшон пайваста сари он фикр мекунанд, ки дар бехдошти ахлоки инсоният чй таъсире гузоштан мумкин аст ва чй гуна чомеаро ба рохи росту дур аз чурму гунох метавон рахнамой кард. Ана дар хамин маврид шеър як василаест, ки устод Мусозода тавассути он афкори тоза ва маърифати баландро талкин мекунанд ва бо хонандаи худ иртиботи мустаким пайд мекунанд. Арсаи шеър барои шоири мо майдони худшиносиву худогохй ва баёни розхои нухуфта мебошад.

Мухотаби шоири мо дар шеър нахуст Офаридгор аст, ки ҳастӣ аз ӯсту низоми оламу одамро саришта мекунад. Шоир аз Худованди бузург лутфу марҳамат умедвор аст, то чашми бедору дили ҳассос насибаш бошад ва тавону ёрои мадад кардан ба афроди муҳточ дошта бошад:

Эй Худо, аз лутф суи ҳақ ҳидоят кун маро, То бубинам ҳайрро, чашми шаҳодат кун маро. Дар башорат назди мардум огаҳӣ ёбам зи ту, Баҳри мазлуми башар дасти ҳимоят кун маро. То бубинам дар дили шабҳо таҷаллои туро, Соҳиби чашму дили поку басират кун маро.

Дигар аз мафхуми азиз ва муқаддас барои Хочй Хусайн Мўсозода дар шеър ин вожаи «дўст» аст. Зеро аз назари шоир дўст дар зиндагии инсони хокй накши бориз дорад ва суханварони пешин аз устод Рўдакй то Саъдй, аз Саъдй то Камоли Хучандй ва аз Камол то устод Айниву Лоик дўстро ситудаанд ва ва дўстиро арч гузоштаанд. Чунончи, Саъдии бузургвор мефармояд:

Дило, гар оядат рўзе гаме пеш, Чу ёре бошадат гамхор, гам нест. Барои рўзи меҳнат ёр бояд В-гарна рўзи роҳат ёр кам нест. Ё Бадриддин Ҳилолӣ мегӯяд: Аз дўст ҳар чафо, ки расад чои миннат аст, Зеро ки нест ҳеч вафо чун чафои дўст.

Мусаллам аст, ки дар радифи «дуст» дар осори суханварони классикии мо садхо намуна дар жанри ғазал метавон дарёфт, ки ҳар яке дар зоти худ беназир аст. Ин аст, ки шоири мо дар ин радиф хешро санчидаанд ва муҳаббати худро ба дуст баён сохтаанд:

Баҳри ман бошад мукаррам дидани дидори дуст, Шоҳиди нури муаззам дидаи бедори дуст. Рози дилро ман бигуям дар ҳузураш бо газал, Нусрате гардад ба гулҳо домани гулзори дуст. Сайри гулҳо, мавҷи дарё дар тамошо ибрате, Баҳри осоиш бияфтад сояи девори дуст. Во намуди пардаро, тимсоли ҳайрат дар назар,

Рохи хақ равшан кунад ойинаи асрори дуст...

Мусозода хамчуноне, ки гуфтем шоири насихатгар ва хадафи аслиашон дар шеър аз рисолаташон бармеояд, ки он тарбияти инсони начиб ва дур афкандани ў аз рохи хатост. Андеша ва сухану насихаташонро бо оёти каломи раббонй ё бо хадис ё бо вокеахои таърихи таквият мебахшанд то хонандаи шеър муътакид гардад, ки фикри шоир асос дорад. Ишора ба қиссахои қурьонй, шахсиятхои таърихиву динй, саргузашти онхо ва бардошти маънавй аз онхо аз шеваи мухими нигорандагии шоир аст. Гохо як шахсияти таърихй дар ин ё он ғазали шоир дар ин ё он маврид ба такрор зикр мешаванд, ки онхо ба хонандаи шеър махбуб ва дилпазир мегарданд. Чунончи, дар мавриди модар ва эхтироми модар Хочй Хусайн Мусозода аз Увайси Қаранӣ ва Чурайчи рохиб бештар ёд мекунанд. Киссаи ин ду нафар дар мавриди эхтиром ба модар бесобика ва ибратбахш аст.

Аз чумла Увайси Қаранӣ, нафаре, ки паямбари ислом бар ӯ эҳтиром меварзид.

Тибқи ишораи «Тазкират-ул-авлиё»-и Шайх Аттор ва «Кашф-ул-махчуб»-и Хачвирии Хирав Паямбар (с) ба Умару Ал васият намудааст, ки он хиркаи муборакашро бурда ба Увайс супоранд: «Нақл аст, ки чун Расул, алайхиссалом, вафот хост кард, гуфтанд, ё Расулуллох, мураққаи Шуморо ба к дихем? Гуфтанд: ба Увайси Қаран Дар маври-

ди ихлос ва тобеияти Султон Увайс ба Пайғамбар сарчашмахо ишорахои фаровон намудаанд. Маъхазхо ишора менамоянд, ки чун дар чанги Ухуд дандони мубораки Пайғамбар шахид гардид, Султон Увайс якояк ҳамаи дандонҳои худро ба ёди дусташ ба санг зада мешиканад.

Исми Увайси Қаранӣ чиҳати хидмат ба модар маъруф гардидааст, ки устод Мӯсозода маҳз ишора ба ин сифати он бузургвор менамоянд. Воқеан, хидмати волидайн баъд аз адои ҳуқуқи Парвардигор дар китоби осмонӣ ва даҳо аҳодиси набавӣ таъкид шудааст. Чун аз Пайғамбар (с) дар мавриди ба зиёрати ӯ наомадани Увайс мепурсанд, ӯ дар чавоб мегӯяд, ки ба ду сабаб ба зиёрат ва дидорбинӣ намеояд: аввал он, ки аз ғалабаи ҳол ва дигар ба сабаби хидмат ба модари пир ва бемор, ки ҳамарӯза ба уштурбонӣ музди ҳарочоти нигаҳбонии модарро дарёб мекунад. Ва дар идома қиссаи чолибе ҳам дар сарчашмаҳо зикр мешавад, ки аз бузургии Увайси Қаранӣ дарак медиҳад:

«Чун Пайғамбар руқъаи мубораки хешро ба Увайс васият намуд, Форуқ ва Муртазо аломате пурсиданд, ки ўро аз кучо бишиносем? Пайғамбар дар чавоб посух доданд, ки кафи дасти рости ў сафед мебошад. Сафедшавии кафи дасти Увайсро дар сарчашмахо чунин нақл намудаанд, ки дар яке аз шабхои сарди зимистон чун модари ў ташна мемонад Увайс косаи об дар даст ба назди бистари

модараш меояд, ки модарашро дар холати хоб дармеёбад. Аз чихати эхтиром ба модар ва аз хавфи он, ки мабодо боз модараш бедор шаваду ташна бихуспад, косаи об дар даст назди бистари модараш меистад. Чу субх медамад модар аз хоб бедор мешавад, мебинад, ки ў дар даст косаи об мунтазири обнўшии модар аст, модар чониби ў рў меораду пурсон мешавад, ки аз шаб то инчониб дар ин чой? Увайс дар чавоб мегўяд, ки оре. Ва чун Султон косаи об аз дасташ ба замин гузоштанй мешавад, косаи об якчо бо пусти кафи дасташ, ки аз шиддати сардии хаво ба дастас часпида буд, чудо мешавад. Модар ин холро дида, бо чашмони пур аз об ба фарзандаш дуои хайр мегўяд. Ва аз ин баъд модар ўро ба исми Султон мурочиат менамояд.

Суханварони пешин низ аз ў ситоиш кардаанд. Аз чумла, Мавлоно Чалолиддини Балхӣ мефармояд:

Ки Муҳаммад гуфт бар дасти сабо, Аз Яман меоядам буи Худо. Буи Ромин мерасад аз чони Вайс, Буи Яздон мерасад ҳам аз Увайс Аз Увайсу аз Қаран буи ачаб, Мар Набиро маст карду пуртараб. Чу Увайс аз хеш фонй гашта буд, Он заминй осмонй гашта буд.

Ё Низомии Ганчавй мегуяд:

Ё Раб ту маро к-Увайс номам, Дар ишки Мухаммади тамомам. 3-он шаб, ки Мухаммади чалол аст, Рузи куни он чи дар хаёл аст.

Хаким Саной:

Карнхо бояд, ки то як марди Хак гардад падид, Боязид андар Хуросон, ё Увайс андар Қаран.

Аз сапедии Увайсу аз сиёхии Билол,

Мустафо дорад хабар, донад зи вайхи кирдигор.

Хочй Хусайн Мусозода дар ду ғазали поён ишора ба сифати Увайси Қаранӣ мекунанд, ки ҳадафашон хамоно эхтироми модар аз чониби фарзанд аст:

Чонамози модарон озода аст, Домани модар ба каф саччода аст. Дар рахи таъзими Субхон сачда кун, Модаратро бахри ту \bar{y} дода аст. Ту дуо гир чун Увайсй аз Қаран, Дар дуо аз бахри ту омода аст. Назди мардум аз Чурайци рохибе, Пардаи шарму хаё афтода аст. Хидматаш вочиб бишуд бо амри хак, Хар чи карди бахри вай, арзанда аст. Модарат аз ту ризо бошад Хусайн, Рухи вай орому хам осуда аст.

Ë дар ғазали дигар хини насихат ба фарзанд, ки якинан мухотабаш хонанда аст исми афродеро ном мебарад, ки бо ин ё он хусусияти хеш дар олам

маъруф хастанду дар тарбияи ахлокии инсонхо таъсир доранд. Аз чумла, дар радифи паямбари ислом Мухаммад(с). хазрати Сулаймон, Шайх Абуали Сино, Саъдии Шерози, шоири мо боз аз Увайси Карани ёд мекунанд:

Сохиби хулқи нақу шав, гар амон мебоядат, Рози пинхон дар дилат, гар ноаён мебоядат. Бар Сулаймон пайравй кун дар рахи мулки Сабаъ, Моли дунё, номи неку дар чахон мебоядат. Бо улуми дину дунё нафъи мардумро бичу, Мисли Сино гар хаёти безиён мебоядат. Хамрахи ахли хирад шав, рохи танхой мачу, Мисли Саъдй дар сафар шав, корвон мебоядат. Бахри модар некихо кун, чун Увайс андар Қаран, Рузи махшар зери гармй соябон мебоядат. Бар Паямбар пайравй кун дар адолат, эй Хусайн, Баъди махшар гар хаёти човидон мебоядат.

Хамин тариқ Хочӣ Хусайн Мӯсозода ишора ба қиссаву воқеаҳои таърихиву динӣ марбут ба шахсиятҳо таърихӣ монанди Муҳаммад(с), Иброҳим (а), Довуд (а), Сулаймон (а), Юсуф (а) Солеҳ (а), Исо (а), Мӯсо (а) Марям, Имоми Аъзам, Шайх Маслиҳатдин, Бӯалӣ Сино, Шайх Аттор, Мавлоно, Саъдӣ, Камоли Хучандӣ ва қаҳрамонони қиссаву достонҳои куҳан чун Лайливу Мачнун, Вомиқу Узро маъниҳои чолибро ироа намуда, рӯзгори онҳоро ҳамчун намунаи ибрат пешорӯи хонанда мегузоранд. Барои дарку маърифати матлабҳои

шоир хонанда аз қиссаву воқеахои таърихиву динй ва сарнавишти ин афрод бояд огох бошад.

Дар баробари ин девони нави Хочй Хусайн Мусозода бештар шомили ғазалхои хикматомез буда, дорои маънихои чолиб мебошад. Чунончи, дар абёти зерин ҳам панд, ҳам ибрат ва ҳам раҳнамой нуҳуфтааст:

Кисмати инсон ба хикмат аз қазо хоҳад фитод, Омаду ноомади кор аз само хоҳад фитод. Ту бидон тагйири қисмат бо дуо вобаста аст, Хар касе бовар надорад, бенаво хоҳад фитод. Ранчу гам ҳаргиз наояд бар сари марди накӯ, Хар касе ношукрӣ орад, дар бало хоҳад фитод. Тандурустӣ баҳри инсон неъмати Парвардигор, Ояти Қуръон ба дилҳо чун шифо хоҳад фитод. Носипосӣ баҳри неъмат кӯри нобинои даҳр, Назди доноёни дунё нораво хоҳад фитод. Аз Худо чӯ қисмати худ, ҳоҷате дорӣ, Ҳусайн, Мустачоби ҳар ниёши аз дуо хоҳад фитод.

Инак, дар дасти Шумо девони нави устод аст Бовар дорам аз чаманистони хаёли шоир гулхои тару тозаи маъниро барои худ мебардоред ва аз шамими гулистони ашъораш масту мафтун хохед шуд.

Саидумрон Саидов,

Аълочии маориф ва илми Чумҳурии Точикистон, номзади илмҳои филологӣ

(АЛИФ)

ИБТИДО КАРДАМ БА НОМИ КИБРИЁ (2365)

Ибтидо кардам ба номи Кибриё, Хикмате бар чашми мардум тутиё. Баъд аз он гуфтам дуруди он Расул, Дар миёни анбиё нуру сафо. Хам ба асхоби киромаш гуфта буд, Дар вучуди хамрахй нашъунамо. Рахмати хак бар Имоми Аъзамаш, Чун ба мазхаб ў биёфт оби сафо. Дурри хикматро муназзам карда ў, Ман бичустам бахри мо рукни худо. Хар кй хонад, бо дуо ёдам кунад, Аз Хусайни худ Худо бошад ризо.

30.01.2021.

ЭЙ ХИКМАТИ АСРОРИ ХАК, АЗ СИНАИ ДАРЁ БИЁ (2366)

Эй хикмати асрори хак, аз синаи дарё биё, Дар дидаи Яъкуби худ чун Юсуфи барно биё. Васфат биёмад дар ғазал дар хутбаву андарзи ман, Эй вахю илхоми расо, аз рохи он Мавло биё. Ман он чи гуфтам бахри халқ мехру

мухаббат дар дилам,

Гар нек бошад бахри ман имруз не, фардо биё. Аз водию аз хар дара асрори хикмат назди ман, Монанди Сайхуни кадим аз танг бар пахно биё. Ифшои айби нокисон нуксони номардон бувад, Айбам набин дар амал дар холи нобино биё. Баъди хазорон солхо бо хикмати назмат, Хусайн, Бар нафъи халку миллатат чун Буал Сино биё.

31.01.2021.

МАН ТАЛАБ ДОРАМ БА ДУНЁ МАНЗИЛИ ОБОДРО (2367)

Ман талаб дорам ба дунё манзили ободро, Бегунах бинам на танхо шахси модарзодро. Маъсият хам чурму исён хорй орад бахри шайх, Зери по дидам ба сармо савсану шамшодро. Вакти оху вохи мардум аждару мохй бигуфт, Ман надидам зери дарё нолаву фарёдро. Сарнавишти сайди сахро шуд мукаддар аз азал, Худ бубинад мурги анко аз хаво сайёдро. «Умри ту гардад зиёда» омада андар хадис, Ман бигуфтам бо дуо сохиб шавй хаштодро. Дар рахи иршоди мардум анъана бошад, Хусайн, Ту бидидй хар кучо шогирду хам устодро.

01.02.2021.

ЁФТАМ АСЛИ НАЧОТАМ ТАВБАВУ ПАРХЕЗРО (2368)

Ёфтам асли начотам тавбаву пархезро, Дар пушаймонй зи ғафлат абри гавҳарбезро. Хурмузу Баҳром бошад чун намуна дар ҳадаф, Шоҳи Сосонй чу дидам Хусраву Парвизро. Оташе бинам ба таърих фитна орад баҳри ҳалҳ, Пешаи ҳуд ман накардам роҳи шурангезро. Рамзи осоиш, ҳимоят, эминй ояд зи ман, Ман набардорам ба мардум дасти теғи тезро. Бо садоҳат ҳар кй гуяд ошиҳи шайдо манам, Ман нагуфтам бо шиҳоят дарди ишҳомезро. Шуҳри ҳаҳ андар дилу ҳам дар забони ин Ҳусайн, у бигуяд дар ғазалҳо ҳарфи анбарбезро.

ИБРАТИ АХЛИ ҚАЛАМ РАФТОРИ ДОДОХОНИ МО (2377)

Ибрати аҳли қалам рафтори Додохони мо, Шуд мунаввар бо сухан асрори Додохони мо. Асли ӯ аз деҳи Ворух, насли Эгамзода аст, Шодӣ меорад ба дил дидори Додохони мо. Сарнавишти нури раҳбар шуд «Балогардон»-и ҳалқ, Нусрати миллат шавад осори Додохони мо. Лаҳчаи Воруҳ бубинам дар Самарҳанду Хучанд, Маъдани нуру зиё афҡори Додохони мо. Умри Додохон ба ҳафтод гар расид бо Мирмалик, Бар Нигина шуд даво гулзори Додохони мо. Умри тӯлонӣ бубинад, ту дуо кун, эй Ҳусайн, Сафҳаи заррин шавад гуфтори Додохони мо. 04.02.2021.

ГУЛШАНИ САВТУ НАВОЙ, ХОФИЗИ ДАВРОНИ МО (2418)

Гулшани савту навой, хофизи даврони мо, Хам ба дарди мо давой, хофизи хушхони мо. Савти волои ту гардидаст махбуби хама, Бо бузургон хамнавой хофизи армони мо. Чавхари аслат бузург асту ту хастй хушназар, Хушадову хушсадой, хофизи хамчони мо Шеъри моро бастай оханг бо завки баланд, Бастакори бебахой, хофизи пурдони мо Ту Хусайн авлоди Юсуф солики рохи Камол, Некмарди порсой, хофизи ирфони мо Аз Хусайне бар Хусайн ин шеър бошад чун дуо Лоики мадху дуой, Хофизи вичдони мо

07.03.2021.

ЭЙ АЗИЗОНИ ДИЛАМ, Г $\overline{\mathbf{y}}$ ЯНДА Қ \mathbf{y} РБОНИ Ш \mathbf{y} МО (2424)

Эй азизони дилам, гуянда курбони шумо, Аз сафархо омадаст ин банда мехмони шумо. Хар чй гуфтам дар газал халки азизам дар назар, Рахнамо шуд бахри ман нури дурахшони шумо. Сар натобам аз итоат дар рахи ночорихо, Бахри ман бошад зарурат амру фармони шумо. Мухра дорад дар дахонаш муршиди чаннатмакон, Хандаи зебои гулхо зеби дандони шумо. Чустучуи Каъба шуд андар висоли рохи Хак, Бар муроди дил расем аз дасти эхсони шумо. Бо само пайваста бошад риштаи назми Хусайн Мачмаъи ашъори вай насри парешони шумо.

19.03.2021.

ЭЙ ХУДО, АЗ ЛУТФИ ХУД РАМЗИ ХИДОЯТ КУН МАРО (2446)

Эй Худо, аз лутфи худ рамзи хидоят кун маро, То бубинам хайрро, чашми шаходат кун маро. Дар башорат назди мардум огахӣ ёбам зи ту, Бахри хар дармондае дасти химоят кун маро. То бубинам дар дили шабхо тачаллои туро, Чашми бедорам бидех, эмин зи ғафлат кун маро. Шухрате додӣ ба ман, шукрона мегӯям мудом, Дар баёни роҳи ҳақ рамзи часорат кун маро. Бахри ориф нури ту дар дил тачаллӣ мекунад, Бо иноятҳои худ нури каромат кун маро. Гар хатое рафта бошад дар муночоти Хусайн, Бахри ислоҳи хато муҳри саломат кун маро.

31.03.2021.

МАЛОМАТ H-ОРАД ОН ДИЛБАР БА ОН ХУСНИ ЧАМОЛ ИН ЧО (2448)

Маломат н-орад он дилбар ба он хусни чамол ин чо, Саломат оварад рузе ба он аклу камол ин чо. Гули ишки хабибон шуд гули афкандаи Марям, Зи богистон равад боге умеди навнихол ин чо. Бубинам гунчаи хар гул ба шабнам хочате дорад, Барои булбулон бошад гулистони висол ин чо. Ту хидмат кун ба рохи хак, бичу доим амониро, Хар он гах мавчи дарё шуд макони эътидол ин чо. Хар он кас назди ту ояд ба нодонй маранчонаш, Бидонй сохиби маъдан наояд бахри мол ин чо. Хусайно, зикри фардо кун, агар бадри шабистонй, Тафаккур кун, нузули бадр поёни хилол ин чо.

МАКУН ТАХКИР ДАР ДУНЁ ТУ ШАХСИ НОТАВОНЕРО (2452)

Макун таҳқир дар дунё ту шахси нотавонеро, Ба хомушй мабар ҳаргиз ба ранчуре зиёнеро. Тасаввур кун ту ҳоли худ маризи очизе бинй, Бифаҳмй андар он соат ту асрори ниҳониро. Садоқатҳо зи дуст ояд ҳар он гаҳ нотавон гардй, Ба вақти мушкилй бинй ҳама ёри забониро. Машав мағрури ҳар нокас, шикоят дар забону дил, Агар монанди куҳе буд, набардорад гарониро. Ҳама чурму зиёни кас зи мағзи устухон бошад, Набинй дар ҳаёти худ ту дарди устухонеро. Фасоҳат дар ғазалҳои Ҳусайн оби равон бошад, Балоғат дар садаф орад зи худ илми маониро.

САДОҚАТ ДАР РАХИ ИРФОН БА МАВЛО МЕБАРАД МОРО (2455)

Садокат дар рахи ирфон ба мавло мебарад моро, Рисолат паллаи мизон, ба савдо мебарад моро. Макоми рохи хак омад адолат байни инсонхо, Ба бозори хисоби худ тамошо мебарад моро. Чаманзоре ба хоби мо хама хову хавас бошад, Ба суп накхати гулхо таманно мебарад моро. Хикоят дар рахи ирфон, Хизир хамрохи Мусо шуд, Ба мисли мохии Мусо ба дарё мебарад моро. Ту нафсатро дар ин олам ғубори реги сахро бин, Вазиданхои хар боде ба сахро мебарад моро. Хусайно, бо амалхоят муайян кун ту рохи худ, Фазои рохи номаълум зи дунё мебарад моро.

ГӮЙ БА ПУРСИШАМ ЧАВОБ, ЭЙ ГУЛИ МАН, ТУ ДАР КУЧО? (2458)

Гуй ба пурсишам чавоб, эй гули ман, ту дар кучо? Хохиши ман зи хар китоб, эй гули ман, ту дар кучо? Гир ба худ ту ичтиноб, дурй бичу зи иртикоб¹, Бахри манй ту интихоб, эй гули ман, ту дар кучо? Парда бувад хамин хичоб, аз амале кун ичтиноб², Гунча барорй аз никоб, эй гули ман, ту дар кучо? Нагма чу омад аз шитоб, руи гулат бувад шихоб, Шуъла расад зи офтоб, эй гули ман, ту дар кучо? Катра биборад зи сихоб дар назарам чу як хубоб, Дар сари кух чашма хоб, эй гули ман, ту дар кучо? Хаст лаби ту пурхитоб, харфи Хусайн чун китоб, То бидихй маро гулоб, эй гули ман, ту дар кучо?

¹ иртикоб – гунох содир кардан

² ичтиноб – дур будан

ПАЗМОН ШУДАМ МАН ДАР НИХОН ЯК ЛАХЗА ДИДОРИ ТУРО (2464)

Пазмон шудам ман дар нихон як лахза дидори туро, Овардаам ман бар забон дурдона гуфтори туро. Рафтору кирдорат наку, васфи малохат дар назар, То ки бубинам зарфишон зебанда гулзори туро. Аз сузи дил ояд садо, ороми хохам бахри ту, Хохам набинам дар чахон ман нолаи зори туро. Андар тичоратхои ту бошад химоят дар барам, Ман омадам оташнишон туфони бозори туро. Хар он чи дори дар дилат зохир бубинам рохи хак, Харгиз нагаштам дар нихон чуянда асрори туро. Эй ёри гори мехрубон, бахрат бигуфто ин Хусайн, Шархе навиштам бо калам харфи сазовори туро.

ТОЧИКИСТОН, БОСАФО МАН Д $\bar{\mathbf{y}}$ СТ МЕДОРАМ ТУРО (2472 A)

Точикистон, босафо ман дуст медорам туро, Пешвоят рахнамо, ман дуст медорам туро. Гарчи будам дар сафар дар Амрикову Туркиё, Бахри ман гуфтй: Биё, ман дуст медорам туро. Гарчи будам дар араб, номи некуе дар дилам, Сози ман шуд бо наво, ман дуст медорам туро. Точикистон, бахри ту ман сузише дорам ба дил, Бахри дардам ту даво, ман дуст медорам туро. Точикистон, мардумат андар амонй бебадал, Пешвоят муктадо, ман дуст медорам туро. Точикистон, кишвари ман, фахри истиклоли ту, Гарчи бошам дар фазо, ман дуст медорам туро.

ТОЧИКИСТОН БОСАФО, МАН Д $\overline{\mathbf{y}}$ СТ МЕДОРАМ ТУРО (2472 Б)

Точикистон босафо, ман дуст медорам туро, Пешвоям рахнамо, ман дуст медорам туро. Субхи сй соли бахори орзуи пурнишон, Бо мухаббат хамнаво, ман дуст медорам туро. Чашни истиклоли мо – он субхи сй икболи мо, Точикистон, Механо, ман дуст медорам туро. Ту нигини ин чахонй Точикистони азиз, Бебахои бебахо, ман дуст медорам туро. Ифтихори ман туй, эй кишвари овозадор, Бар дили мо муттако, ман дуст медорам туро. Точикистон, кишвари ман, фахри истиклоли ту, Гарчи бошам дар фазо, ман дуст медорам туро. Точикистон, мардумат андар амонй бебадал, Пешвоям муктадо, ман дуст медорам туро.

БО ҚУДУМИ ПЕШВО ШУД ДЕХИ ВОРУХ БОСАФО (2474)

Бо кудуми Пешво шуд дехи Ворух босафо, Хамнафас шуд бахри мардум нағмаву савту наво. Ифтитоҳи кохи фарҳанг, мактабу парчам баланд, Сафҳаи таърихи Ворух худ бигуфто марҳабо. Куҳҳои сарбаландаш рамзи точик дар чаҳон, Обу хоки деҳи Ворух чаннат аст аз баҳри мо. Бо ҳама ободиҳо Ворух саодатҳона шуд, Дарди мардумро даво гардид қавли Пешво. Дар садоқат байни мардум адли сарварро бубин, Баҳри миллат Пешво, ҳам баҳри Ворух муқтадо. Гуш кардам зарби дил, омад нидо аз дил, Ҳусайн, Пешвои миллати мо Пешвои раҳнамо.

ШАХРВАНДИ ФАХРИИ ХУЧАНД ХОЧЙ МУЗАФФАРЧОНИ МО (2477)

Шахрванди фахрии Хучанд Хочй Музаффарчони мо, Устоди кори дилписанд Хочй Музаффарчони мо. Обову чаддаш шуд Юнус, хамноми Гайбуллох падар, Шуд ифтихораш бо Хучанд Хочй Музаффарчони мо. Бо хидмати меъморияш сохибсаодат байни халк, Бошад азизу арчманд Хочй Музаффарчони мо. Чун дусти содик бахри ман меъмори Шайхи Маслихат, Дар хонакох андешаманд Хочй Музаффарчони мо. Мардум бигуяд бахратон, устоди меъморони дахр, Доим бимонед сарбаланд Хочй Музаффарчони мо. Хар он чй дидед аз хаёт он аз дуои модар аст, Кори шумо андарзу панд Хочй Музаффарчони мо. Дар рузи мелоди шариф бо сад дуо гуяд Хусайн, Сохиб шавед бахти баланд Хочй Музаффарчони мо.

03.05.2021.

СИПОСИ ХАК КУНАМ ИМР \overline{y} 3, БИГАШТАМ Р \overline{y} И ДУНЁРО (2503)

Сипоси ҳақ кунам имруз, бигаштам руи дунёро, Паридам рузу шабҳо ман, бимондам дар замин поро. Сафар кардам ба Шарқу Ғарб,

ба мардум гуфтугу кардам, Камоли ахли дин гуфтам низоми мавчи дарёро. Ба нармй ман сухан гуфтам ба назди ахли илму дин, Зи худ кардам ба тачриба забони санги хороро. Тамаддун пешаи ман шуд, агарчи аз кухистонам, Ба худ лоик надонистам шикори куху сахроро. Умеди рахматаш дорам ба он васфе, ки Гаффор аст, Хатое гар шавад пайдо, биёмурзад Худо моро. Расидй бар умеди худ, Хусайно, бахри хар кас гу, Набинй дар рахи махшар дар огушам таманноро.

ЭЙ АЗИЗАМ, ГИР ДОИМ ДАСТИ ЁРОНИ МАРО (2512)

Эй азизам, гир доим дасти ёрони маро, Муждахои хушдилй дех дилнигорони маро. Аз касе харгиз машав озурдахотир дар замон, Шодй кун чун шабнаме, бо дона борони маро. Хамчу охуи Хутан ман интизори макдамат, Сўи донохо бикаш ту чашми хайрони маро. Мисли Яъкуб дар нихонй сўхтам андар рахат, Бесадо кун бо мухаббат оташи чони маро. Дар илочи дилситонй чора чўям бахри ту, Масрафи амроз кун дониста дармони маро. Ту бигў асрори худ фармони шохе ё амир, Ту мачў бе шархи ман маънои султони маро. Аз фалак хар он чй омад бо қалам гуфтй, Хусайн, Кас надонад аз қазо милоди девони маро.

ГАНИМАТ ДОН, АЗИЗИ МАН, ТУ АЙЁМИ ЧАВОНИРО (2518)

Ғанимат дон, азизи ман, ту айёми чавониро, Тафаккур холи пирй кун, ту рузи нотавониро. Ки умрат мисли чуборон гузар хар соате дорад, Иноят кун ба лутфи худ ба хар кас мехрубониро. Замин андар мақоми худ бичархад бо мароми худ, Ба хар нуксони ин мардум мачу дунёи фониро. Бақои манзалат хоҳй, ту дурй чу зи хар нокас, Ба қавли хақ ту аз сина бурун кун бадгумониро. Ғараз ин роҳи шайтону ҳақиқат шамси тобон аст, Хамушй н-ояд аз ҳар дам чароғи осмониро. Ба қадри илму ирфонат, Хусайно, ту равонй кун, Ба чуборони назми худ ту дарёи маониро.

МИЛЛАТАМ ФАРДО БИХОНАД НАЗМИ ГУЛЧИНИ МАРО (2530)

Миллатам фардо бихонад назми гулчини маро, Лаззати шахде бидонад ҳарфи ширини маро. Тахти хобу бистари ман бошад ин хоки Ватан, Човидон гавҳар бичуяд зери болини маро. Дар каломам ҳар чӣ гуфтам мазҳари ҳақ асту бас, Бо нишоне нашканад ин тахти сангини маро. Баъди сад соли дигар ҳам арғувон ояд зи ман, Ёқути рахшанда бинад лаъли рангини маро. Дар ғазалҳо ҳар чӣ омад зубдаи ҳарф асту бас, Оқили доно бидонад сабру тамкини маро. Дар натича ҳар чи гуфтӣ баҳри миллат, эй Ҳусайн, Худ бидонад он нигоҳи оқибатбини маро.

ЭЙ САБО, АЗ МАН РАСОН БАР АХЛИ МАН ПАЙГОМРО (2531)

Эй сабо, аз ман расон бар ахли ман пайғомро, Аз Мадина хадя бар ин чомаву эхромро. Дар рахи хаччу маносик гарчи дурам аз Ватан, Чун малоик ман бубинам саҳнаҳои бомро. Аз такаббур дурй чустам, гарчи бошам дар ҳарам, Тоири худбин набинад ҳалқаҳои домро. Лаззати ҳарду чаҳонат бодаи ишқу асту бас, Косаи раҳмат бубин бишкаста хатти чомро. Умри ту ин хатти чому аз само омад хабар, Пофишориҳо намуд пайваста вақти шомро. Бар сабо гуфтй, Хусайно, он чй дорй дар дилат, Аз Худо ёбад дилат дар зиндагй оромро.

БИХИШТАМ ТОЧИКИСТОН АСТ, БУБИН ОБУ ХАВО ИН ЧО (2534)

Бихиштам Точикистон аст, бубин обу хаво ин чо, Саодат бар сарам омад, ки он мурги Хумо ин чо. Ташаккур мекунам хар дам зи номи миллату қавмам, Ба нафъи халқ мечархад чу санги осиё ин чо. Саховатмандии мардум саодат бахри миллат шуд, Чавонмардй ба моли худ гирад дасти гадо ин чо. Бигуфтам шукри он мавло хама аз адли султон аст, Нидо омад ба гуши ман бубин ободихо ин чо. Ба назди марқади Шайхам қадам охиста мемонам, Хазорон сол баъди мо бимонад нақши по ин чо. Бипурсй аз Худои худ, Хусайно, некй бар миллат, Ичобат шуд зи Шайхи ту, биё, дасти дуо ин чо.

БО НАДОМАТ ШАЙХ ГУФТ ОН ДАВРУ ОН ДАВРОН КУЧО? (2535)

Бо надомат шайх гуфт он давру он даврон кучо? Дар чавонй байни халк инсони беисён кучо? Хар чй кардам дар чавонй худ бидидам окибат, Дар адолат рахбару он ёри боимон кучо? Дар давоми навчавонй бар дилам омад чавоб, Дар замони пириям дарди маро дармон кучо? Бидъату асли хурофот шухратовар байни халк, Дар акида собиту бусидани домон кучо? Пардапушихои мардум маънй андар маънй аст, Аз барои мардумон он домани пинхон кучо? Навчавоният, Хусайно, хамчу гулхан дар назар, Бар ту н-ояд пурсише гулхонаи девон кучо?

ШУКРИ НЕЪМАТХО КУНАМ, ФАЙЗИ САХАР ДОРЕМ МО (2540)

Шукри неъматҳо кунам, файзи саҳар дорем мо, Дар Ватан ғамҳору ҳамдасте ба сар дорем мо. Дар қабои миллати мо раҳзанӣ ҳаргиз набуд, Дар масири асри сангӣ раҳгузар дорем мо. Аслу насли одамият аз камар ояд бурун, Бо камарбандони ҳуд муҳри камар дорем мо. Марди чоҳил мунтазир гуше ба дар дорад мудом, Аз барои нашнавидан гуши кар дорем мо. Мо муҳофиз баҳри миллат, чумлаҳо ояд агар, Аз барои ҳифзи ҳуд садҳо сипар дорем мо. Бардавомиҳои миллатро ту гуфтӣ, эй Ҳусайн, Дар самои маърифат шамсу қамар дорем мо.

МАКОМИ БЕХТАРИН БОШАД ГУЛУ ГУЛХОНА ДАР ЯКЧО (2557)

Мақоми бехтарин бошад гулу гулхона дар як чо, Бичуяд ағниёй дахр зару кошона дар як чо. Хикоятхой бемаврид хаёли нораво бошад, Ба дарди мо намешояд даво афсона дар як чо. Хувайдо мешавад охир ғалат хам иштибохи кас, Дар ин дунё ба хам ояд хато вайрона дар як чо. Мусофир худ бидонад, ки чй мушкил дар сафар бошад, Нахобад бо дами рохат каси бегона дар як чо. Саги девони Кахф охир шафоат ёфт аз асхоб, Наистад бо мароми худ саги девона дар як чо. Хусайно, хикмате гуфтй, бубин асрори оламро, Надонад булбулу оташ гулу парвона дар як чо.

ТАМАННО ХАМ ДУО АЗ ФИТРАТИ ИНСОН ШАВАД ПАЙДО (2558)

Таманно хам дуо аз фитрати инсон шавад пайдо, Мадоро¹ хам рачо² аз химмати мардон шавад пайдо. Қалам бинвишт хатти сабзу гулшан гашт пур аз гул, Тамошо дар хафо аз фурсати эхсон шавад пайдо. Нигар бар киссахои Хочару Исмоили доно, Тавалло дар ато аз сухбати мехмон шавад пайдо. Маъосӣ³ бар сарат ояд, бикун ту тавбаву эхсон, Табарро⁴ аз хато дар хасрати пинҳон шавад пайдо. Агар ранче кашидӣ аз шикоят во макун лабро Масеҳо бо даво дар рағбати дармон шавад пайдо. Хусайно, роҳи пурнурат зи нури асфиё бошад, Ба фардо раҳнамо ин қимати девон шавад пайдо.

 $^{^{1}}$ мадоро – бо нарм $\bar{\mathrm{u}}$ ва хусни хулқ муомила кардан

² рачо – умед

 $^{^{3}}$ маъос \bar{u} – ч. маъсият, яъне гунох кардан

⁴ табарро – дурй чустан, безор шудан

ЁРИ СОДИҚ БАЙНИ МАРДУМ ТОЧИ САР БОШАД МАРО (2561)

Ёри содиқ байни мардум точи сар бошад маро, Ҳар чӣ фармуд аз муҳаббат, муътабар бошад маро. Риштаи меҳру вафо пайвандсози ману ӯст Сӯи фардои саодат ҳамсафар бошад маро. Бо дуои холисона киштӣ ҷӯям баҳри вай, Мавчи дарё ҳофизи домони тар бошад маро. Роҳи ҳаҳро ман бигӯям баҳри ҳалқу миллатам, Гар дами шамшер дар болои сар бошад маро. Ҳофизи ман Ҳаҳ бувад, девони Ҳофиз рамзи ишқ , Гарчи аз атфолиям дар зери сар бошад маро. Эй Ҳусайно, ҳуд бигуфтӣ ҳикмати аҳли ҳирад, Дар самои маърифат ҳамчун ҳамар бошад маро.

УМЕДАМ АЗ ХУДОВУ АЗ САХОБИ ДОМАНИ САХРО (2565)

Умедам аз Худову аз сахоби домани сахро, Бинўшад хам бичўшад сад хазорон катра аз дарё. Сахоби домани сахро нишоне аз карам бошад, Хар он чй хосили абр аст аз он бемислу бехамто. Зи боде чунбише бинй, тафаккур кун начоти халк, Ба киштихо начот ояд зи мавчи сохили дарё. Баёни киссахо гуй хадиси рохи хакро гу, Мазан хоре надониста ба чашми Вомику Узро. Хурофот аст нодонй ба мисли сехру хам чоду, Макун машруъи¹ рохи хак хар он чй бинй навпайдо. Хусайно, бо дуои худ умеди рахматаш дорй, Чавоб омад зи доное ту бинй давлати фардо.

01.08.2021.

¹ машруъ – мувофики шариат

МЕХРИ МОДАР БО МУХББАТ ДАР НАЗАР ОЯД МАРО (2601)

Мехри модар бо мухббат дар назар ояд маро, Рухи модар бо шаходат руй бинмояд маро. Дилфиребиро бубинам, махфй дорам чисми худ, Бо дуои хоси модар чоду бинёбад маро. Назди модар бо саодат бегуборам дар хадаф, Дар хаётам мушкилихо пеш бинёяд маро. Дар рахи мехру садокат зангам аз борону барф, Ранги худро зардй кардам то набиздояд маро. Хакки нафси одамиро анкариб доим мудом, Дар барори хочати кас дурй биншояд маро. Хатти девони Хусайн аз зиндагй орад хабар, Бо маонй дар китобат рох бикшояд маро.

12.09.2021.

ЭХДО БА РАИСИ ИЗЗАТМАНДИ ВИЛОЯТИ СУҒД РАЧАББОЙ АХМАДЗОДА (2609)

Бодо муборак, эй Раис, чашни камолоти Шумо, Аклу заковат хамнафас бар ин вилоят рахнамо. Дар он шаби меърочи хак, мохи рачаб мохи Худо, Хамчун Рачаббой омадед парвардаи нуру сафо. Аз мехнати рузушабон омад шарофат дар Ватан, Аз хар амал бошад аён пеши назар сидку вафо Неруи неки дар вучуд бахту саодат аз падар, Дар назди мардум муътабар гуфтори модар бо дуо. Акли Худододи шумо хам рахбари донои халк, Мехру мухаббат бар Ватан, хам дар Шумо дасти сахо. Поянда бошад давлати Пешвои мо олимаком, Сардори миллат бо шараф хам бо садокат рахнамо. Эй сарвари сохибхирад, бо сидки дил гуяд Хусайн, Садсола бошед дар чахон бо номи неку доимо!

16.09.2021.

ТО БА КАЙ ДОМАН ЗАНЙ ГУФТОРУ РАФТОРИ МАРО (2628)

То ба кай доман занй гуфтору рафтори маро, Бахри худ арзон кунй бозори асрори маро. Ту бидонй мехри ман ё номи ман андар дилат, Дар чаман чо мекунй гулзори дидори маро. Рохи ман рохи мухаббат садхазорон соате, Тобу токат оварй такрори душвори маро. Ман намехохам малоле бахри ту дар ин чахон, Афв кун, бахри Худо, бисёр озорй маро. Ман навиштам бахри ту осори худро бо калам, Дар дилат чо мекунй гуфтори осори маро. Бар азизат хар чй гуфтй бо ишора, эй Хусайн, Шархи маънй мекунй афкори гуфтори маро.

07.10.2021.

ХУДОВАНДАМ АГАР ХОХАД, ГУЛИСТОНЕ ШАВАД ПАЙДО, (2647)

Худовандам агар хохад, гулистоне шавад пайдо, Ба чашми мардуми олам сухандоне шавад пайдо. Равад бар суй ободи зи дасташ гулшане ояд, Садокат дар дили мардум ба унвоне шавад пайдо. Гулистонро ба окил дех, агар боғи Ирам бошад, Зи дасти мардуми чохил биёбоне шавад пайдо. Бадандешй макун харгиз, марав бо рохи шайтонй, Фасоду фитнахо бингар зи шайтоне шавад пайдо. Агар омад кунад корат, бигуянд Ибни Синой, Ба дарди мардуми олам чу дармоне шавад пайдо. Хусайно, бахри мардум гу хакикатхои ин дунё, Каромат дар каломи ту ба осонй шавад пайдо.

ЭЙ ПАРДАПУШИ ОЛАМ, ДАР ПАРДА ДОР МОРО (2648)

Эй пардапуши олам, дар парда дор моро, Бо мехру бо мухаббат хамсоя дор моро. Киштй начоти мо шуд, фирузй омад аз хайр, Пирузихо ато кун, наврастагори моро. Дар ин хаёти хуррам андуху ғам нибинем, Бахту сафо ато кун андухгусори моро. Хар гах шавад хувайдо андухи халқи олам, Аз синахо бурун кун андухи зори моро. Сайди маъониям дех бо рохи Шайх Саъдй, Осонй дех ба рахмат рохи шикори моро. Хушнудй чу, Хусайно аз Холиқи бахорон, Сарсабзу гулфишон кун фасли бахори моро.

БАЁНИ РОХИ ХАКРО ТУ, АГАР ПУРСЙ ДИЛИ МОРО (2653)

Баёни рохи ҳақро ту, агар пурсӣ дили моро, Барои ғарқи ҳар нокас мачӯ ту айби дарёро. Ба нафъи халқу ҳам миллат ҳақиқатро бигӯ доим, Ба домони забони худ мапӯшон рӯзи фардоро. Ту тоат кун ба сидқи дил, бирав бо роҳи илму фан, Барои маъсият ҳаргиз мачунбон пои барчоро. Адолатро агар хоҳӣ ба нури шамс ту бингар, Ҳар он гаҳ кач шавад соя, набишкан сарви болоро. Агар ту хуфтае бинӣ, нигар бар ҳоли зори вай, Азизу муътабар медон ту бедорони шабҳоро. Ҳусайно, ту ғанимат дон ҳаёти ин чаҳонатро, Тафаккур гар кунӣ дар он, биёбӣ асли маъноро.

ХАР ГАХЕ ОРЙ БА ДАСТАТ ФУРСАТИ ДЕРИНАРО (2654)

Хар гахе орй ба дастат фурсати деринаро, Бо мухаббат зиндагй кун тоза гардон синаро. Мехрубони номуродон бош бо сидки амал, Дур кун аз синаи худ эй бародар кинаро. Пайрави рохи тарикат рузу шабхо бекарор, Рахти хобатро бубину чомаи пашминаро. Хотири зикри азизон хамнафас ё хамдамй, Бар фаромушй мазан ту сухбати деринаро. Рузи якшанбе мукаддас бар насоро дар маком, Рахнамоихо макун ту, то набинй зинаро. Бар яхудон рузи шанбе, чумъа бошад, эй Хусайн, Худ бидонад рузи махшар иду хам одинаро.

ОФАРИД АЗ БАХРИ ИНСОН ДАР САДАФ ДУРДОНАРО (2657)

Офарид аз бахри инсон дар садаф дурдонаро, Аз барои ишки Лайлй Мачнуни девонаро. Барги гул як рамзи оят, кудрати Парвардигор, Бе хадаф ў н-офарида як гули гулхонаро. Бахри хар чохил магў хар он чй дорй дар дилат, Хам ихонатхо макун ту ачнабй - бегонаро. Холи дарвешон бубинй муфлису нодори пул, Холй аз ганче мадон ту маскани вайронаро. Хаст хар як чонвар инчо шахи авкоти худ Фаркият бар хона бинй лонаву кошонаро. Бахшише ояд зи кас - он мехрубонй, лутфи Хак, Бо қалам бинмо, Хусайно, он иноятхонаро.

(FO)

БЕХТАРИН САРВАТ БА ИНСОН ДАР ЧАХОН БОШАД КИТОБ (2370)

Бехтарин сарват ба инсон дар чахон бошад китоб, Бахри хешон рузи милод армугон бошад китоб. Дар рахи таълиму дониш илму ирфону хунар, Хам давои дарди миллат бегумон бошад китоб. Хондани хар як китобе манфаат орад ба кас, Аз «бадон бо амри Яздон!» то бихон бошад китоб. Нухбагони миллати мо чавхари хатти башар, Дар миёни устухонхо магзи чон бошад китоб. Хар касе хонад китобе, гармй ояд бар дилаш, Бар сари у рузи гармо соябон бошад китоб. Ёдгорй бахри қавмаш харфи девони Хусайн, Нафъи миллатхои дунё човидон бошад китоб.

¹ Ишора ба нахустин ояти нозилгашта ба Муҳаммад (c) аст, ки «Бихон, ба номи Парвардигоре, ки туро халқ кардааст» мебошад.

ХУРМАТИ ХУД ДОР, ЧОНО, НАЗДИ ХАР СОХИБНАСАБ (2583)

Хурмати худ дор, чоно, назди хар сохибнасаб, Байни мардум, эй чавон, харгиз макун тарки адаб. Хусни хулку номи некат аз сулуки анбиё, Сар супурдан бахри миллат хушдилй орад тараб. Эхтироми хар суханвар нармй орад бахри ту, Хамрахи ахли хирад шав, то наяфтй дар тааб¹. Дурри маънй дар садафхо вазну хам мизони шеър, Се сабаб ғам дар сари кас аз аруз омад сабаб. Дар замони пириям ман гуфтаам шеъру ғазал, Чорй гардад бар забонам зикри Мавло рузу шаб. Хар чй гуфтй, эй Хусайно, хосили умр асту бас, Бахри миллат боқй монад дар хазорон неачаб.

23.08.2021.

¹ тааб – ранч, сахтй, хастагй

(IIO)

ЧАШМИ МАН РАВШАН ШАВАД ХАР ГАХ КИТОБ ОЯД БА ЧОП (2379)

Чашми ман равшан шавад хар гах китоб ояд ба чоп, Хар ғазал дар манзилаш беинтихоб ояд ба чоп. Назди ман дар ҳар саҳифа ҳар ғазал монанди абр, Оби раҳмат дар бараш рамзи саҳоб ояд ба чоп. Дар ҳақиқат маъниҳо мастурӣ дорад дар садаф, Дурру гавҳар пардадор ҳарфи ниқоб ояд ба чоп. Шукри мавло мекунам, ки бениёзӣ дар барам, Бетамаъ аз сарвате баҳри савоб ояд ба чоп. Шукри ҳақро мекунам дар байни хосу ҳам авом, Бепарешонҳолию беизтироб ояд ба чоп. Косаи лабрези ман гуфто: Ҳусайн, андар ғазал Ҳикмате аз баҳри ҳалқ зарфи чавоб ояд ба чоп.

(TO)

ХАР ЧӢ ШУДАМ БАЙНИ ХАЛҚ АЗ ШАРАФИ НОМИ ТУСТ (2371)

Хар чӣ шудам байни халқ аз шарафи номи туст, Чашмаи оби ҳаёт манбаи пайғоми туст. Додӣ ба ман неъмате шукри ту мавло кунам, Сатри ба ман додаат домани айёми туст. Ваҳйи илоҳӣ бувад дар дили инсони нек, Муъчизаи ҳар ғазал маншаи илҳоми туст. Ҳарфи маро ҳалқа кун, ёри заминам туӣ, Талҳӣ нагуфтам ба гул, пиставу бодоми туст. Баҳри ҳамоиш ба ҳуд нола накардам ба ту, Ҳар ҳабаре шуд ба ман аз суҳану номи туст. Чоизаи ҳар амал доди Худо шуд, Ҳусайн, Умри Худодода бин лоиқи инъоми туст.

ИҚБОЛИ МАРДОН ДИГАРУ РАМЗИ САОДАТ ДИГАР АСТ (2374)

Иқболи мардон дигару рамзи саодат дигар аст, Ирсоли бурхон дигару васли каромат дигар аст. Гар хоҳӣ иқболи накӯ, коре бикун дар роҳи хайр, Амволи эҳсон дигару дасти саховат дигар аст. Захми забону зикри ҳақ ҳамсангӣ орад дар амал, Аъмоли исён дигару асли ибодат дигар аст. Бо туҳмату кизбу қадаҳ ҳаргиз машав ту рӯ ба рӯ, Ишколи буҳтон дигару чаври маломат дигар аст. Гар чашми гирён дидаӣ, раҳме бикун баҳри Худо, Атфоли гирён дигару чашми қаноат дигар аст. Баҳту саодат бардавом дар муршидӣ бошад, Ҳусайн, Аҳволи вайрон дигару ҳоли ҳидоят дигар аст.

БЕХТАРИН САЙРЕ БА ХОФИЗ ДАР МАКОМИ ЧАПУ РОСТ (2384)

Бехтарин сайре ба ҳофиз дар мақоми чапу рост, Пардаву нимпардаҳо ҳам аз мароми чапу рост. Назди мардум бо нидо бошад наво аз дасти рост, Дар навозиш дар садо бо эҳтироми чапу рост. Ибтидои ҳар навозиш интиҳо дорад ба ҳуд, Дар адои ҳар наво бо илтизоми чапу рост. Ҳиммати мардони некӯ аз карам гардад баланд, Дар умури зиндагӣ бо эҳтимоми чапу рост. Гар биҳоҳӣ растагорӣ, рав тавофи он ҳарам, Худ бароӣ аз ибодат бо саломи чапу рост. Эй Ҳусайно, ҳар чӣ гуфтӣ дар маонии ғазал, Назму насрат ҳикмату бо интизоми чапу рост.

ДАВРИ ЧАВОНЙ БАР МО АЧОИБ ДАВРОН БУДАСТ (2408)

Даври чавонй бар мо ачоиб даврон будаст, Аёми фитнаро бин, абри бахорон будаст. Нобигахои миллат монанди хосили абр, Хар як начоти миллат аз илму ирфон будаст. Бахту саодати халк ободихо дар замин, Ин хама аъмоли хайр аз адли султон будаст. Хар он чй пушида буд, пайдо шавад ба рузе, Асрори хар номурод дар зери домон будаст. Дар байни хосаву ом аз айби пирон мапурс, Пирй ба чашми мардум чирки гиребон будаст. Бар нокасе нагуфтй тадбири худро, Хусайн, Мачмуъи афкори ту дар харфи девон будаст.

ХАМРАХИ МОДАР НИШАСТАН ЯК ЗАМОН ДАВРОН БУДАСТ (2422)

Хамрахи модар нишастан як замон даврон будаст, Гардише дар гирди модар бахри ман майдон будаст. Модарам дар зиндагонй хамчу кишвар бахри ман, Дар рахи мехру мухаббат модарам султон будаст. Фикри модарро бикардам манзили ман мулки вай, Худ надонистам ба хонам модарам мехмон будаст. Дилбарй хохам ба модар накхати гул хам асал, Дар назокат модари ман баргаи райхон будаст. Хоб дидам пардаи гул чилва дорад ноаён, Дар дилу хам дидахояш мехри вай пинхон будаст. Васфи модар дар китобат бо қалам гуфтй, Хусайн, Дар чавоби хар суолам бахри ман девон будаст.

ДАР ХАЁТАМ ХАР ЧӢ ДИДАМ НАҚШИ ДАВРОНИ МАН АСТ (2432)

Дар ҳаётам ҳар чӣ дидам нақши даврони ман аст, Машварат дар ҳар амал амри чаҳонбони ман аст. Некномӣ баҳри ман дар байни мардум бардавом, Шукри неъмат карданам аз сирри пинҳони ман аст. Соири адёни дунё, чумлаи пайғамбарон, Дар ҳадаф инсони ҳуб, васфи мусулмони ман аст. Маслаки роҳи тариқат ҳилвате дар анчуман, Ваҳдати абнои дунё асли ирфони ман аст. Мавчи бепарвои дарё оқибат вайронӣ аст, Лангаре ояд ба нусрат адли мизони ман аст. Дар замират ҳар чӣ бошад бо садо гуфтӣ, Ҳусайн, Маънии афкори ман дар ҳарфи девони ман аст.

ОН ЧӢ БИНВИСАД ҚАЛАМ ВОБАСТА БАР АҚЛИ МАН АСТ (2436)

Он чй бинвисад қалам вобаста бар ақли ман аст, Назми ман бахри шумо гулдаста аз нақли ман аст. Қар гули гулдастаи ман накҳате дорад ба худ, Асли ҳикмат шоҳаи бишкуфтаи васли ман аст. Дар ҳаётам баҳри кас қасде надорам дар дилам, Ҳар ҳато ояд зи ман вобаста аз ҷаҳли ман аст. Дастаи гулро бубин пайвандй дорад бо расан, Миллатам ҳамбаста шуд он даста аз аҳли ман аст. Ҳарфи некӯ бар забону раҳму шафқат дар дилам, Ҷабру зулми ин ҷаҳон вораста аз адли ман аст. Гавҳари поки насабро бо шараф гуфтй, Ҳусайн, Номи некӯ дар ҷаҳон шоиста бар асли ман аст.

ПОБАРАХНА РОХ РАФТАН ДАР БАХОРОН ХУШТАР АСТ (2439)

Побарахна рох рафтан дар бахорон хуштар аст, Рохати гирдоби раъно дар гулистон хуштар аст. Фурсате дорй зи гармо нузхати гулхо талаб, Чомаро бар тан намудан дар зимистон хуштар аст. Рахти хобам хар замон дар интизори хоби ман, Чисму чонам дар газал бо нури ирфон хуштар аст. Айби нокасро бидидй, ту тагофулхо бикун, Пушиши айби касе дар зери домон хуштар аст. Дар нишони одамият нукта дорад чои худ, Дар маком «авчи садо» бахри сухандон хуштар аст. Маъдани асрори ман гуфтй, Хусайно, дар дилам, Хар чй омад бо калам дар харфи девон хуштар аст.

ХУСНУ ҚУБХИ БАНДАРО ҒАЙР АЗ ХУДО БИНАНДА НЕСТ (2447)

Хусну кубхи бандаро ғайр аз Худо бинанда нест, Мункири рохи хақиқат назди Холиқ банда нест. Дар хаётат қадри имкон ту адолат пеша гир, Чабру зулми чохилона дар чахон поянда нест. Сайди моҳй гар ту хоҳй бар камонкаш раҳ мадеҳ, Зери дарёро нигар, ки дар фазо тобанда нест. То тавонй байни мардум некй кун дар ин чаҳон, Чурму исёну адоват баҳри ту зебанда нест. Чавҳариро ту бубин зебандаи дасташ садаф, Матлаби худро наёбад ҳар касе чуҳянда нест. Ҳикмати дилро бигуфтй бо фасоҳат, эй Ҳусайн, Гавҳари нопухта лолу дар садаф гуҳянда нест.

01.04.2021.

ҚАДДУ ҚОМАТ ДАР НАЗАР САРВИ ХИРОМОНИ МАН АСТ (2465)

Қадду қомат дар назар сарви хиромони ман аст, Байни мардум вақти зулмат моҳи тобони ман аст. Ҳар гаҳе ояд, чу шамсе равшанӣ орад ба ман, Ҳикмати асрори вай нури шабистони ман аст. Дар раҳи гул ҳамчу булбул ташнаи меҳру вафо, Дар баҳорон баҳри гул шабнам зи борони ман аст. Ҳар чӣ гуфто бо ҳадафҳо, розӣ бошам дар амал, Шарти ман меҳру вафо, он адли мизони ман аст. Рози дилро дар ғазал бо сабки ҳуд гуфто Ҳусайн, Ҳикмати асрори ман дар ҳарфи девони ман аст. Ҳарфи девонам бубинад ҳудҳуде орад ҳабар, Сайри маънӣ дар ғазал мулки Сулаймони ман аст.

17.04.2021.

БАХРИ МАН БОШАД МУКАРРАМ ДИДАНИ ДИДОРИ ДУСТ (2473)

Бахри ман бошад мукаррам дидани дидори дуст, Шохиди нури муаззам дидаи бедори дуст. Рози дилро ман бигуям дар хузураш бо ғазал, Нусрате гардад ба гулхо домани гулзори дуст. Сайри гулхо, мавчи дарё дар тамошо ибрате, Бахри осоиш бияфтад сояи девори дуст. Во намуди пардахо, тимсоли хайрат дар назар, Рохи хак равшан кунад ойинаи асрори дуст. Домани сохибдилон савдо надорад аз азал, Чорасозихо бикун аз хонаву бозори дуст. Рохи осон сирри пинхон бахри оташ гу, Хусайн, Шуъла орад бар дили кас сухбату гуфтори дуст.

26.04.2021.

РОХИ ИЛМУ МАЪРИФАТ ИН РОХИ ЧАВЛОНИ МАН АСТ (2484)

Рохи илму маърифат ин рохи чавлони ман аст, Баъди хар садсолахо дар нома унвони ман аст. Сарбаландй, фахри миллат Ибни Сино дар назар, Хикмати ахли хирад аз мулки Сомони ман аст. Аз барои хифзи чашмон тири мижгонро бубин, Харфи ман аз бахри нокас тири пайкони ман аст. Аз калам чун боду борон катрахо ояд бурун, Расми хаттам дар варак аз ашки туфони ман аст. Точикистон шуд мунаввар кишвари зебои ман, Аз нигохи Яъкубй он Мисру Канъони ман аст. Бо риёзат хам сарафрозй бигуфтй, эй Хусайн, Маънии хар хикматам як гул зи гулдони ман аст.

30.05.2021.

САВТИ БУЛБУЛ НАКХАТИ ГУЛ ДАР БАХОРОН ХУШТАР АСТ (2489)

Савти булбул накҳати гул дар баҳорон хуштар аст, Дар басотин бӯи наъно баъди борон хуштар аст. Тоҳиру Зуҳро ба начво Лайлию Мачнун ба дар, Як гули заҳро ба булбул аз ҳазорон хуштар аст. Хушгилӣ андар суҳан аз ҳикмати аҳли ҳирад, Сурати зебо зи баҳри гулузорон хуштар аст. Соҳибони ҳулқи некӯ дар сифат яксон буванд, Як шаҳобе аз нишони ёдгорон ҳуштар аст. Ҳар гули пажмурда омад ёдбуди кори ҳайр, Наргиси мо дар қатори чӯйборон ҳуштар аст. Ҳуштар аст гуфтӣ, Ҳусайно, дар ғазалҳо бо ҳадаф, Ҳамраҳи сидқу вафо аз баҳри ёрон ҳуштар аст.

31.05.2021.

МАХВИ ДОНОХО БИШАВ, ГАР ХАМДАМӢ МЕБОЯДАТ (2495)

Махви донохо бишав, гар хамдамй мебоядат, Сохиби асрори дил шав, махрамй мебоядат. Хирси дунёву хавас сад гусса меорад ба сар, Аз тамаъ дурй бичў, гар бегамй мебоядат. Дар ривоят холики хажда хазори олам аст, Илму ирфон пеша гир, ар оламе мебоядат. Санги бозораш бичў, гаввосй орад гар зарар, Сўи сахрохо бирав, гар бенамй мебоядат. Зарбаи ахли чахолат захми дил орад ба ту, Ту маранчон ахли дил, гар мархаме мебоядат. Хусни хулку хушзабонй, одамият, эй Хусайн, Дар гами мардум бишав, гар одамй мебоядат.

ЧОНАМОЗИ МОДАРОН ОЗОДА АСТ (2505)

Чонамози модарон озода аст, Домани модар ба каф саччода аст. Дар рахи таъзими Субхон сачда кун, Модаратро бахри ту ӯ дода аст. Ту дуо гир чун Увайсе аз Қаран, Дар дуо аз бахри ту омода аст. Назди мардум аз Чурайчи рохибе, Пардаи шарму хаё афтода аст. Хидматаш вочиб бишуд бо амри хак, Хар чи кардӣ бахри вай, арзанда аст. Модарат аз ту ризо бошад, Хусайн, Рухи вай орому хам осуда аст.

ХАМНИШИН БО БУЗУРГОН ДАР ЛАБИ ДАРЁ ХУШ АСТ (2508)

Хамнишинй бо бузургон дар лаби дарё хуш аст, Байни мардум бо тароват ранги бесавдо хуш аст. Дар таманно хар висоле тару тоза дар назар, Истимоъи киссахо аз Вомику Узро хуш аст. Некии харду чахонро гар ту пурсидй зи кас, Як чавоб ояд зи ман ин чову хам он чо хуш аст. Хар гуле андар бахорон сар барорад, кошкй, Дар рахи хар номуродй бесару бепо хуш аст. Ту нигар бо сад нидо валмурсалоту хам абас, Дидани руи туруш дар назди нобино хуш аст. Дурру гавхар зери дарё бахри мардум, эй Хусайн, Дурри маънй суфтанат аз бахри он якто хуш аст.

БЕХТАРИН ДОРОИХО МОЛИ ХАЛОЛИ МАРДУМ АСТ (2509)

Бехтарин дороихо моли халоли мардум аст, Сарфи он дар рохи некй эхтиёти чамчум аст, Дурй чў ту аз харому донаи некй бикор, Рахмати ту дар махал чун решахои гандум аст. Донаи гандум ба хоку пояаш дорад сарак, Дар адад хаф(т)сад бувад он дона, поя хезум аст. Гандуме биниву каждум, з-он макон шав пурхазар, Бадтарин дарду аламхо хам зи неши каждум аст. Каждумихо хар замоне бахри кас орад халал, Хазрати Исо ба сўзан дар самои чорум аст. Қиссаи сўзан ва гандум ибрате бошад, Хусайн, Хар сухан ояд муносиб бахри ту абрешим аст.

ДАРЁИ ИЛХОМИ МАН ДЕВОНИ ДАХУМИН АСТ (2510)

Дарёи илхоми ман девони дахумин аст, Маънои махтоби ман чун шамс дар камин аст. Асли маонй газал равшан шавад ба рўзе, Боло равад ба кисмат хар он чй дар замин аст. Хар гах бихонй газал шубха чу ояд ба дил, Харфи хато мапиндор, хатме, ки бар нигин аст. Рафтору кирдори ман дурй зи хар интиком, Гар бингарй ба шеърам, холй зи макру кин аст. Худдорй кардам мудом аз васфи мункари хак, Инкори хак набинад, гар марди рохбин аст. Дар васфи миллати худ хар он чй гуфто Хусайн, Чонсўзиям бо қалам дарёи оташин аст.

РӮЗИ АЙШЕ БО НИГОРЕ ШОДМОНӢ БУДААСТ (2513)

Рузи айше бо нигоре шодмонй будааст, Байни ёрон босадоқат мехрубонй будааст. Мехрубонихои дунё дар дили ахли карам, Хамрахй бо ёри содик Хусравонй будааст. Фикри носолим макун, ки душманй орад ба ту, Кинаву буғзу адоват нотавонй будааст. Мехрубонию садоқат ҳам китобат ҳам амал, Байни ёру ошно аз худнишонй будааст. Адлу инсофу диёнат байни динҳои чаҳон, Хикмати аҳли хирад ҳам осмонй будааст. Умри инсон бо амалҳо бастагй дорад, Хусайн, Зикри хайре дар забонҳо зиндагонй будааст.

АХЛИ СУННАТ ВАЛЧАМОАТ МАЗХАБИ ДИНИ МАН АСТ (2514)

Аҳли суннат валҷамоат мазҳаби дини ман аст, Урфу одатҳои миллат расму ойини ман аст. Зиндагӣ дорам ба даврон ҳамраҳи аҳли башар, Илми кайҳон дар ғазал чашми чаҳонбини ман аст. Маърифат дар роҳи ҳақ оромӣ орад баҳри ман, Гар шавам ман оташин, дилчӯӣ таскини ман аст. Мункари роҳи ҳақиқат дурӣ чуҳд аз Худо, Пайрави роҳи залолат кофири дини ман аст. Гар накардам пайравӣ бар Бедилу Шайҳи Камол, То абад девони Ҳофиз зери болини ман аст. Шеъри Турсунзода бошад, эй Ҳусайно, дар барат, Ҳар чӣ гуфтӣ дар ғазалҳо «чони ширини ман аст».

ОМАД БА МАН АЗ ХУДО МАТЛУБИ ЯК ИНОЯТ (2525)

Омад ба ман аз Худо матлуби як иноят, Дар истичобати он сад мужда дар нихоят. Дар асли илми тавхид илми акида бошад, Оғози шаръи Набй ахди Расул бидоят. Андар акидаи мо ҳаждаҳ ҳазори олам, Маълуми кас набошад на ибтидо, на ғоят. Бар неъмати Худодод шукрона кардам мудом, Фатҳу кушоиш омад аз лутфи бениҳоят. Овозаи хидматам маъруфй дорад ба худ, Андар забони мардум дар шаҳру дар вилоят. Худ гуфтай ҳикоят бошад чавоби Ҳусайн, Аз баҳри ҳар ғазалҳон дар назму ҳам ривоят.

ҚИССА ГУФТАН БАХРИ МАРДУМ ЭЪТИБОРЕ ДОШТАСТ (2545)

Кисса гуфтан бахри мардум эътиборе доштаст, Ибрату хам рози накши рузгоре доштаст. Шеваи миллат бубинй дар давоми асрхо, Бо ишора аз замона як шиоре доштаст. Рохати мардум чу ояд аз канори чуп об, Хар махалла бо низоме чуйборе доштаст. Шуразореро бубинй беруни шахр асту бас, Хар биёбон дар вучудаш шуразоре доштаст. Дохили шахри кадима бар лаби оби Хучанд, Сад хазорон сирри дилро ихтиёре доштаст. Зинати шахри Хучанди мост Шайхи Маслихат, Эй Хусайн, аз ахли дил дунё нигоре доштаст.

01.07.2021.

АЗ БЕХТАРИН НАВОХО ОХАНГИ ШАШМАҚОМ АСТ (2556)

Аз бехтарин навохо оханги Шашмақом аст, Ирфони ғайримиллӣ он рахнамо ба ном аст. Дар хар садои мавзун андешаи Бухоро, Дар пардахои маъкус омӯзиши низом аст. Овозу нағмаи хуш ҳамчун даво зи Довуд, Андар ҳаёти мардум монанди долу лом аст. Бадгӯиҳо нашояд дар васфи аҳли дониш, Бо таънаву киноя ҳарфе задан ҳаром аст. Дар нимпарда гоҳо савту навост дилкаш, Ҳар як мақоми дерин маҳбуби хосу ом аст. Ашъори ту, Ҳусайно, дорад мақоми махсус, Маҷмӯаи замона девони нотамом аст.

13.07.2021.

ХАЁТИ ИН ЧАХОНРО БИН, КИ ОН САВДОИ ПИНХОН АСТ (2566)

Хаёти ин чахонро бин, ки он савдои пинхон аст, Хама некуйи олам зи он хуршеди тобон аст. Нигар бар гардиши даврон, ба худ як хикмате дорад, Хар он чй бокй аз ирфон ба дилхо нури имон аст. Маосй байни инсонхо сироят оварад хар дам, Ба вакти интиколи дард захме нонамоён аст. Машав бадхох дар дунё, Худо беайбу нуксон аст, Ба махшар мешавад зохир хар он чй зери домон аст. Ба назди мардуми чохил сухан пушида мегуям, Касе асрори ман хохад ба зери назми девон аст. Хусайно, хикмате гуфтй ба нафъи халку хам миллат, Хама андарзу панди ту барои насли инсон аст.

НАЗДИ НОМАРДОНИ ДУНЁ ХОЧАТИ ГУФТОР НЕСТ (2570)

Назди номардони дунё хочати гуфтор нест, Fайри Вомик бахри Узро дар фироки ёр нест. Бо вучуди илми арзон мардумон дар ғафлатанд, Дар миёни ахли начво як каси бедор нест. Хар гахе боде чу ояд руп дарёро бубин, Човидонй зери дарё хочати девор нест. Хар кучо бошад тавалло ёрй ояд ногахон, Дар макони бемуаммо ёру хам ағёр нест. Марди чохил бо адоват фоли бад андар дилаш, Аз барои марди доно дар гулистон хор нест. Эй Хусайно, бахри мардум ранчише н-омад зи ту, Дар баёни назми маъно харфи дилозор нест.

ДУРРИ МАЪНИРО БИСУФТАН БО ЛАБИ ХАНДОН ХУШ АСТ (2574)

Дурри маъниро бисуфтан бо лаби хандон хуш аст, Бахри сайёди маонй бахри дурафшон хуш аст. Аз тахаммул хам ризо оромихо ояд ба кас, Бо сакина зиндагонй давру хам даврон хуш аст. Иштиёки васфи мавло содик-ул-ваъд-ул-амин, Интизорй бо садокат дар рахи чонон хуш аст. Чонваре хар гах намояд кудраташро аз дахон, Дар рахи кину адоват рехтани дандон хуш аст. Пири Канъон хар чй гуфто васфи Юсуф дар назар, Аз барои номуродон бахшиши эхсон хуш аст. Киссаву рамзи хикоят як ишора, эй Хусайн, Бар ғазалхон фахми маъно хосили девон хуш аст.

НАЗМИ МАН БО САБКИ ХОСЕ МУБТАДО ОМАД ЗИ ШАСТ (2577)

Назми ман бо сабки хосе мубтадо омад зи шаст, Хикмате иншо кунам ҳар гаҳ қалам ояд ба даст. Ман бигуфтам баҳри чоҳил назди ҳар воломақом, Гар ҳузуре ёфтӣ, дар чои ҳуд бояд нишаст. Ҳикмати доно надонад ҳар кӣ бошад беҳабар, Ҳалқаи нодониҳоро бо суҳан бояд шикаст. Ҳикмате омад чу гавҳар аз такаббур дур бош, Байни мардум шав мулоим, то нагардӣ ҳудпараст. Аз Худо пурс, эй бародар, баҳту иқболи баланд, Ту бубинӣ қисмати ҳуд ҳар чӣ дар рӯзи аласт. Сирри дил гар дар мақом онро бигуфӣ бо қалам, Эй Ҳусайно, ҳақ бидонад дар дили ту ҳар чӣ ҳаст.

ГАЙБАТУ БАДГЎЙИХО ДАР ХАККИ СУЛТОН НОРАВОСТ (2584)

Гайбату бадгуйихо дар хакки султон норавост, Чабру зулми бепанохи бахри инсон норавост. Аз шариат хар чи гуфтам, нафъи мардум дар назар, Гар сухан вайрона шуд, бо харфи урён норавост. Дар илочи дарди мардум Буали Сино чи гуфт? Дору бошад аз харом аз бахри дармон норавост. Дар рахи бугзу адоват айби кас ифшо макун, Айби худ нодида андар зери домон норавост. Нусрати рохи хидоят донишу илм асту бас, Назди пирон чохили бахри чавонон норавост. Бо камоли маърифат дурдона чо кун, эй Хусайн, Сурати маънои дил бар хатти девон норавост.

ШӮРУ **FABFO БАР САРУ ДОНО БА** САВДОИ ДИЛ АСТ (2585)

Шӯру ғавғо бар сару доно ба савдои дил аст, Зиндагӣ бурдан ба сар ҳамроҳи чоҳил мушкил аст. Марди чоҳил бо такаббур бехабар бошад зи ҳақ, Сад чафо орад ба доно, аз садоқат ғофил аст. Аз вучуди ношиновар ғарқи дарё шуд касе, Дар начоти мавчи дарё бо умеди соҳил аст. Созгориҳо чу бинӣ, шукри неъматҳо бикун, Роҳи ҳакро то абад беҳуда гуфтан ботил аст. Дар раҳи меҳру вафо аз ақрабоят дил макан, Бар забон пайдо шавад, гар меҳрубонӣ дар дил аст. Панду андарзат, Ҳусайно, ҳолисан баҳри Худо, Даҳумин девони ту бо ҳарфи ирфон комил аст.

ДОНОИ ИЛМУ ИРФОН ДАР БАЙНИ МО ЧУ НУР АСТ (2591)

Донои илму ирфон дар байни мо чу нур аст, Равшан кунад дилеро оне, ки дар хузур аст. Бахри садокати ёр катъи назар масофа, Шукрона мекунам ман, харчанд ёр дур аст. Хар он чй аз кадим аст аз рафтахост мерос, Он хонахои лойин дар чашми мо кусур аст. Рахми Худо чу ояд бар холи зори инсон, Наздикй чў ту бо он, безорй аз нуфур аст. Аз холати маонй мо дарки маънй созем, Андар дили ғазалхон хурсандию сурур аст. Хар байти ту, Хусайн, паймона дорад аз роз, Паймона бе хадафхо маънои рохи дур аст.

ХАМЎШЙ КУН БАРИ НОДОН, КИ ХОМЎШЙ ЧАВОБЕ АСТ (2604)

Хамушй кун бари нодон, ки хомуши чавобе аст, Бизан худро ба нодонй, ки он рохи савобе аст. Бишав хамрах ба доноён, ту дурй чу зи хар нодон, Бубинй халкаи нодон, ки дар доми танобе аст. Гирифтори фиреби сайд хама он хилаи сайёд, Чу оташ чахлу нодонй зи он дилхо кабобе аст. Биларзонй дарахтеро, бичунбад шоху барги вай, Назар кун холи хар чохил камар дар изтиробе аст. Хакикатро дар ин дунё ба бедорй намебинад, Асоси дониши мардумнамой хамчу хобе аст. Бинои хикмати девон, Хусайно, дар ниходи хат, Хама сарчашмаи хикмат якин умм-ул-китобе аст.

БАЪДИ ИТМОМИ ХАЁТ ОН ЧО ЧАХОНИ ДИГАР АСТ (2605)

Баъди итмоми ҳаёт он чо чаҳони дигар аст, Аз барои аҳли раҳмат ошёни дигар аст. Офаринаш бо низоме аз фазо ояд бурун, Аз барои аҳли чаннат осмони дигар аст. Субҳу шом андар маҳом мачмуаи ҳуршедӣ дон, Назди номардон низом ҳашму гумони дигар аст. Раҳму шафҳат ҳам баён бошад забони точикӣ, Байни миллатҳои дунё як забони дигар аст. Рудакию Ибни Сино чони оламро бигуфт, Ту бигу, андар ғазалҳо чисму чони дигар аст. Чои девонат Ҳусайно, дар дили ҳар точике, Аз барои шарҳи маъно корвони дигар аст.

НАЗДИ ОЛИМ ХАР СУХАН ДАРКОР НЕСТ (2606)

Назди олим ҳар сухан даркор нест, Равшанияш ҳамчу нуру нор нест. Бо каломаш равшанӣ орад ба даҳр, Назди Холиқ даври качрафтор нест. Аҳли ирфон ҳор гарчи дар амал, Дар ҳақиқат ҳодими дарбор нест. Айби моро ҳуд бипушад он Худо, Байни мардум сотири асрор нест. Аҳли олам ҳирмани ҳобанду бас, Чашми касро дидаи бедор нест. Аз барои манъи ҳикмат, эй Ҳусайн, Дар сари девони ту девор нест.

ХАР КӢ НОФАРМОНӢ КАРДА, ЛОИҚИ ДАРГОХ НЕСТ (2608)

Хар кй нофармонй карда, лоики даргох нест, Адли инсонй бубин дар дини мо икрох нест. Тоату амри Илохй ишки хак дар дил бувад, Хар кй ихлосе надорад, ошики дилхох нест. Дар сари кувват, ки бошй ту магу ман шохинам, Назди Холик аз азал фарки гадову шох нест. Хар чй ман бо парда гуям васфи саттор-ул-уюб, Аз фитодан ту матарс, он зери доман чох нест. Тухфа донад кавли хакро сохиби аклу хирад, Дар рахи фахми маонй бахри нокас рох нест. Чашмаи илхоми шоир мисли гул бошад, Хусайн, Булбули ранчида доим аз чаман огох нест.

ИЗЗАТИ АХЛИ КАРАМ МАДХУ САНОИ КИБРИЁСТ (2615)

Иззати аҳли карам мадху санои кибриёст, Дар забони мардумон авсофи марди порсост. Мояи хушбахтиҳо бо хидмате табдили зар, Баҳри ҳар кимёгаре дорои васфи кимиёст. Хонаи аҳли хирад кошона гардад дар назар, Аз бузургон ҳар чӣ дидӣ, ту магӯ кибру риёст. Акси он бо иллате вайрона гардад оҳибат, Дар ҳузури мардумон дарвеш марди порсост. Бо умеди раҳмати ҳаҳ домани некон бигир, Ҳаҳ таъоло меҳрубону дар ҷаҳон ғамҳори мост. Бо ишора ҳикмати ту баҳри ҳалҳу миллатат, Панду андарзат, Ҳусайно, то ҳиёмат бобаҳост.

САРНАВИШТИ ШАМСИ ТОБОН ОТАШИН АФТОДААСТ (2616)

Сарнавишти шамси тобон оташин афтодааст, Оташи мулки Сулаймон суп Чин афтодааст. Чину Мочин дар аходис механи илму хунар, Бар забони хар хунарманд ангубин афтодааст. Хайру эхсону саховат дар макоми ахли Ғарб, Аз самои бахри домон бар замин афтодааст. Адлу инсофу диёнат зевари дунё бувад, Харфи хак бар зери дарё чун нигин афтодааст. Мункири рохи хакикат нописандихо кунад, Аз забони номусулмон номи дин афтодааст. Васфи ашъорат, Хусайно, нозуки дорад ба худ, Назди маъшукони дунё нозанин афтодааст.

ПЕШИ МАРДУМ ИН ЗАМОН, ҚАДРИ СУХАН АФТОДААСТ (2618)

Пеши мардум ин замон қадри сухан афтодааст, Харфи булбул, сабзаву гул аз чаман афтодааст. Дар замири миллати ман мехрубонй аз азал, Бадгумонй бо ҳадаф аз мову ман афтодааст. Чомаи Юсуф зи доман човидон дар қиссаҳо, Оташи ишқ асту он дар пираҳан афтодааст. Аз сухан дар банд шуд Мансури Ҳаллоч оқибат, Байни хосу ҳам авом банд аз расан афтодааст. Туҳмате н-ояд ба ту, аз моли ноҳақ кун ҳазар, Роҳи ҳақ андар амал буҳтоншикан афтодааст. Назди Холиқ неъмате садҳо иноятҳои ҳалқ, Шарҳи ашъори Ҳусайн дар анчуман афтода аст.

ХАР КУЧО БОШАД АЗИЗЕ БАХРИ МАН ОН ЧО ХУШ АСТ (2621)

Хар кучо бошад азизе бахри ман он чо хуш аст, Аз азизон сухбате дар назди хар доно хуш аст. Лахзахои бехтарин ин хамдамй дар рохи хак, Сухбати бегона бошад, яккаву танхо хуш аст. Зухраи захро чу бинй кисса ояд аз чарог, Дар дурахши оби дарё Тохиру Зухро хуш аст. Бадгухар хар чо, ки бошад нохушй ояд ба ту, Одами бадро надидан бахри нобино хуш аст. Дилбару дилдорй бошад бурчи равшан дар назар, Аз барои дилрабой мавсими чавзо хуш аст. Дар нишони поси хотир ибрате дорй, Хусайн, Аз каломат байни мардум рухи Мавлоно хуш аст.

ДУРИ ҶӮ ТУ АЗ ЗАМИН, ГАР ОСМОН МЕБОЯДАТ (2622)

Дур мешав аз замин, гар осмон мебоядат, Фикри фардоро намо, хатти амон мебоядат. Гар бузургӣ бошадат танҳо марав сӯи сафар, Интизори роҳ шав, то корвон мебоядат. Дар машокилҳои дунё вақти борон зери шамс, Роҳи тадбире бичӯ, гар соябон мебоядат. Олами кайҳонӣ хоҳӣ, зиндагӣ шоиста кун, Тандурустию саломат, гар чаҳон мебоядат. Туҳфаи ҳоҷат чу орӣ, ҳадя ояд баҳри ту, Ранчу заҳматҳо бикаш, гар армуғон мебоядат. Меҳвари шеърат, Ҳусайно, шомили роҳи сафед, Дурӣ чӯ аз душманӣ, гар Каҳкашон мебоядат.

ГУФТО АЗИЗЕ: ОЛАМ БА ХОБ АСТ (2623)

Гуфто азизе: Олам ба хоб аст, Бедорй н-ояд чун дар шитоб аст. Хар кас набинад рохи хакикат, Дар чашми мардум хамчун сароб аст. Олам саробе, нодон надонад, Холаш парешон дар изтироб аст. Мехру мухаббат авсофи некон, Аз оташи ишк дилхо кабоб аст. Андар маосй дурй зи доно, Аз феъли шайтон дар ичтиноб аст. Худ дон, Хусайно, вакти дуоро, Садри дуоят худ мустачоб аст.

ОБОДӢ ОЯД БА ХУД МУЛКЕ, КИ ДАР АМОН АСТ (2624)

Ободй ояд ба худ мулке, ки дар амон аст, Озодихо бубинад сайде, ки бенишон аст. Бошад азиз доим хар гул ба назди булбул, Бошад бахори хуррам фасле, ки бехазон аст. Хар як амал, ки кардй аз чашми Хак нихон нест, Дар рузи хашр бинй хар он чи ноаён аст. Авсофи ахли ирфон дар рохи олами кудс, Номи накуйи олим бар хар сари забон аст. Мехру мухббати кас бахту саодат орад, Дилбар бувад ба мардум шахсе, ки мехрубон аст. Гуфтй газал, Хусайно, бо сабки хосаи худ, Дар чашми ахли ирфон назми ту човидон аст.

ТОЧИКАМ ВОЛО МАКОМ $\overline{\mathbf{y}}$ РО САЗОВОР ОМАДАСТ (2626)

Точикам - воло мақом ўро сазовор омадаст, Байни миллатҳо мудом дасти аламдор омадаст. Ибни Сино, Рудакӣ, Аттору Мавлонои Балҳ, Чомию Бедил ба ҳам, Саъдӣ зи гулзор омадаст. Хидмати миллат ба дунё додани таълими илм, Дар биёбон чашмаҳо аз дасти аброр омадаст. Хоинони миллати ман мункири хуршеду маҳ, Носипоси роҳи ҳақ аз баҳри инкор омадаст. Рози миллатро басо пушида дидам дар суҳуф, Аз барои ҳифзи вай китмони асрор омадаст. Рамзи истиклоли давлат фаҳри ту бошад, Ҳусайн, Ҳар чавон суи шараф бо чашми бедор омадаст.

ДАР РАХИ ТАЪЛИМ ШАВ, ИМКОНИ ДАВЛАТ БОЯДАТ (2627)

Дар раҳи таълим шав, имкони давлат боядат, Бар лаби дарё бирав, чавлони роҳат боядат. Номуносиб чо марав, ки ҳар маконеро маҳол, Бо хирадмандон нишин, даврони суҳбат боядат. Созгору ҳам муносиб оби раҳмат дар дуо, Аз Худо абре бипурс, борони раҳмат боядат. Айби касро ту мачу, бар айби худ кун як назар, Ҳамраҳи нокас марав, домони иффат боядат. Баҳраҳо чуӣ зи молат ҳадри заҳматро бидон, Дасти ҳайратро мабанд, эҳсони неъмат боядат. Некӣ кардӣ дар чаҳон, мансурӣ ояд баҳри ту, Аз ҳиёбон гул маҳан, майдони нусрат боядат. Бар яҳин девони худро зеби маҳфилҳо бикун, Рузи маҳшар, эй Ҳусайн, девони тоат боядат.

ХАР ЧӢ ОМАД АЗ ХАҚИҚАТ, МАН НАГӮЯМ НОРАВОСТ (2629)

Хар чй омад аз ҳақиқат, ман нагуям норавост, Роҳи ҳақ ҳар гаҳ ниҳон шуд, гар начуям норавост. Рози пинҳон байни мардум адлу инсоф асту бас, Баҳри зулме бар Сулаймон мулки хотам норавост. Беҳтарин аъмоли дунё роҳи таълими улум, Мумсикй дар роҳи таълим баҳри олим норавост. Риштаву сузан, ки ночо дар ривоят омада, Дар бари Исои Марям баҳри ҳочат норавост. Дурй чу аз феъли шайтон, ранчише н-ояд зи ту, Феълу кирдори шаётин баҳри одам норавост. Гар малак бошй агар ҳам, мардумозорй макун, Дил биёзурдан Ҳусайно, дар ду олам норавост.

БЕХТАРИН НУСРАТ БА МО ДАСТИ ДУОИ МОДАР АСТ (2632)

Бехтарин нусрат ба мо дасти дуои модар аст, Бахту икболу саодат аз дуои модар аст. Аз Худо пурсад ба мо андар ватан рохи сафед, Устуворй дар сафархо аз ризои модар аст. Мунтазир бошад ба рохат, то ки ой, эй писар, Бехтарин амволи ту дасти сахои модар аст. Хар сахар дар хар кучо ту ёди модарро бикун, Бехтарин назди Худо хамду санои модар аст. Эй Хусайно, васфи модар оварад рохи сафед, Дар сафар, хам дар ватан аз рахнамой модар аст. Сурати зебои модар дар фурудгохи Хучанд, Бехтарин неъмат ба мо, дасти дуои модар аст.

ДАСТИ ДУОИ МОДАР (2633)

Дасти модар доимо андар дуост, Бахри фарзанди мусофир чун зиёст. Ту дуо гир аз фурудгохи Хучанд, Дасти модар бехтарин дасти дуост. Хоки пойи модаратро сурма кун, Васфи модар дар рахи ту чонфидост. Хар кучо бошй фаромушаш макун, Зикри модар бахри ту мушкилкушост. Давлати Суғдй зи дасти модар аст, Руху чисмаш доимо аз ў ризост. Некихо кун, то шавад рохат сафед, Нури модар дар сафархо рахнамост.

ХОХ $\overline{\Pi}$ АГАР РОХИ ХАК, БИЧ \overline{Y} РОХИ МУЛОКОТ (2635)

Хохӣ агар роҳи ҳақ, бичӯ роҳи мулоқот, Дар ҳар кучо, ки бошӣ бар ту ояд муроот. Хушлафзӣ дар назар гир, пастӣ макун ту ҳаргиз, Монанди феъли солик бирав сӯи мақомот. Сад матлабе бидорад дасту забони мардум, Аз нақши ҳар калима хони ту нафю исбот. Пайдо шавад намуна аз қиссаи хурофа, Бо эътиқоди ношӣ марав роҳи хурофот. Дар нақши марди солеҳ ҳамчун Зунуни Мисрӣ, Асрори дил бигуфтӣ бо рамзу ҳам ишорот. Андар кутуби олам Тури Сино, эй Ҳусайн, Андар садо дар дилат аз баҳри ту муночот.

СОХИБИ ХУЛКИ НАК $\overline{\mathbf{y}}$ ШАВ, ГАР АМОН МЕБОЯДАТ (2636)

Сохиби хулқи наку шав, гар амон мебоядат, Рози пинхон дар дилат, гар ноаён мебоядат. Бар Сулаймон пайравй кун дар рахи мулки Сабаъ, Моли дунё, номи неку дар чахон мебоядат. Бо улуми дину дунё нафъи мардумро бичу, Мисли Сино гар хаёти безиён мебоядат. Хамрахи ахли хирад шав, рохи танхой мачу, Мисли Саъдй дар сафар шав, корвон мебоядат. Бахри модар некихо кун, чун Увайс андар Қаран, Рузи махшар зери гармй соябон мебоядат. Бар Паямбар пайравй кун дар адолат, эй Хусайн, Баъди махшар гар хаёти човидон мебоядат.

РОХИ ЗИСТУ ЗИНДАГОНӢ ДАР ЧАХОН ХАМВОР НЕСТ (2637)

Рохи зисту зиндагонй дар чахон хамвор нест, Бахту икболу саодат дар сари бозор нест. Бахри икболу саодат саъй бояд бо хадаф, Айбу нуксон гарчи дар гул зеби хар гулзор нест. Аз барои чидани гул саъй кардам рузу шаб, Дар чаманхои гулистон як гули бехор нест. Аз акида хар чй омад мазхаби мо, дини мо, Бар насоро ту бигу: Тасбехи мо зуннор нест. Сирри дилро бахри чохил гар ту битвонй магу, Бадгумон гарчй ки доно, махрами асрор нест. Манзили ахли ризо бошад, Хусайно, назди хак, Носипосу бешарофат лоики дарбор нест.

ШУКРИ ДАВРОН МЕКУНАМ, КИШВАР САРОБЎСТОНИ МОСТ (2638)

Шукри даврон мекунам, кишвар саробустони мост, Тинчию оромихо хам давру хам даврони мост. Захмати мардум ба мо ободй орад бардавом, Дар рахи икболи хуш нуру зиё мехмони мост. Буалиро ту бубин карда баёни рохи хак, Харфи ахли маърифат хам дарду хам дармони мост. Сарнавишти амру фармон шуд китобат аз азал, Хатти пешонй бувад накше, ки дар домони мост. Дар шинохти мазхаби худ ту бубин сарчашмахо, Урфу одоти наку аз чумлаи ирфони мост. Худ бигуфтй шеъри ман илхоми фитрй, эй Хусайн, Шуд ишора аз само харфе, ки дар девони мост.

29.10.2021.

ДИЛО, БИНГАР ТАНАМ ХАМСОЯИ ТУСТ (2639)

Дило, бингар танам ҳамсояи туст, Гули ман дар чаман гулхонаи туст. Чу Мачнун дар раҳат девона гаштам, Шароби ҳақ гулоби хонаи туст. Муҳаббат дар дили ман бардавом аст, Ба лангарҳо муҳими пояи туст. Миёни баҳру бар ҳамсоя бошӣ, Макони ман канори сояи туст. Надонистам кучо шуд хони занбӯр, Гар афтодам, умедам лонаи туст. Маҳоме дон, Ҳусайно, ҳар чӣ кардӣ, Агар донӣ суҳан сармояи туст.

31.10.2021.

ДАР ХУКМИ ҚАЗО ФАНО НАБУДАСТ (2640)

Дар хукми қазо фано набудаст, Сузандаи харфи ло набудаст. Зиндонй шудан хилофи ақл аст, Дар кори хато бақо набудаст. Аз нокасихо бадй чу ояд, Дар домани тар хаё набудаст. Ашъору навои бехаёй, Дар мазхаби мо раво набудаст. Аз чахли даво чу зулмат ояд, Дору ба гумон шифо набудаст. Ту равшанй дех ба дил, Хусайно, Дар равшанй интихо набудаст.

ЗИ ОН ДУНЁ ПАЁМЕРО ХАБАР НЕСТ (2641)

Зи он дунё паёмеро хабар нест, Хар он чй гуфт Расули хак дигар нест. Низоми ин хаёт аз вахдати халк, Шаби сухбат давомашро сахар нест. Бидонад бохирад васфи шабу руз, Аз ин махзар авомеро зарар нест. Амонат бахри ту бошад шарофат, Хиёнаткор з-авлоди башар нест. Насабдонй ба хар кас ибтило шуд, Зи ачдодон бузургй муфтахар нест, Хусайно, худ навиштй бахри чохил: «Ба ахли чахл пандат муътабар нест».

НОМИ НЕКӮ ДАР ЧАХОН АЗ ИЛМУ ИРФОН БУДААСТ (2643)

Номи некў дар чахон аз илму ирфон будааст, Тинчию оромихо аз адли султон будааст. Номи некў, илму ирфон тухфаи Парвардигор, Неъмати рўи чахон аз бахри инсон будааст. Хар гахе бошй саломат, некй кун бо дасти худ, Тандурустй бардавом аз хайру эхсон будааст. Дар хаёт андеша кун, аз бадсириштон дурй чў, Душманй, беномусй аз макри шайтон будааст. Ранчу беморй чу ояд хасрате пайдо шавад, Дар хаёт осудагй мулки Сулаймон будааст. Зевари хар байти ту аз бахри миллат, эй Хусайн, Хикмати дурри маонй зеби девон будааст.

ШУКРИ ХАҚ, ИН УМРИ МАН БО РОХИ ХАМВОР ОМАДАСТ (2644)

Шукри Ҳақ, ин умри ман бо роҳи ҳамвор омадаст, Назми ман бо як қадам бар сӯи гулзор омадаст. Бо тариқи чидани гул дастагул пайдо шавад, Ҳар чӣ омад бар сабад бо назми гуфтор омадаст. Маҳрами асрори ҳарфам шуд равонии суҳан, Ҳар маҳорат баҳри ман аз назди аброр омадаст. Ҳарфи «ло адри» бидон он ҳикмате дорад ба ҳуд, Лои ноҳақ назди ман аз баҳри инкор омадаст. Дар замирам ҳар чи дорам ҷавҳарӣ донад варо, Моли дунё баҳри ман аз сӯи бозор омадаст. Хонаи ту, эй Ҳусайно, байти ҳикматҳона шуд, Рози дил дар байти ту пӯшида асрор омадаст.

РӮЗИ ФАРДО БАЪДИ МАХШАР ЗИНДАГОНӢ ДИГАР АСТ (2645)

Рузи фардо баъди махшар зиндагонй дигар аст, Аз барои марди неку ошёне дигар аст. Мо мусофир дар чахонем, лашкаре дар рохи мо, Дар рахи хифзи тичорат корвоне дигар аст. Дар хаётат бо хаё шав, суизан(н) н-ояд ба ту, Дар тасаввур бехаёву бадгумонй дигар аст. Хидмате кун бахри мардум аз ту монад як нишон, Вакти рафтан бенизому бенишонй дигар аст. Бо умеди чархи гардун аз замин боло бирав, Чаннати пояндаро як осмоне дигар аст. Харфи хак дар байни мардум муътабар бошад, Хусайн, Гайри он бошад муваккат, човидонй дигар аст.

ГАВХАРИ МАН ДАР СУХАНХО ХИКМАТИ ДАРЁИ ТУСТ (2649)

Гавҳари ман дар суханҳо ҳикмати дарёи туст, Суннати ахлоқи некӯ сирати раънои туст. Ҳамчу Мавлонои Балҳӣ Шамси худ ман дидаам, Ҳар кӣ дар роҳи ҳақиқат ошиқи шайдои туст. Мевазад бар сӯи мо як боди хуррам дар саҳар, Аз ҳаримат ҳар чӣ омад боди анбарсои туст. Дар раҳи рушду ҳидоят фикр кардам рӯзу шаб, Беҳтарин васфе бигуфтам чашми хушбинои туст. Номи некӯ бо ишора дар китоб омад бубин, Зикри ҳайру исми воло дар раҳат ҳампои туст. Гавҳарат бошад, Ҳусайно, дар садаф аз зери баҳр, Ҳикмати нури Илоҳӣ дар ғазал мавлои туст.

ЗИНДАГОНЙ ДАР ЧАХОН БО ШОДМОНЙ БЕХТАР АСТ (2650)

Зиндагонй дар чахон бо шодмонй бехтар аст, Зистан осуда дар амну амонй бехтар аст. Некўкорй вакти пирй равшанй орад ба дил, Дар нихонй тавба кардан дар чавонй бехтар аст. Фикри ночоро макун, аз фитнахо дурй бичў, Зохири андешахо аз бадгумонй бехтар аст. Акли худро доварй кун як нишон монад зи ту, Хар нишона бо калам аз бенишонй бехтар аст. То тавонй дар хаётат аз хасорат дур бош, Бахри душман дар адоват безиёнй бехтар аст. Номи Нуъмон ибни Собит ибрате бошад, Хусайн, Номи некў бахри кас то човидонй бехтар аст.

НАФСИ БАДРО ТАХ БИЗАН, ЗЕРО ЧИХОДИ АКБАР АСТ (2651)

Нафси бадро тах бизан, зеро чиходи акбар аст, Нафси шайтон дар хаво санге ба суп гавхар аст. Санги оташро мазан бар гавхари ноёби худ, Зиндагонй дар маломат хок кардан бар сар аст. Зери по хоке бидидй, бар шикам санге мабанд, Хар каноат нораво, бехалка занчири зар аст. Санг агар бар санги нокас мезанй, овоза бин, Шухратат гар номувофик, бахри ту дарди сар аст. Нафси ту осуда бошад дар замин бахри Худо, Кудрати хакро бубинй хар кучо бахру бар аст. Ваъзу иршодат, Хусайно, бахри халку миллатат, Минбари ту бо хидоят минбари Пайғамбар аст.

ХАМДАМЙ БО ЁРИ СОХИБДИЛ FAHUMAT БУДААСТ (2662)

Хамдамй бо ёри сохибдил ғанимат будааст, Бо мухаббат ҳар чй омад он ҳақиқат будааст. Зиндагонй бо саодат хотири чамъ асту бас, Зиндагй осудахотир, шоҳи неъмат будааст. Изтиробу бесуботй бастагй дорад ба ҳуд, Айбу нуқсон, ҳӯйи бад аз рӯи одат будааст. Лаззати идроки таъме шуд гуворо баҳри ту, Гар чашидй чуръаобе, шаҳди қисмат будааст. Абри найсон баҳри миллат дар Буҳорову Хучанд, Бар сари аҳли Самарқанд оби раҳмат будааст. Дар паёми ҳар китобат ҳатми ту бошад, Ҳусайн, Бар Сулаймон дасти хотам муҳри давлат будааст.

(СОИ МУСАЛЛАСА)

БАЪДИ ҚУРЪОН ДАР ФАТОВО РАХНАМО ОМАД ХАДИС (2380)

Баъди Қуръон дар фатово рахнамо омад хадис, Рахматан лилоламин бахри ато омад хадис. Аз забони он Расул нуре биёмад аз карам, Дар рахи тазйини мо равшанчило омад хадис. Чун аходиси сахиха аз Бухорй, Тирмизй, Дар ривоёту санадхо бехато омад хадис. Феъли Пайғамбар бихохй пайравй кун дар амал, Дар мадорис мусталах дарси чудо омад хадис. Хар чй гуфто он Расул дармони дарди муъминон, Бар чавоби ахли дард хамчун даво омад хадис. Дар рахи розу ниёзат худ сухан гуфтй, Хусайн, Дар ниёиш бо Худо беинтихо омад хадис.

ДАР РАХИ ИШКИ САОДАТ МУБТАЛО ГУФТ: АЛҒИЁС (2385)

Дар рахи ишки саодат мубтало гуфт: алғиёс, Дар нихоят бо шаходат бесадо гуфт: алғиёс. Дар рахи дарвешу соил ту маранчонй касе, Дар сафар вақти ихонат бенаво гуфт: алғиёс. Поси хотирдорй бошад пуштибонй аз касе, Аз бало бахри саломат дар хафо гуфт: алғиёс. Ранчу меҳнат бо хиёнат душманй орад ба кас, Марди солех бо надомат нораво гуфт: алғиёс. Рухи инсон сар супорад гарчй дар тан чавҳар аст, Назди мардум бешикоят чонфидо гуфт: алғиёс. Аз барои аҳли ҳочат меҳрубон бошад, Ҳусайн, Бо ниёиш бо қаноат дар дуо гуфт: алғиёс.

(ЖЕ)

БАР ИЛОЧИ ДАРДИ МОЁН БОШАД ОН ОБИ ФАРАЖ (2387)

Бар илочи дарди моён бошад он оби фараж, Равшанй орад ба дилхо нури махтоби фараж. Ибни Сино бо башорат рустанй номаш бибурд, Халли дардеро бигуфт аз мавчи гирдоби фараж. Талхй ояд аз гиёхе дар назар дафъи мараз, Бозгашти тансихат аз хукми таввоби фараж. Назди хар толиб равй гулбутта ояд дар назар, Ту баён кун шархи он хамрах ба асхоби фараж. Решаро хар гах биёбй дар зимистони хунук, Дар бахорон худ бубин гулзори шодоби фараж. Бахри ту гуфто табибе, эй Хусайно, дар сафар, Хамчу дармон гир хамрохи худат оби фараж.

(ЧИМ)

АДЛУ ИНСОФУ ДИЁНАТ БАХРИ СУЛТОН ТАХТУ ТОЧ (2381)

Адлу инсофу диёнат бахри султон тахту точ, Аз барои чугз бошад мулки вайрон тахту точ. Хар касе бошад чавонмард химматаш гардад баланд, Аз барояш байни мардум дасти эхсон тахту точ. Зиндагй дар ин чахон мехмонй бошад бахри мо, Эхтиром сохиби хон бахри мехмон тахту точ. Хар нафар дар дил адоват, качкулохй дар сараш, Бахри вай кибру хакорат рохи шайтон тахту точ. Ояти Куръон бигуфто илму ирфону амал, Байни махлукоти дунё бахри инсон тахту точ. Сайри маъниро бигуфтй, кош орад, эй Хусайн, Аз барои ахли маънй сайри девон тахту точ.

(XO)

МАЧМАИ АХЛИ АХОДИС ШАШ КИТОБ АСТ ОН «СИХОХ» (2369)

Мачмаъи ахли аходис шаш китоб аст он «Сихох», Эътимоди асли суннат некй омад дар салох. Нафъи мардум бо ривоят аз имомони хадис, Хукми чоиз шуд муайян дар шариат шуд мубох. Дониши маънии харфам равзаву райхони ман, Дар луғат дар байни мардум шодмонй ҳам зи рох. Дар раҳи аъмоли хайре ифтиро н-ояд ба кас, Бехиёнат ту бидон маънии покй шуд сарох. Равшанй, нури ҳидоят даъвати мардум ба ҳақ, Бомдоди муъминон орад ба дил нури сабох. Дар начоти некномй ҳикмате гуфто Хусайн, Растагорй байни мардум хайр орад ҳам фалох.

БА ҚАДРИ ИЛМУ ИРФОНАТ ДАР ИН ДУНЁ БИШАВ НОСЕХ (2382)

Ба қадри илму ирфонат дар ин дунё бишав носех, Ба назди ахлу фарзандон ту бо маъно бишав носех. Хар он гах точире бинй, бигў аз касби Пайғамбар, Дар ин бозори пурғавғо ба навсавдо бишав носех. Зи назди реги сахрохо ба дастат лангаре бошад, Ба сохил гар равй хар дам, ба он дарё бишав носех. Насихат гир рўзу шаб, магў ман давлате дорам, Нишаста бо кароматхо бари мавло бишав носех. Агар хикмат шавад пайдо, магў қавле ту бе бурхон, Ба хуччат хам далоилхо ту побарчо бишав носех. Хусайно, рози дил дорй, сухан охиста бояд гуфт, Барои сохиби фарёд ту бо начво бишав носех.

(XO)

КАСЕ НОХАК ДИХАД АМРЕ БА ФАРМОНАШ МАГЎ ПОСУХ (2383)

Касе ноҳақ диҳад амре, ба фармонаш магӯ посух, Бихоҳад роҳи номашрӯъ, ба исёнаш магӯ посух. Чавоби аҳли неконро диҳад дасти саховатманд, Саҳӣ гар мекунад миннат, ба эҳсонаш магӯ посух. Касе гар бадгумонӣ кард, садоқат дар дилат бошад, Бароят туҳмате орад, ба буҳтонаш магӯ посух. Маҳалли ризқу рӯзият агар чанде сабад бошад, Ҳар он кас нораво чӯяд, ба нондонаш магӯ посух. Ба васфи як шафоатҳоҳ зи ҳар чоҳил миён ояд, Ба наздад гар шавад пайдо, ба меҳмонаш магӯ посух. Ҳусайно, дар давоми умр ҳасад аз шоире бинӣ, Агарчи пурҳато бошад, ба девонаш магӯ посух.

(ДОЛ)

НУРИ ЗИЁ ОХИР, КИ ШУД АЗ ШАМСИ ТОБОН МЕРАВАД (2373)

Нури зиё охир, ки шуд, аз шамси тобон меравад, Боқӣ бимонад нури хак, хам абру борон меравад. Хар гах чу ояд рахматаш, мардум раванд сӯи бихишт, Хар он чи дар зери само бо амри Яздон меравад. Дар ин давоми умри мо аъдои инсон беадад, Гар мадду чазр ояд бадар, реги биёбон меравад. Бахту саодат бахри кас худ боварӣ дар ин чахон, Инсони сохибмаърифат бо нури имон меравад. Мулки Саборо ту бубин, омад хабар дар интихо, Баъди навои Билкисе мулки Сулмаймон меравад. Аз бешазорат, эй Хусайн, кардӣ чудо найномаро, Бахри навозишхои дил най аз найистон меравад.

ШУКРИ ХАҚ, ДАР ИН ЗАМОНА ХОНААМ ШОХОНА ШУД (2376)

Шукри Ҳақ, дар ин замона хонаам шоҳона шуд, Дар раҳи рушду ҳидоят ҳучраам кошона шуд. Хонадонам бо шараф шуд мачмаи аҳли ҳирад, Бо қудуми дӯстонам ҳонаам гулҳона шуд. Шаҳпаракро ман бидидам боли рангин ҳамраҳаш, Байни мардум аз гиёҳе баҳри ман парвона шуд. Ҳар чи гуфтам аз ҳақиқат ибрати аҳли башар, Қиссаҳои орифона ғайри он афсона шуд. Хирмани ҳикмат бидидам ногаҳон аз илми ғайб, Донаи ҳар ҳирмани ман дона бар бедона шуд. Соҳили баҳри маониро садаф гуфто Ҳусайн, Риштаи назмам кушода, ҳарфи ман дурдона шуд.

ҚАТРАИ РАНГИ ДАВОТАМ БАХРИ МАН ДАРЁ БИШУД (2405)

Қатраи ранги давотам бахри ман дарё бишуд, Вақти резиш аз қалам чун рег дар сахро бишуд. Хар гахе омад ба ман ийхом ё илхоми Хақ, Менависам шаст байте лахзае пайдо бишуд. Харфхои дасту дил дар сафхаи байзои ман, Чун низоми риштахо дурдона бехамто бишуд. Тоири кудсй сарояд бо садо оханги худ, Мурғи маънй хамрахаш шуд, манзилаш Анқо бишуд. Мунтахои хикмати ман илми вақту илми фиқх, Дар рахи ҳалли масоил ҳикматам фатво бишуд. Симу зар дар руи об аз киштй гуфтй, эй Хусайн, Дар рахи ҳамвазнихо лангар ба ҳар мино бишуд.

ПИСАР АСЛУ АСОЛАТРО ЗИ АВРОКИ ПАДАР ХОНАД (2407)

Писар аслу асолатро зи авроки падар хонад, Забони модари худро касе донад, дигар донад. Миёни пуштаву сахро зи асрораш камар бастан, Умеди банди боло шуд касе, ки дар камар монад. Ба чашми дил назар кардан сифоти авлиё бошад, Қарин бошад касе бо Ҳақ, зи асроре хабар дорад. Фишори дасти худ бингар, ки гулро дар гулоб андоз, Вагарна ақли ҳар чоҳил гулобе аз шакар хоҳад. Садое аз само ояд, ту он бархурди абре дон, Саҳоб аз баҳри борону балоҳо рози сар ронад. Ҳусайно, абри борон шав ба саҳро гар равӣ ҳар дам, Саводи хатти дафтар кун, зи назми ту гуҳар борад.

КИШВАРИ НУРУ САОДАТ, ТОЧИКИСТОН, ЗИНДА БОД! (2411)

Кишвари нуру саодат, Точикистон, зинда бод!
Пешвои боадолат, зеби даврон, зинда бод!
Ин хама ободихо аз бахри халку миллат аст,
Точикистон, доимо бо нури Рахмон, зинда бод!
Нури истиклоли давлат вахдати миллат бувад,
Дар садокат бар Ватан Вахшу Бадахшон, зинда бод!
Вахдати мо гул кунад аз рамзи Кулобу Хисор,
Дар табиат гулшану Рашту Зарафшон, зинда бод!
Гардад обод ин Ватан - рушди саноат дар назар,
Дар мухаббат хам рафокат Суғду Хатлон, зинда бод!
Асли давлатдории мо давлати Сомониён,
Ифтихори миллати, мо даври Сомон, зинда бод!

ХАЛҚИ ОЛАМРО НИГАР БО САД МУАММО БИГЗАРАД (2419)

Халқи оламро нигар бо сад муаммо бигзарад, Бехисобу беадад чун реги сахро бигзарад. Дар гузашти сад ҳазорон мурдани ном асту бас, Қуллаи кӯҳ паст гардад марди доно бигзарад. Умри мо бошад ғанимат бо ҳадаф он ҳуд равон, Пас нагардад умри инсон мисли дарё бигзарад. Дар мақоми раҳбарӣ бошад низоми шаҳсият, Рӯзи номардони дунё бесаропо бигзарад. Мадҳи ночо дар дил омад фикри мавлоро бикун, Ҳар касе шуд дар ғазаб, аз дину дунё бигзарад. Эй Ҳусайно, илми олам чун камарбандаст, лек Ҳикмати аҳли суҳан дар ҳарфи зебо бигзарад.

ҚУДРАТИ ХАҚРО БУБИН ХУРШЕДИ ГАРДОН ОФАРИД (2423)

Кудрати Хакро бубин хуршеди гардон офарид, Ин чахону он чахон аз бахри инсон офарид. Рохи Хакро пайравй кун, гарчи шайтон дар камин, Дар рахи некўихо асхоби эхсон офарид. Илму ирфони Илохй бахри инсон шуд шараф, Хобу хўрдан хам казо аз бахри хайвон офарид. Дар гузашти нахру водй бахри карвон имтихон, Дар умури зиндагй моро чу мехмон офарид. Ранчу сўзи Ибни Сино шуд шифо аз бахри халк, Хикмати ахли хирад аз бахри дармон офарид. Назди ахли куфру исён шукри хак гуфто Хусайн, Дар чахони нозанин моро мусалмон офарид.

БАХРИ МО ГАНЧИ САОДАТ МАХФИЛИ ШИРУ ШАКАР БУД (2425)

Бахри мо ганчи саодат махфили ширу шакар буд, Рахнамо рамзи адолат махфили ширу шакар буд. Аз бузургон монда одат, шоирй рамзи рисолат, Харфи онхо бо латофат махфили ширу шакар буд. Хофизони босаодат хар чй хонанд аз хакикат, Пур зи лутфу аз зарофат махфили ширу шакар буд. Гар хадаф бошад насихат дар баёни як хакикат, Бахри мо шавки мухаббат махфили ширу шакар буд. Дар мачолис хамчу одат шеъри хофиз бахри рохат, Гашта зебо аз малохат махфили ширу шакар буд. Эй Хусайно, бо адолат хар чй гуфтй аз садокат, Асли маъно дар нихоят махфили ширу шакар буд.

БО ДУОИ МӮРЧАХО МУЛКИ СУЛАЙМОН КАМ НАШУД (2427)

Бо дуои мурчахо мулки Сулаймон кам нашуд, Бо мурури корвон реги биёбон кам нашуд. Сирри дунёро бидонад гарчи бошад беадад, Гунчаи гул бенизом андар бахорон кам нашуд. Асхиёро ту бубин дасти саховат бетамаъ, Сарвату моли сахо дар рохи эхсон кам нашуд. Байни миллатхои дунё сад хазорон зиддият, Дар давоми асрхо осори ирфон кам нашуд. Дар умури зиндаги ту адли дунёро бубин, Бо вучуди зулми мардум адли султон кам нашуд. Дар макоми назми ирфон шукри мавло кун, Хусайн, Бо гузашти солхо як харфи девон кам нашуд.

ДАР АДОЛАТ ИЗТИРОБИ ДАРД МЕБОЯД КАШИД (2429)

Дар адолат изтироби дард мебояд кашид, Хам риёзат аз хисоби мард мебояд кашид. Заъфхои хамсари зан мушкилй орад мудом, Хам азоби шавхари номард мебояд кашид. Бистари худро мазан тах, нохушй ояд ба ту, Нозу нузи хамсари бедард мебояд кашид. Қадри гармй бар ту ояд дар зимистони хунук, Дарду иллат аз хавои сард мебояд кашид. То тавонй хифзи худ кун, доманат пушида дор, Назди мардум домани бегард мебояд кашид. Халқаи девони шоир заъфарон бошад, Хусайн, Харфи худро аз қабои зард мебояд кашид.

МАНБАЪИ ИЛМУ АДАБ ШАХРИ ДИЛОРОИ ХУЧАНД (2430)

Манбаъи илму адаб шахри дилорои Хучанд, Шахри Шайхи Маслихат рамзи тамошои Хучанд. Бехтарини шахри дунё, сокинонаш бо хирад, Некихоро ту бубин дар асли маънои Хучанд. Дар бараш ганчинахо дорад зи ахли маърифат, Мебарояд гавхаре аз зери дарёи Хучанд. Дар макоми хушхавой чаннати руи замин, Бахри мо дор-ус-салом гармову сармои Хучанд. Эхтироми миллати худ рамзи мардони наку, Хурмате дорад ба худ таъзими маъвои Хучанд. Нусрате омад зи мавло дар хаётат, эй Хусайн, Мархамат гуфто ба суят Шайхи донои Хучанд.

ТОЧИКИСТОН ФАХР ДОРАД БО ЧАВОНОНИ ХУЧАНД (2431)

Точикистон фахр дорад бо чавонони Хучанд, Сулху истиклоли мо шуд гул ба домони Хучанд. Шуд Душанбе пойтахти Точикистони азиз, Ибтидову вахдату хам ахду паймони Хучанд. Ту бубин ин шахри зебо мардумаш сохибхирад, Зери Сайхун дурри хикмат сирри пинхони Хучанд. Кишвари ман гашта зебо чун бахори нозанин, Точикистон бахри миллат шуд гулистони Хучанд. Киссахои қахрамонӣ монда аз Темурмалик, Дар ривоят босафо, мулки Сулаймонӣ, Хучанд. Васфи ин шахри бузургонро зи дил гуяд Хусайн, Раҳму шафкат то абад бошад нигаҳбони Хучанд.

ДАР БАЙНИ ХАЛҚ МУЪТАБАР, АХЛИ ЗИЁ, ЗИНДА БОД! (2440)

Дар байни халқ муътабар, аҳли зиё, зинда бод! Доно бувад тавонгар, аҳли сафо зинда бод! Аҳли зиёи кишвар дармони дарди миллат, Чун Бӯалию Анвар насли шифо зинда бод! Фахре бикун доимо бо «Шашмақом»-и миллат, Баҳри камоли дилбар, савту наво зинда бод! Андар дили ҳар нафар меҳру муҳаббати ҳалқ, Нишони васфи модар, дасти саҳо зинда бод! Фарзанди ҳайри миллат рафта бо номи некӯ, Дар наҳшу ҳатти дафтар ҳар беҳато зинда бод! Васфи бузургон бигӯ аз сидҳи дил, эй Ҳусайн, Дар зулмате чу аҳтар шабраҳнамо зинда бод!

САРНАВИШТ АЗ ХАК БУВАД, ЧОНО, МАГЎ «ТАКДИР БУД» (2443)

Сарнавишт аз Хақ бувад, чоно, магу «тақдир буд», Худ бикардй бо ризогй, айби ту тақсир буд. Бо хурофоту хато зиндонй гашти оқибат, Кори бадро аз қазо дон, охираш занчир буд. Ҳар гаҳе кардй чиноят, ту магу ин сарнавишт, Сар шикастан аз муаммо бар қазо таҳқир буд. Гар ту тағйире бихоҳй бо ҳадис омад дуо, Баҳри тағйираш дуо гу, з-он ки он тадбир буд. Матлабе дорй зи мавло саъйи роҳи ҳақ бикун, Равшанй дар қисматат тафсиру ҳам таъбир буд. Зиндагй ҳамвору осон баҳри ту омад, Ҳусайн, Шукри мавлоро бикун қадру қазо аз шир буд.

КАЛОМИ НАЗМИ ИРФОНӢ БА ХУД САВТУ НАВО ДОРАД (2450)

Каломи назми ирфонй ба худ савту наво дорад, Зи Мавлоно шараф гирад, хар он кас ошно дорад. Зи савти хуш ба чои худ садои фораме ояд, Бигуфтам назми вайронро, ки он танхо садо дорад. Агар хохй ту хушхолй, ту ру бар «Шашмаком» овар, Макоми хикмати доно баёни бехато дорад. Такаббур байни инсонхо таназзул оварад доим, Ба доман айби худ пушад хар он кас, ки хаё дорад. Хакикатро макун хорич дар ин дунё зи холи худ, Ба рузи махшари мушкил шикастанхо чазо дорад. Хусайно, хикмате гуфтй «сухан гуфтам ба холи худ», Барои ахли ин дунё нишони рахнамо дорад.

БАРОИ СОХИБИ ХИКМАТ ПАЁМЕ АЗ ХУДО ОЯД (2451)

Барои соҳиби ҳикмат паёме аз Худо ояд, Нидое гар шавад боло, зи ҳар кӯҳе садо ояд. Садои соати умрам ба гӯшам савти Довудӣ, Бигӯям ҳарфи дилро ман, агар савти наво ояд. Хирадмандони ин дунё расонида ба мо ҳикмат, Касе гӯше диҳад бо дил, ба дарди ӯ даво ояд. Каломи аҳли ҳикмат гир, сипар гардад ба ҳар душман, Ба мисли Мӯсии Имрон ба дасти ту асо ояд. Ҳидоятҳо дар ин дунё ба ҳуд сарчашмае дорад, Ҳар он кас роҳи ҳақ чӯяд, ба наздаш раҳнамо ояд. Ҳусайн андар дуои ҳуд шарофат аз Худо пурсад, Барои мардуми содиқ шараф дар интиҳо ояд.

ЧАХОН ДАР ЛАРЗА МЕОЯД, АГАР ЧАШМАШ БА ХОБ АФТАД (2453)

Чахон дар ларза меояд, агар чашмаш ба хоб афтад, Бисузад бахру укёнус, агар оташ дар об афтад. Садои бахру бар бингар сухан дар парда мегуяд, Надонистам зи асроре чу соғар дар шароб афтад. Чамоли ҳақ агар хоҳӣ, набошад тоқати дидан, Бисузад шамси тобонро зи руяш гар ниқоб афтад. Ба саҳро марди ҳақ бинӣ, макун ҳукме ба нодонӣ, Гулистоне зи дуриҳо ҳарам дайри ҳароб афтад. Бинои фахри худ донад қадам андар рикоби кас, Зи шайтон фитна мечуяд, чу нокас аз рикоб афтад. Ҳақиқатро ба ҳар ҳоле, Ҳусайно, баҳри мардум гу, Амонӣ мешавад ҳосил, дуо гар мустачоб афтад.

ГАНИМАТ ДОН ЧАВОНИРО, ЧАВОНЙ БАРНАМЕГАРДАД (2459)

Ғанимат дон цавониро, цавонй барнамегардад,
Замони навчавониро, цавонй бар намегардад.
Риоят кун нишонеро, ба мехнат дилситониро,
Ба миллат зарфишониро, цавонй барнамегардад.
Агар бинй чанореро, макун мадхи манореро,
Хифозат кун забонеро, цавонй барнамегардад.
Бичуй растагориро, ба умрат навбахореро,
Зи иллат ту амониро, цавонй барнамегардад.
Талаб кун соябониро, Хусайно, хушзабониро,
Ба пирон цовидониро, цавонй барнамегардад.
Химоят кун цавониро, ба мардум безиёниро,
Ба пирон мехрубониро, цавонй барнамегардад.

ХАР САНГИ ҚИМАТБАХО ДУРРУ ГАВХАР НАБОШАД (2462)

Хар санги қиматбахо дурру гавҳар набошад, Дар одами беҳунар тиллову зар набошад. Беилму беҳунарро бозори ханда медон, Гарчанд безарар шуд, он беҳатар набошад. Чоҳил бубинӣ имрӯз шомил шавад ба ҳар ҳизб, Андар аҳидаи ҳуд он беҳатар набошад. Бо яҳдигар ҳилофе буғзу адоват орад, Ҳар фитнагар ба дунё аҳли башар набошад. Рафтору ҳулҳи ҳар кас таъсири номуносиб, Дар сарзамину миллат он беасар набошад. Маҳбули ҳосу ом аст ашъори ту, Ҳусайно, Гар муҳтасар набошад. он муътабар набошад.

06.04.2021.

ДУНЁ ШАВАД ЗУД ВАЙРОН, РАХМУ ШАФҚАТ НАБОШАД (2463)

Дунё шавад зуд вайрон, рахму шафқат набошад, Дарё биёрад туфон, боди нусрат набошад. Гулшан шавад мачолис дар назди аҳли минбар, Махфил шавад зимистон, оташ суҳбат набошад. Арзиш ба бозоре ёфт ҳам коҳин, ҳам чодугар, Андар баёни бурҳон нархи қимат набошад. Икдоми ҳар номурод дасте ба дасте мондан, Дасте, ки дар гиребон, дасти раҳмат набошад. Бедорӣ васфи Раҳмон, ҳушёрӣ чуву тадбир. Эй кош бар мусулмон хоби ғафлат набошад. Сарвату молат зиёд куфрони неъмат макун, Туф кардан дар намакдон, шукри неъмат набошад. Дар ғайбати ҳар нокас айбе мачу, Ҳусайно, Пайдо шавад санохон, роҳи ғайбат набошад.

11.04.2021.

ФАСЛИ ЗИМИСТОН ГАР РАСАД, ГУЛ АЗ ГУЛИСТОН МЕРАВАД (2476)

Фасли зимистон гар расад, гул аз гулистон меравад, Аммо гули мехру вафо бар суи гулдон меравад. Хандидани гулхо бубин андар бахори нозанин, Булбул бияфтад дар қафас бо чашми гирён меравад. Хар точире дар шахри худ қадре наёбад симу зар, Хамрохи карвони сафар суи биёбон меравад. Дар чехра нури одамй нақши ризо дар байни халқ, Дар акси он ҳар нокасе аз худ пушаймон меравад. Хар он чи нодаркорй аст, боқй бимонад дар замин, Аз бахри най ё буриё ной аз найистон меравад. Хар кас равад бо рохи ҳақ гуфто Хусайн андар ғазал, Сидқу вафо андар дилаш бо нури имон меравад.

03.05.2021.

ПЕШВО, БО ХАМРАХИ МЕХМОНИ ХУД ХУШ ОМАДЕД (2479)

Пешво, бо ҳамраҳи меҳмони худ хуш омадед, Меҳмон чондан азиз, бар мулки мо хуш омадед. Аз қудуми Мирзиёюф Точикистон шод шуд, Бо талоши Пешво ду сарзамин обод шуд. Роҳбарони ҳар ду давлат назди мо хуш омадед, Баҳтиёру бо саодат, марҳабо ҳуш омадед. Хуш келибсиз, эй чаноблар Суғд вилоят ерига, Хоки поят сурма бошад дидаи бедорига. Роҳбарони ҳар ду кишвар назди мо олимақом, Бо садои миллати худ сизга айтурмиз салом. То абад бошад саломат пояи сидқу вафо, Бо садоқат бо муҳаббат ман бигуҳм марҳабо.

03.05.2021.

ГУФТ МАРДИ ОКИЛЕ ОН ЧИ МУКАДДАМ МЕРАСАД (2480)

Гуфт марди окиле он чи мукаддам мерасад, Кух ба кухе не, вале одам ба одам мерасад. $ar{\mathrm{y}}$ бигуфто қиссаи мардони ду дехи калон, Чашма буд болои куху оби онхо ройгон. Хар ду дех хушбахту хам ободию серобй буд, Рохи онхо бо садокат равшану махтоби буд. Фитна кард арбоби боло байни мардум бахри об, То бубандад оби поён, хам бимонанд дар азоб. Бахри ахли дехи поён оби чу хушкида шуд, Аз барои дехи боло бо адоват ханда шуд. Рохбарони дехи поён омада бо илтимос, То набанданд об аз боло, зи мо ояд сипос. Дар чавоб арбоби боло гуфт нанг аз бахри мо, Об додан ройгон, зеро набошад ин ато. Бо пушаймонй бигашта ноумед аз ошно, Хам бигуфто то бубинем он чи бошад аз казо. Рахбари он дехи поён чуст тадбири зафар, Чах бикофт аз зери куху об омад аз камар. Чашмаи он дехи боло хушк гардид ногахон, Қатраи обе намонду бахри халқ омад зиён. Мардуми он дехи боло омада бо сад салом,

Гарчи содир шуд гуноҳе тавба карда бардавом. Аз барои оби боло чоҳро маҳкам кунанд, Баҳшиш аз баҳри Худо бар дардҳо марҳам кунанд. Роҳбари он деҳи поён ҳуд бигуфто он масал, Кӯҳ бар кӯҳе н-ояд ҳеч гаҳ дар як маҳал. Одамӣ бо одамӣ андар лиқо бошад, Ҳусайн, Ҳисса гир аз қиссаҳо ҳар он чӣ гуфтӣ дар ғазал.

26.05.2021.

БИКУН ХИДМАТ БА ХАЛҚИ ХУД, БА ВАСФИ ТУ САНО ОЯД (2486)

Бикун хидмат ба халқи худ, ба васфи ту сано ояд, Мукофоти амал бингар ба рузе бесадо ояд. Ба таълими улуми худ чахонеро бикун обод, Ба назди мардуми олам зи ту нури сафо ояд. Нигар ту Мусии Имрон, макун миннат ба кори худ, Хар он гах иттико хоҳӣ, ба дасти ту асо ояд. Гирифторӣ ба нафси бад нишони оби ру рехтан, Ғанову моли номаълум ба дасти ҳар гадо ояд. Машав мумсик ба моли худ, чавонмардӣ бикун пеша, Ба вақти мушкилӣ ҳар дам ба ту дасти сахо ояд. Хусайно, ошкоро гу ҳақиқатҳои дунёро, Ки баъди сад ҳазорон сол каломат раҳнамо ояд.

31.05.2021.

ХАР ЧӢ ОМАД БАР САРИ МАН ГУФТАМ: ИН ХАМ БИГЗАРАД (2490)

Хар чй омад бар сари ман, гуфтам: Ин хам бигзарад, Умри ман хар он чй бокй, кош, бегам бигзарад. Дар гузашти умри инсон неку бад такдири хак, «Хар чй ояд бар сари фарзанди одам, бигзарад». Бо мухаббат, бо садокат умри инсон шуд азиз, Байни мардум бо сафо хам шоду хуррам бигзарад. Дар вучудам дасти Сино захми Мавлонои Балх, Хар илоче дар кадар шабхо зи мархам бигзарад. Дар рахи оромихо бошад ганимат хар нафас, Рузи хурсандий ба мо дар фурсати дам бигзарад. Сарфи некй бод дар як фурсати умри Хусайн, Гар Худо бошад ризо, аз хар ду олам бигзарад.

ШОЯД БА ЧАХОН ЯК ГУЛИ БЕХОР НАБОШАД (2491)

Шояд ба чахон як гули бехор набошад, Бар суй касе фитнай агёр набошад. Харгиз маталаб аз нафаре сидку вафоро, Дар чавхари вай дафтари асрор набошад. Уштур ба сафар рагбати рохат нанамояд, Лангар назанад сояй девор набошад. Ободй шавад бо хашаре нусрати мардум, Бе дасти асо мачмаъй ансор набошад. Лагзиш машумар хасрати ногуфта, Хусайно, Дар рохи хато ёру вафодор набошад. Ибрат ту гир аз киссай Иброхиму Соро, Мехмони ту зебанда ба чуз ёр набошад.

АГАР ШАМЪИ ФУРӮЗОНӢ, БА ТУ ПАРВОНА ХОХАМ ШУД (2492)

Агар шамъи фурузонй, ба ту парвона хоҳам шуд, Чароғи роҳи ҳақ бошй, ҳидоятхона хоҳам шуд. Бимонам номи худро ман ба мисли Лайлию Мачнун, Маломатҳо кунй бар ман, зи ту бегона хоҳам шуд. Хаёли ту бар ҳар сӯе, таморуз мекунй бар ман, Барои дафъи беморй саломатҳона хоҳам шуд. Ривоятҳои таърихй ба худ як ҳикмате доранд, Фусункорй макун ҳаргиз, ки ман афсона хоҳам шуд. Ба сӯям ҳар гаҳе ой ба дастат он гули Марям, Қадам монй ба ҳар чое, ба раҳ гулҳона хоҳам шуд. Асолат бо ҳалам гуфтй, Ҳусайно, дар маҳоми худ, Садаф андар дили дарё, дар он дурдона хоҳам шуд.

ГАРЧЙ МАРДУМ ДАР ЗАМИН ОВОРААНД (2496)

Гарчи мардум дар замин овораанд, Авлиёро осмони дигар аст. Бахри нафъи мардумон шуд дини хак, Анбиёро як чахони дигар аст. Он чахон хам гарчи дар пеши назар, Бахри мардум он макони дигар аст. Бадхаёлихо макун дар рохи хак, Марди чохилро гумони дигар аст. Илми сайёдй низоме аз нигин, Бахри сайёдон нишони дигар аст. Сайди маъниро, Хусайно, лона гир, Рузи фардо ошёни дигар аст.

ГАР ҚАДАМ БАР ОСТОН ХОХАМ НИХОД (2497)

Гар қадам бар остон хоҳам ниҳод, Рӯ ба сӯи осмон хоҳам ниҳод. Зикри ҳақ андар забону ҳам дилам, Баҳри ҳуд ганчи ниҳон ҳоҳам ниҳод. Аз барои нафъи миллат бо қалам, Ҳикматеро дар миён ҳоҳам ниҳод. Ҳар кучо бошам чудо аз ҳамсафар, Моли ҳуд бар корвон ҳоҳам ниҳод. Гар санад ояд ба дастам дар ҳарам, Дасти ҳудро безиён ҳоҳам ниҳод. Сидқи ту бошад, Ҳусайно, дар дилат, Шукри ҳақро дар забон ҳоҳам ниҳод.

САМАК ДАР ЗЕРИ ДАРЁВУ КАБЎТАР ДАР ХАВО ГАРДАД (2498)

Самак дар зери дарёву кабўтар дар хаво гардад, Касе гирад аз он хикмат, ба нафсаш подшо гардад. Хар он кас дурй мечўяд, гурезон нафси аммора, Ба назди мардуми олам ба рўзе муктадо гардад. Марав бо рохи номардон агарчанде сихатманд аст, Хилофе дар дилаш бошад, ба дарде мубтало гардад. Хадиси он Расул бишнав, ту хамрах бо чамоат шав, Пушаймон мешавад рўзе хар он кас, ки чудо гардад. Хазорон хилаву найранг бубандад дасту пои мард, Хар он кас хуччате дорад, зи хар банде рахо гардад. Шудй хамдам ба ахли дил, Хусайно, фикри фардо кун, Магў ман муршидам харгиз, ки солик рахнамо гардад.

ХУДО АДЛАШ БА МИЗОН МЕБАРОРАД (2499)

Худо адлаш ба мизон мебарорад, Хакикатро зи Фуркон мебарорад. Дихад бар ахли илхомаш камоле, Садокатро ба эхсон мебарорад. Нигар бар захми чисми сохибилхом, Ки хореро ба мижгон мебарорад. Барои нафъи мо бо дасти дехкон, Гулеро аз гулистон мебарорад. Барои рафъи беморе ба адле, Хама андух зи султон мебарорад. Газалхонро, Хусайно, ту дуо кун, Маониро зи девон мебарорад.

ФУРӮ РАФТАМ БА ДАРЁЕ, ДАР ОН ГУЛХОНА ПАЙДО ШУД (2500)

Фуру рафтам ба дарёе, дар он гулхона пайдо шуд, Садаф дар назди хар булбул зи он дурдона пайдо шуд. Нафас дар сина орому маонй харфи Қуръон аст, Гирифтам хикмате аз он, зи гул парвона пайдо шуд. Бидидам ман ба чашми худ хазорон рахнамоихо, Туюури чаннати фирдавс аз хар лона пайдо шуд. Надидам нописандие, ки рохам мустаким омад, Амалхои шаётинй зи хар вайрона пайдо шуд. Хама аъмоли неку бад ба худ андозае дорад, Хар он гах адли хак омад, ба дил паймона пайдо шуд. Хусайно, бо қалам киштй суханхои хакимона, Хазорон хикмату маънй зи хар як дона пайдо шуд.

ХУШО, ОН ДЕХИ САРСАБЗЕ, БА ХУД ОБИ РАВОН ДОРАД (2502)

Хушо, он дехи сарсабзе, ба худ оби равон дорад, Зи фарзандони хушномаш хазорон достон дорад. Зи баъди садхазорон сол сарафрозӣ кунад рӯзе, Бигӯяд бо ишоратхо ба фардо соябон дорад. Бичӯстам ман зи умри вай шумораш се хазору сад, Ба ман гуфто зи таърихаш, ки он рози нихон дорад. Зи хорич хикмате н-орам, агар он дурри мансур аст, Забони худ бибандам ман, ба мардум гар зиён дорад. Хучанду хам Душанберо ба худ умм-ул-куро хонам, Ба калби мардуми кишвар сафои човидон дорад. Хамон дехе, ки худ гуфтӣ, Хусайно, бахри ту гӯяд, Туро аз чашми бадбинон Худо андар амон дорад.

ЧАШМИ МАРДУМ ЧУН СИЛАХ САЙДИ ЗАМОН МЕАФКАНАД (2515)

Чашми мардум чун силах сайди замон меафканад, Гар дурахшад, кавкабе аз Кахкашон меафканад. Хар нафар дар ризку рузй фикри фардоро кунад, Лек сайёди ачал тир аз камон меафканад. Аз барои дафъи чашми мардумон, хон Кулаъуз, Хар касе бовар надорад дар гумон меафканад. Дар хадисхо захми чашме бахри хар хангомачу, Бо садои гулгула аз осмон меафканад. Одами носолиме ояд ба тарс аз чашми вай, Захми чашмаш гар нашуд, захми забон меафканад. Аз барои чашми мардум, эй Хусайн, оят бихон, Бегазандию саломат дар миён меафканад.

НАЗДИ ЧОХИЛ ДАР ЧАХОН СУДУ ЗИЁН ЯКСОН БУВАД (2516)

Назди чохил дар чахон суду зиён яксон бувад, Пахлавон бошад касе, тарсу амон яксон бувад. Дар умури дину дунё ту адолат пеша гир, Назди Холик ошкорову нихон яксон бувад. Сад пушаймонй кунад хар кас шитобон меравад, Дар раванди зиндагй холи давон яксон бувад. Шохину мурги шикорирост парвози баланд, Чугзу лочинро ачал дар ошён яксон бувад. Дар бахорон барги гул шав, то нарезй аз дарахт, Дар зимистони хунук барги хазон яксон бувад. Нафъи харфатро, Хусайно, бо қалам поянда дор, Бахри халку миллатат то човидон яксон бувад.

ХУРШЕДИ САДРИ АВЛИЁ ШАЙХ МУСЛИХИДДИНИ ХУЧАНД (2520)

Хуршеди садри авлиё Шайх Муслихиддини Хучанд, Подшохи шайхи асфиё Шайх Муслихиддини Хучанд. Пири камоли маърифат аз даргахи нур омада, Андар тасаввуф муктадо Шайх Муслихиддини Хучанд. Таърих бидонад хидматаш хифзи Хучанди бостон, Машхур бо сидку вафо Шайх Муслихиддини Хучанд. Дорад каромат аз Худо, дар зоти худ нурулхудо, Дар осиё ангуштнамо Шайх Муслихиддини Хучанд. Шуд зинати шахри Хучанд бо гунбади Хазрои худ, Хуршеди шаръи Мустафо

Шайх Муслихиддини Хучанд. Шохид шудӣ ту, эй Хусайн, садҳо ривоёте зи Шайх, Шуд қудсиёнро раҳнамо Шайх Муслиҳиддини Хучанд.

САТТОРӢ БАХРИ ИНСОН ОСОНӢ БАР НАТОБАД (2526)

Сатторй бахри инсон осон барнатобад, Эй кош, аз руи моён домон барнатобад. Сатторй васфи Холик, айби махлук бипушад, Аммо ба рохи иллат арзон барнатобад. Ресмони адлу инсоф печида н-ояд ба ту, Гар толибй зи руят ирфон барнатобад. Бар доду хам гирифташ шукрона кун ба хар хол, Дар назди куфри неъмат эхсон барнатобад. Шоху гадо ба адле дар назди у баробар, Дар байни хосаву ом султон барнатобад. Тобанда дидй чу шамс девони худро, Хусайн, Дар чашми марди чохил девон барнатобад.

ВАЗНИНӢ БА ХУД БИНӢ ХАР ГАХ БА САРАТ АФТАД (2527)

Вазнинй ба худ бинй хар гах ба сарат афтад, Боло натавонй рафт, гар болу парат афтад. Танхо ту марав харгиз бар сухбати ноахлон, То худ нашавй махзун, бар вай гузарат афтад. Халво натавонй кард, гар бехунаре бошй, Равған наравад бар об, ширу шакарат афтад. Дар хам задани мардум бехуда мазан харфат, Хар гах бивазад боде, шохи самарат афтад. Арзиш зи варақ бошад он зинаи тиллогин, Гар нукра шавад холис, бар хоки дарат афтад. Дарёи Хусайнеро ту олами хокй бин, Хафт иқлими машхуре андар назарат афтад.

МИЛОДИ ЯК ГУЛ ГУЛХОНА ГАРДАД (2528)

Милоди як гул гулхона гардад, Парканда бошад, шохона гардад. Аз накхати гул буй дил ояд, Аз чамъй гулхо бегона гардад. Гул васфи одам донад хиёнат, Гар бишнавад дам, девона гардад. Хони амирон андар асолат, Хар гах чу ояд, вайрона гардад. Хар марди солех чун шохи одил, Бо куввати дил мардона гардад. Харфат, Хусайно, рамзи хаёл аст, Андар садафхо дурдона гардад.

ШЕЪРИ МАН БО САД РАДИФ ХАМЧУН БИНОИ ХОНА ШУД (2532)

Шеъри ман бо сад радиф хамчун бинои хона шуд, Хар касе маънй бичуст, аз бахри ў кошона шуд. Шархи онро ман бигуфтам бо баёни рохи хак, Дар рахи таъвили маънй лагзиши риндона шуд. Қофия гар муътамад н-ояд, харобй дар ғазал, Хар касе савдой бошад, назми вай вайрона шуд. Захмати булбул бидонй ибрате дорад ба худ, Дар рахи мехру вафо булбул ба гул ҳамхона шуд. Марди чохил худ ба рах гум карда, мардони накў Аз барои рахнамой мавчи оташхона шуд. Эй Хусайно, ҳар чй гуфтй бо қалам ҳамчун даво, Дар рахи ахду вафо хокистари парвона шуд.

ДАР МАСИРИ ЧУСТУЧЎЕ УСТУХОН ПАЙДО ШАВАД (2533)

Дар масири чустучуе устухон пайдо шавад, Нолахо ояд зи таърих, сад фигон пайдо шавад. Аз Самарканду Бухоро, хам Саразми бостон, Аз Хучанд осори бокй корвон пайдо шавад. Қавму миллатхои майда чун бахори зиндагй, Сад сано хонад ба миллат, гар хазон пайдо шавад. Дар чахон овоза созанд аз қадимй шахри худ, Аз замини санглохе як нишон пайдо шавад. Миллати точик ба хуччат сохиби таърихи худ, Аз иморатхои миллат ошён пайдо шавад. Солгарди миллати мо шашхазор аст,эй Хусайн, Бахри васфи миллатат ҳарфи баён пайдо шавад.

ҚИСМАТИ ИНСОН БА ХИКМАТ АЗ ҚАЗО ХОХАД ФИТОД (2536)

Кисмати инсон ба хикмат аз қазо хоҳад фитод, Омаду ноомади кор аз само хоҳад фитод. Ту бидон тағйири қисмат бо дуо вобаста аст, Ҳар касе бовар надорад, бенаво хоҳад фитод. Ранчу ғам ҳаргиз наояд бар сари марди накӯ, Ҳар касе ношукрӣ орад, дар бало хоҳад фитод. Тандурустӣ баҳри инсон неъмати Парвардигор, Ояти Қуръон ба дилҳо чун шифо хоҳад фитод. Носипосӣ баҳри неъмат кӯри нобинои даҳр, Назди доноёни дунё нораво хоҳад фитод. Аз Худо чӯ қисмати худ, ҳоҷате дорӣ, Ҳусайн, Мустачоби ҳар ниёиш аз дуо хоҳад фитод.

ОРИФИ ШОИРХИРАД ГАВХАР ЗИ ДАРЁ МЕКАШАД (2537)

Орифи шоирхирад гавхар зи дарё мекашад, Накши пои хусравй аз пири доно мекашад. Пири доно хар макомаш манзили шохона шуд, Мурғи шохй сайди худро суи боло мекашад. Сайди ориф маънй бошад, захмати сармо масал, Ранчи рахро корвон дар фасли гармо мекашад. Чорсуи кибриё дорад чазо бар хар амал, Бо адолат ранчи худро рузи фардо мекашад. Дарди чохил ноаён бошад, Хусайно, пурхатар, Ранчаи чавру ситам Вомик зи Узро мекашад. Дурй чу ту доимо аз ахли бухлу хам хасад, Хатти ношоистаро дар хакки доно мекашад.

ХАҚ ТАЪОЛО ДАР ДИЛИ МО НУРИ ИМОН ОФАРИД (2542)

Хақ таъоло дар дили мо нури имон офарид, Дар рахи рушду хидоят шамси тобон офарид. Байни хаққу байни ботил шуд тафовут дар амал, Дар ақида кофиру садхо мусулмон офарид. Бахри инсон рахнамо милоди ақлу дин бувад, Дар рахи хидматгузорй насли хайвон офарид. Нафрат омад аз само бар ахли кибру хам ғурур, Аз барои ахли лаънат тавқи шайтон офарид. Нармию хушхулқихо дилсузй орад бахри халқ, Аз барои мехрубонй лутфу эхсон офарид. Зиндагй осуда шуд, шукрона гу доим, Хусайн, Аз барои бандагонаш рохати чон офарид.

ШАВАД ЗОХИР БА РӮЗИ ХУД ХАР ОН ЧӢ ДАР НИХОН БОШАД (2544)

Шавад зохир ба рузи худ хар он чи дар нихон бошад, Бипурсй ту мусофирро ба фикри обу нон бошад. Ба сахрохои беодам убури корвонро бин, Бубинй чашми рахзанро ба моли дигарон бошад. Ту молатро нигахбон шав, нигах кун дахлу харчи худ, Намонад бокй аз моле, агар реги равон бошад. Агар эхсон кунй моле, дусад чандон шавад сарват, Шафоат оварад бар ту, ба рузе соябон бошад. Бишав монанди он марде, хикоят дар сифоти вай, Надонад лаззати ангур, агарчй богбон бошад. Дарахти богу бустонро, Хусайно, бо хадаф гуфтй, Дар он хар гул, ки мекорй, маонй човидон бошад.

ХУРШЕД ТАГИ БОРОН ТОБАНДА НАХОХАД ШУД (2552)

Хуршед таги борон тобанда нахохад шуд, Дар баста ба дасти хак созанда нахохад шуд. Поянда набошад хеч абре ба замин бошад, Пушидани рохи хак зебанда нахохад шуд. Вайронй нахохй ту ободй зи илм ояд, Даврони чахолатхо поянда нахохад шуд. Мавлои замони мо бо хикмати Мавлоно, Дар назди гуломи худ шарманда нахохад шуд. Пушидани гуфторе пайдо накунад эчод, Мактум ба дили аъмо ёбанда нахохад шуд. Ин назми Хусайнй дон, гуяд ба чаман омад, Булбул ба таги чохе гуянда нахохад шуд.

МАШАВ НАВМЕДИ ТОРИКӢ, КИ ХАР ШОМЕ САХАР ДОРАД (2559)

Машав навмеди торикй, ки хар шоме сахар дорад, Умеди растагорй кун, ки хар кухе камар дорад. Начоте пурс аз он мавло, рахо кун кина аз дилхо, Даро дар тобиши доно ба оянда асар дорад. Сафар хохй, рахо мешав зи хар бемории савдо, Марав бо рохи беамнй, агар бинй хатар дорад. Агарчи Ибни Синой, табиби хозике бошй, Макун пинхон хакикатро, агар дармон зарар дорад. Ба бедорй ба зикри хак даро андар дили мардум, Хаёли некй дар олам басо зеби назар дорад. Ичобатхона гар хохй, Хусайно, назди мардум рав, Якин дон дар муночотат дуо зеру забар дорад.

ЧОХИЛОН ДАР ИН ЧАХОН ХУДРО ФАРОМУШ КАРДААНД (2562)

Чохилон дар ин чахон худро фаромуш кардаанд, Бе мукобил ноаён худро фаромуш кардаанд. Дар рахи пурпечи дунё ахли илму маърифат, Бо умеди дигарон худро фаромуш кардаанд. Вакти хушхолй ба бустон гунчаи гулро бубин, Ношукуфта дар миён, худро фаромуш кардаанд. Дар бахорон бесадо ногох резанд баргхо, Нокасон бахри хазон худро фаромуш кардаанд. Агниёро ту бубин саргашта бо амволи худ, Зумрае андар амон худро фаромуш кардаанд. Эй Хусайно, хеч гах дар рохи хак нисён макун, Акси хирман дар нихон худро фаромуш кардаанд.

БАРОИ ДАРКИ РОХИ ХАК ДИЛИ БЕДОР МЕБОЯД (2568)

Барои дарки рохи ҳақ дили бедор мебояд, Касе бар ҳочате афтад дари бозор мебояд. Талабгорони ин дунё ҳама дар ҳолати ҳобанд, Ба даргоҳи шаҳаншоҳӣ ниҳон асрор мебояд. Чаҳолат байни инсонҳо фасоде оварад ҳар дам, Барои манъи исёнҳо раҳи инкор мебояд. Ҳикоят аз ҳирадмандон расида то замони мо, Ҳазорон қиссаи мардум ба нафъи кор мебояд. Бисӯзад шубҳа дар дилҳо ба оташдон ҳазорон сол, Халосӣ баҳри инсонҳо зи он зуннор мебояд. Нишони чавҳарӣ дорӣ, Ҳусайно, шукри неъмат кун, Ҳар он чӣ аз вучуди ҳуд туро осор мебояд.

УМЕДИ РАВШАНИ МАХ КУН, КИ ШАБХОИ ҚАМАР ДОРАД (2569)

Умеди равшани мах кун, ки шабхои қамар дорад, Сафар кун бо асои худ ба ҳар кӯҳе камар дорад. Фурӯ рав, ғарқи як дарё машав, навмеди роҳи ҳақ, Ҳар он чӣ аз само ояд ба сад дарё асар дорад. Давоми ин ҳаёти ту саросар як сафар бошад, Бидонӣ охири зулмат, ки шабҳо ҳам саҳар дорад. Саҳӣ шав дар сафарҳоят, мурувват кун ту ҳар доим, Адоват, ночавонмардӣ ба чашму чон зарар дорад. Каломе дар сафар гӯӣ бигир андоза дар роҳат, Суҳанҳои ҳакимона маонӣ пургуҳар дорад. Ҳусайно, дар сафарҳоят бубин икди Сурайёро, Бифаҳмад риштаи назмат ҳар он кас, ки назар дорад.

БИПУРС АЗ ХУД, АЁ ИНСОН, ЗИ БАЪДИ ТУ ЧӢ МЕМОНАД? (2571)

Бипурс аз худ, аё инсон, зи баъди ту чй мемонад? Биёбад умри ту поён, зи баъди ту чй мемонад? Ту дурй чў зи хар исён, марав дар рохи бедомон, Тафаккур кун ба хар имкон, зи баъди ту чй мемонад? Агарчи бошй ту султон, бикун шукронаи даврон, Ту айби худ бикун чуброн, зи баъди ту чй мемонад? Бирафтй дар рахи шайтон бидидй наъраи тўфон, Напурсидй рахи осон, зи баъди ту чй мемонад? Тасаввур кун махи тобон ба дасти худ бикун эхсон, Саволе кун зи хар мехмон, зи баъди ту чй мемонад? Хусайно, харфи ту бурхон, Илохо, хамрахат имон, Чавоб омад дар ин девон, зи баъди ту чй мемонад?

НИГАХБОН ШАВ САНОИ ХАЛК, ОХУЕ ХАРАМ ДОРАД (2572)

Нигахбон шав санои халк, охуе харам дорад, Миёни мардумон шахсе ба рохат чашми нам дорад. Бишав хамрах ба некувон, марав бо рохи танхой, Назар кун сафхаи таърих, он накши кадам дорад. Бичу рохи садокатро, макун инкори рохи хак, Вафо бар ахду паймон кун, ки маънои касам дорад. Факиронро макун тахвин, тавонат гар Сулаймон аст, Магу дорои ин дахрам ба шахсе, ки дирам дорад. Хусайно, расми хатти ту нишони сабки хос омад, Биёбад кас ба осонй газалхо гар ракам дорад. Хар он чй дар дилат бошад ракам зан бо нидои худ, Барои халку хам миллат паёми ту калам дорад.

МУМСИКОН ДАР ЧАШМИ МАРДУМ БЕНАВОВУ МУСТАМАНД (2576)

Мумсикон дар чашми мардум бенавову мустаманд, Сарваташ гарчи зиёда, сифлапарвар нописанд. Нафъи худ доим бичуяд, некй н-орад бахри кас, Дар рахи нокомихо хам дасту пояш тахтабанд. Бахри озодй ба дунё сад пушаймонй кунад, Дар рахи адли Илохй гардани ў дар каманд. Дурй чуям аз хурофот, арчй омад бо далел, Аз барои дафъи чашме бахри инсон чун сипанд. Дар акида ахли суннат дар тахаммул беназир, Байни мазхабхои дунё мазхаби мо сарбаланд. Номи зебои Самарканду Бухоро хамрадиф, Бо билодайни замона босафо шахри Хучанд.

ИБТИДОИ МАВЧИ ДАРЁ САРГАХАШ МИНО БУВАД (2582)

Ибтидои мавчи дарё саргахаш мино бувад, Киштибон бо кори худ бинову хам доно бувад. Инъикоси боди сарсар тундӣ н-орад бахри вай, Хар чӣ хезад бо талотум зарра дар сахро бувад. Милаи чангак агар холист, умеде бубанд, Чисми моҳӣ ноаён дар зери ҳар дарё бувад. Доду фарёди зиёде маншааш ахлоқи бад, Соҳиби хулқи накӯ орому беғавғо бувад. Ту бубин анчоми кори аҳли илм андар замон, Олиме гар бе амал бозори бесавдо бувад. Матлабат бошад, Ҳусайно, гуфтани ҳақ дар ғазал, Баҳри ҳалқу миллати ту номаи зебо бувад.

СУХАН АЗ КАВНУ МАКОН ХОХАМ ЗАД (2586)

Сухан аз кавну макон хохам зад, Махал аз рухи равон хохам зад. Хама аз бахри Ватан бо дили пок, Сухан аз суду зиён хохам зад. Ин хама чумла мачолис ба сафар, Дидани руи чахон хохам зад. Деги обе бирасонй ба дилам, Ба амал шуълазанон хохам зад. То бичушад раги хун дар тани ман, Оташи ишк ба чон хохам зад. Ба хадаф хар ғазал аз харфи Хусайн, Сайди маънй ба нишон хохам зад.

НАКХАТИ ГУЛХОИ РАНГИН АЗ ГУЛИСТОН МЕРАСАД (2587)

Накҳати гулҳои рангин аз гулистон мерасад, Чаҳчаҳи булбул ба гулшан аз найистон мерасад. Пири комил Шайхи Аттор аст умре баҳри мо, Қиссаи даврони Билҳис аз Сулаймон мерасад. Донишу ҳиҳмат ба дунё обрӯ орад ба ту, Иззати кас дар чаҳон аз илму ирфон мерасад. Ҳеч кас, гарчи паямбар, дар чаҳон поянда нест, Қадри умратро бидон, рӯзе ба поён мерасад. Пуштибонӣ дар замон пояндагӣ дорад ба ҳуд, Кашфи асрори ҳифозат аз нигаҳбон мерасад. Эй Ҳусайно, ҳар чӣ гуфтӣ баҳри ҳалҳу миллатат, Бо тариҳи яҳ ривоят назми девон мерасад.

ДАР АМАЛИ ШАРМУ ХАЁ ХАРФИ НИДО НАМЕРАСАД (2588)

Дар амали шарму ҳаё ҳарфи нидо намерасад, Аз шарари оташи ишқ дарду бало намерасад. Дар ҳаваси аспи саманд пастӣ макун ба ноҳалаф, Аз камари кӯҳи баланд ранчу чафо намерасад. Ранчу чафои бешумор муждаи ваъдаҳо бубин, Дар раҳи ноадолатӣ сӯи вафо намерасад. Маъдани назди заргарӣ мояи ҳушбаҳтӣ бувад, Мақоми миссу заргарӣ ба кимиё намерасад. Зевари дасти точире баҳо мадеҳ ба ранги зард, Ҳар ҳадафе ба дил шавад, ба интиҳо намерасад. Бо дили поку содагӣ ҳочати ҳуд биҳоҳ, Ҳусайн, Дар раҳи чаҳли ноаён дасти дуо намерасад.

АЗ ЧАХОНИ НОЗАНИН НОДОНУ ДОНО МЕРАВАД (2589)

Аз чахони нозанин нодону доно меравад, Зикри хайраш бардавом доно чу дарё меравад. Лўълуъу марчони дарё бокй монад зери об, Хар гахе боде вазад, гавхар зи сахро меравад. Заррае дар реги сахро, кас надонад кадри он, Рўзи махшар заррахо хам худ ба савдо меравад. Некй кун дар ин хаётат, горате н-ояд ба ту, Хакки кас чамъ оварй, рўзе ба яғмо меравад. Сарвату моли харом берун равад худ ногахон, Мол агар бошад халол бар сўи мавло меравад. Дар акида бо тафаккур рохи хак гуфтй, Хусайн, Аз сари афкори солим сад муаммо меравад.

КАСЕ БЕ ХИКМАТИ БОЛО БА ИН ДУНЁ НАМЕОЯД (2590)

Касе бе ҳикмати боло ба ин дунё намеояд, Бидонад сирри инсонро ҳама доно намеояд. Тасаввур кун ба ин олам бубинӣ қудрати холиқ, Ҳазорон миллати дунё ба як симо намеояд. Нигахдорӣ бикун доим ба ҳар як аҳду паймонат, Вафо андар забони он саги доро намеояд. Каломи ҳақ бихон доим ба зеҳнат Машриқу Мағриб, Баёни ояти Қуръон ба як маъно намеояд. Башоратҳо ба оёте зи Имрон насли Довуд аст, Ба мисли Маряму Узро касе танҳо намеояд. Бубин сарчашма аз ирфон, Ҳусайно, дар ғазалҳоят, Ба сӯи баҳру укёнус ба ҳуд дарё намеояд.

МЕХРУ МУХАББАТИ МАН АНДАР ЧАХОН НАҒУНЧАД (2592)

Мехру муҳаббати ман андар чаҳон нағунчад, Аз баҳри ёри содиқ дар осмон нағунчад. Муҳри нишона аз ман эҳдои қадрдонӣ, Ҳар номи номуносиб андар нишон нағунчад. Гар акси он ту чуӣ аз буғзу ҳам адоват, Чангу ғубори дилҳо дар Каҳкашон нағунчад. Бар ту расад ғуборе табдили роҳи он кун, Мачмуаи муҳаббат дар чисму чон нағунчад. Таҳмини номуназзам майдони чоҳилон шуд, Манзумаи Самовот андар макон нағунчад. Кашфи ҳақиқати шеър мушкил бувад, Ҳусайно, Ирфони шеърҳоят дар як баён нағунчад.

НЕКӢ МАҶӮ АЗ КАСЕ ДАСТИ ЭХСОН НАДОРАД (2593)

Некй мачў аз касе дасти эхсон надорад, Инсони беақида рохи чуброн надорад. Хамрах кунад оби чў бар шири соғари худ, Дар вақти ширфурўшй кўки мизон надорад. Хар фарди бемурувват, гарчй табиби хозик, Андар илочи бемор дору дармон надорад. Номарди бешарофат дар дил буғзу адоват, Он марди бешаходат танхо бурхон надорад. Аз ў матарс дар хаёт, то ки биёбй начот, Инсони бомурувват феъли шайтон надорад. Некй бикун, эй Хусайн, бо қадри имкони худ, Мадху санои некй ҳарфи поён надорад.

ДАР БИЁБОН РЕГИ САХРО ОБИ ДАРЁ КАЙ ХӮРАД? (2594)

Дар биёбон реги сахро оби дарё кай хурад? Ӯ бидонад дар зимистон рахми гул то кай хурад? Оби боронро бубинӣ мачмаъаш дар зери санг, Решаи гул худ бидонад реги сахро кай хурад? Дар зимистон мурғи доно сӯи мағриб рахгузар, Дар баҳорон аҳли машриқ боди сармо кай хурад? Дар баёни мурғи нодир қиссаҳои кӯҳи Қоф, Донаи хирман ба саҳро мурғи Анқо кай хурад? Точири содиқ ба мардум нафъ орад дар амал, Бе тичорат, ҳам садоқат суди савдо кай хурад? Аз фатово баҳри мардум муфтигӣ дорад Хусайн, Аҳли тақво нони худ бе ҳарфи фатво кай хурад?

МУНАЗЗАМ РИЗҚИ ХУД ЁБАД **ЧАВОНЕ** ГАР САХАР ХЕЗАД (2595)

Муназзам ризки худ ёбад чавоне гар сахар хезад, Нихоне аз макоми худ ба эхсони падар хезад. Бихобад бо адои витр ба кавли Буалй Сино, Зи хобаш ранчише н-ояд, сафо равшанназар хезад. Бихезад дар дами субху нахусбад то тулуъи шамс, Фаровон ризки худ ёбад, зи дил нури камар хезад. Сахархезй чу одат шуд, ту фурсатро ғанимат дон, Марав бо рохи номашруъ, зи майхона хатар хезад. Муносиб шав ба хоби худ, вагарна хоби бад бинй, Ба хоби ту зи он дахшат паланге аз камар хезад. Хусайно, човидон хоҳй китобатро дар ин дунё, Китобат кун каломеро, ки аз хуни чигар хезад.

ГАВХАРИ ХАҚ АЗ САМО ОЛИЧАНОБ ОВАРДА БУД (2602)

Гавхари ҳақ аз само оличаноб оварда буд, Бахри Иброҳим хабар ҳангоми хоб оварда буд. Қиссаи Мусову қассоб аз ривоёти Набӣ, Дар раҳи эъчози мардум моҳтоб оварда буд. Ҳаққи модарро бигуфтам, гарчи довар нестам, Дар баёни роҳи ҳақ довар китоб оварда буд. Дар раҳи меҳру вафо модар намуна баҳри мо, Норизогӣ модарон ҳашму итоб оварда буд. Аллаҳо аз баҳри кудак роҳати чисм асту бас, Бо навозишҳои ҳуд бар дида ҳоб оварда буд. Ҳар кучо соҳибдуое марди солеҳ, эй Ҳусайн, Ҳамраҳаш садҳо дуои мустачоб оварда буд.

ХАР ОН КАС ДАР ҚАНОАТ ШУД, БА НАФСАШ ПОДШО ГАРДАД (2603)

Хар он кас дар қаноат шуд, ба нафсаш подшо гардад, Писандаш дар шаби торик ҳама нуру зиё гардад. Хамушй кун ба доди вай, қаноат неъмати узмо¹, Ки анбар аз дарахт ояд, ба рузе кахрабо² гардад. Маризи номуайянро илочаш пурхатар бошад. Табиби чоҳил ар-бинад, ки дардаш бедаво гардад. Таваккул бахри зоти ҳақ кушоиш оварад бар кас, Ба мисли Юсуфи Канъон, ки аз тангй раҳо гардад. Ҳазорон ҳикмати дунё надорад қимати боло, Ба назди мардуми олам ба рузе кимиё гардад. Чаҳони маърифат хоҳй, Ҳусайно, роҳи ирфон гир, Ҳақиқат дар раҳи ирфон ба мардум раҳнамо гардад.

¹ узмо – бузургтар

² кахрабо – муме, ки дар чавохирсозй ба кор меравад

АЗ БАРОИ НАФЪИ МИЛЛАТ ЧИСМУ ЧОН ХОХАМ НИХОД (2607)

Аз барои нафъи миллат чисму чон хохам ниход, Хидматамро аз замин то осмон хохам ниход. Бахри халку миллати худ мегузорам хикмате, Бо садокат номи неку дар чахон хохам ниход. Ин чахони нозанин обод бошад кошкй, Бо мухаббат ман Ватанро дар амон хохам ниход. Дар рахи сулху амонй гар надорам кудрате, Хатти худро бо ишора ноаён хохам ниход. Гар адоват сар занад дар байни абнои башар, Рохи ислохи варо ман дар миён хохам ниход. Эй Хусайно, хар чй гуфтй мисли Мавлонои Балх, Дар китобам номи худро човидон хохам ниход.

РАХМУ ШАФҚАТ БАХРИ ХАЛҚАШ ДАР ВАТАН СУЛТОН КУНАД (2617)

Рахму шафқат бахри халқаш дар Ватан султон кунад, Номи некаш баъди мурдан човидон даврон кунад. Хайри дунёро биёбад шох бошад ё гадо, Умри тулони бубинад, бар касе эхсон кунад. Хайри мардумро биёбад, неки бинад дар хаёт, Тоати мардум биёбад хар гахе фармон кунад. Хар ки бадхохи кунад, саргашта гардад худ ба худ, Чабру зулмеро бубинад хар ки саргардон кунад. Дар хасорат, хам зиён чуброни хохад хар касе, Рузи махшар бо адолат додгар товон кунад. Бо насихат хар чи гуфти, гар касе фахмад, Хусайн, Хикмати хар як ғазалро дар миёни чон кунад.

ХАҚ ТАЪОЛО РАХМАТИ ХУД ДАР ЧАХОН МЕАФКАНАД (2619)

Хак таъоло рахмати худ дар чахон меафканад, Шафкаташро бахри кавме зарфишон меафканад. Хар чй гуфто дар каломаш ғояти амр асту бас, Бо сухан ў сайди худро дар миён меафканад. Рамзи сайёд аст ин чо дар хадаф сайди сафо, Халкахо сайёди доно безиён меафканад. Сайди бисмилдидаро нодида бинад хайдаре, Дар рахи ишки сафо бо ханда чон меафканад. Хочати хар номуроде нораво гардад агар, Сайди худ сайёди доно дар нишон меафканад. Дар ғазалхои Хусайнй мушкилй н-ояд ба кас, Хар чй гуфто дар насихат бо баён меафканад.

01.10.2021.

МАНФАЪАТЧЎЁН НИШОН БАР КУФРУ ИМОН БАСТААНД (2625)

Манфаъатчуён нишон бар куфру имон бастаанд, Дар чахон нобоварй дар адли султон бастаанд. Созгорй дар харобй турбати Шому Ирок, Хамрахи ДОИШ миён бо рохи пинхон бастаанд. Аз барои нафъи дунё даъвии нохак кунанд, Катлу горатро бубин бо номи Ризвон бастаанд. Дар рахи торикихо ту хохару модар бубин, Номи динро бесадо аз бахри чонон бастаанд. Аз барои нафту газ резанд гохо хуни халк, Дар дили бечорагон захми дурахшон бастаанд. Манфаъатчуёни дунёро ту гуфтй, эй Хусайн, Аз барои ахли Машрик рохи осон бастаанд.

04.10.2021.

ЗАХМИ ТАБАР АГАР РАВАД, ЗАХМИ ЗАБОН НАМЕРАВАД (2646)

Захми табар агар равад, захми забон намеравад, Дард агар равад зи тан, ғусса зи чон намеравад. Номи наку ба кори хайр боқи бимонда дар чахон, Аз сари марди бадгухар чахлу зиён намеравад. Дар рахи чустани даво чониби муттахам марав, Тухмат агар намекунад, марди чавон намеравад. Банда будан ба Холике навкари бар ту оварад, Бандаги кун, зи дасти ту накди гарон намеравад. Чони азиз дар амон, касбу хунар шарофат аст, Аз тани марди пурхунар руху равон намеравад. Дар ғазали худ, эй Хусайн, чашми замони худ бишав, Гарчи равад тамоми насл, назми замон намеравад.

ХАР ГИЯХ ДАР ХАР МАКОМ ХУД БО САНО САР МЕЗАНАД (2655)

Хар гиях дар хар мақом худ бо сано сар мезанад, Дар масири рохи ҳақ чун рахнамо сар мезанад. Сабза донад ҳоли худ вақти ғуруби офтоб, Хамчу Мӯсои Калим дасти асо сар мезанад. Молу сарват, ризқу рӯзӣ роҳат орад баҳри кас, Дар дили ҳар беҳирад кибру ҳаво сар мезанад. Масрафи ҳайвон чу омад ғаллаи аспу шутур, Дар баҳорон донаи чав беҳато сар мезанад. Шӯразори гул ба доман сар барорад лолаҳо, Донаи гандум бубин аз ҳар кучо сар мезанад. Эй Ҳусайно, ҳар чӣ гуфтӣ сарзаниш н-ояд ба ту, Асли маънои ғазал дар интиҳо сар мезанад.

НОАДОЛАТ БАХРИ МАРДУМ АЗ КИТОБ ИФШО НАШУД (2658)

Ноадолат бахри мардум аз китоб ифшо нашуд, Бахри гардан бесабаб чархи таноб ифшо нашуд. Адлу эхсон решаи ҳабл-ул-матин бошад, бидон, Байни мардум ноадолат бениқоб ифшо нашуд. Гунчаи гул, обу оташ ҳикмате дорад ба худ, Дар назар бо меҳваре ранги ҳубоб ифшо нашуд. Шукри неъмат мекунам, ободӣ омад баҳри мо, Аз барои роҳбарӣ дайри ҳароб ифшо нашуд. Ҳар ҳалолеро ҳисобе, ҳам ҳаромеро азоб, Моли дунё баҳри тоҷир беҳисоб ифшо нашуд. Чоҳи Замзам дар замине қудсият дорад Ҳусайн, Оби Замзам баҳри мардум аз саҳоб ифшо нашуд.

СОХИБНАФАС БИГӮЯД, ДАРЁ ГУХАР НАДОРАД (2660)

Сохибнафас бигуяд, дарё гухар надорад, Бар хазрати Бирохим оташ зарар надорад. Чуё бишав ту рахмат ё хавф аз икобе, Хар бехабар аз Холик аз худ хабар надорад. Андар само шарора дорои равшанй шуд, Гар оташе дар об аст нуру шарар надорад. Хомушй бахри оташ кахру газаб набошад, Кахре бубинад он, ки дар кисаи зар надорад. Хар донахур ба дунё мухточи обу дон аст, Куфрони неъмате кард он, ки хунар надорад. Аз бахри халку миллат хочат бичу, Хусайно, Вакти ичобати хак шому сахар надорад.

КАЛОМИ ОРИФИ ШОИР ХУРУФИ ДИЛНИШИН ДОРАД (2661)

Каломи орифи шоир хуруфи дилнишин дорад, Шавад розй ба хушкомй, ки хатте дар чабин дорад. Фасохат дар забони вай, балоғат дар каломи вай, Ба вақти гуфтани шеъраш маонй дар камин дорад. Сару сомон кунад шоир бо савти Довудй ҳар дам, Хатои ҳарфи худро ӯ ба зери остин дорад. Риёзат мекашад доим Сулаймон аз барои намл¹, Вале чинро нигаҳбон аст ҳар он чй дар нигин дорад. Ба нури чашми худ бингар ачоибҳои дунёро, Магӯ гофил ҳақиқатро, ки чашми покбин дорад. Ҳусайно, рӯзи фардоро тафаккур кун ба навгонй, Маонй шеъри ҳар ориф нигоҳи пешбин дорад.

 $^{^{1}}$ намл — м \bar{y} рча

(3ОЛ)

ДАР АМОНИ ХАҚ ШАВЙ, ХАР ГАХ БИХОНЙ ҚУЛАЪУЗ, (2392)

Дар амони Ҳақ шавӣ, ҳар гаҳ бихонӣ Қулаъуз, Хифзи маъноро бикун, то ки бидонӣ Қулаъуз. Ту бихон оёти Қуръон, нафъи он бар ту расад, Баҳри беморон бихон, бо меҳрубонӣ Қулаъуз. Бо ҳулуси дил бихон ту сураи Носу Фалақ, Васваси шайтон сабаб, аз дил наронӣ Қулаъуз. Бар саволи ҳуд ту меёбӣ ҷавоб аз аҳли зикр, Аз касе пурсон бишав, ҳар гаҳ надонӣ Қулаъуз. Дар сафар ё дар ҳазар ту роҳи ҳакро пеша гир, Бо садоқат ту бихон, дар раҳ намонӣ, Қулаъуз. Ояти Қуръон биёмад ҷовидонӣ, эй Ҳусайн, Баҳри мардум ҳадя кун ту армуғони Қулаъуз.

12.02.2021.

(PO)

ХАР НАФАР ДАР МАНЗИЛИ ХУД КОШ ЁБАД ЭЪТИБОР (2406)

Хар нафар дар манзили худ кош ёбад эътибор, Назди хешу акрабояш то нагардад хору зор. Шукри неъмат бахри ў осудахолй оварад, Сулху оромии дунё бахри мо бошад шиор. Илму ирфон байни мардум аз саодатхои халк, Хикмати сулху амонй хам намонад дар канор. Сулх бошад рохи ворастан зи хар чангу чидол, Кош бошад баркарорй дар салобат чун чанор. Суфта гардад хикмати халке, ки бошад бошараф, Ибни Сино, Ал-Бухорй бахри миллат ифтихор. Манбаъи ашъори ту бошад Хусайно, муътамад, Аз барои нафъи миллат кош монад устувор. 20.02.2021.

МАШАВ **ГОФИЛ, КИ НОКОБИЛ БИГИРАД** ЗИДДИ ТУ САНГАР (2413)

Машав ғофил, ки ноқобил бигирад зидди ту сангар, Ба руят хандае дорад, ба қавли у макун бовар. Гурезон шав зи ҳар айбе, ки номарде зи ту чуяд, Насиҳат аз ҳакиме гир, ба точи ту шавад зевар. Ба назди мардуми чоҳил маонӣ дар хатар бошад, Дили худро ба ҳар ҳоле ҳимоят кун зи ҳар лашкар. Хато аз нафси шайтон асту онро теғи ханчар дон, Ҳимоят кун ту нафси худ аз он теғу аз он ханчар. Агар хоҳӣ ту хушномӣ, ба назди марди солеҳ рав, Расад андар машоми ту ҳазорон чашмаи анбар. Ҳусайно, ёри содиқро ба сидқи дил чавоҳир дон, Суҳан андар садаф монӣ, ба руҳзе он шавад гавҳар.

27.02.2021.

АЛО МИРЗОИ БЕХАМТО, МУБОРАК СИННИ ПАЙҒАМБАР (2426)

Ало Мирзои бехамто, муборак синни Пайғамбар, Расид чои он мавло, муборак синни Пайғамбар. Аё Мирзои Иброхим Сайидзода насаб дор , Хучанд бахри он фардо, муборак синни Пайғамбар. Қалам дар дасту дил тохир, ба олам ту сафар кард , Навишти дах китоб он чо, муборак синни Пайғамбар. Китоби «Хаччи мақбулат» «Дуо мағзи ибодат» шуд, Шуда мақбули хар доно, муборак синни Пайғамбар. Ба бахти миллату қавмат бубин умри тулон , Набин захми дилхоро, муборак синни Пайғамбар. Ба мисли реги он сахро хазорон нек мехохад, Хусайн, андар дуои худ, муборак синни Пайғамбар.

18.03.2021.

ДАР ЧАХОН АХЛИ ЧАХОЛАТ АЗ ХАҚИҚАТ БЕХАБАР (2454)

Дар чахон аҳли чаҳолат аз ҳақиқат бехабар, Ончунон рамзи адоват бебасорат дар зарар. Байни мардум шамси тобон аҳли илму маърифат, Ту бидон, насли асолат дар табиат бехатар. Баҳри фарзандони ҳуд баҳшида бошӣ гар адаб, Медиҳад фарзанд подоши муҳаббат ҳар саҳар. Амри ҳақ омад, бидонӣ, эҳтироми волидайн, Меравад боло мақомат бо насиҳат аз падар. Иззати инсонӣ омад илму дониш дар назар, Баҳри ҳар соҳибҡаромат маърифат орад самар. Эй Ҳусайн, аз ҳикмате роҳи ҳидоят пеша гир, Мешавад ҳарфи каломат дар ҳидоят муътабар.

05.04.2021.

ШЕЪРУ ШОИРӢ ДАР ИСЛОМ (2478)

Шоирй доди Худо, дарёй хикмат дар назар, Васфи шоирро бигуфт огах зи оят дар хабар. Назди Пайғамбар амин Хассони Собитро¹ бубин, Мадхи шеъраш бо сано хамрохи шоир бехатар. Каъби Молик² соҳибу ҳам шоири Пайғамбар аст, Дар сафар ваҳйи Илоҳй шуд хилофаш безарар. Пайравй бар шоирон гумроҳй орад дар ғазал, Акси он дар зулмате бар аҳли имон чун қамар. Исми Абдуллаҳ Равоҳа³, шеъри ӯ шамшери ҳақ, Дасти Рустам дар расан шуд бигсалонад зору зар. Муҳри шеъратро, Хусайно, бар хилофи ҳақ мазан, Шоири даврони худ шав, то бигардй муътабар.

13.05. 2021.

¹ Хассони Собит – шоири замони Пайғамбар (в. 660 м.)

² Каъби Молик – шоири замони Пайғамбар (594-673)

³ Абдуллах Равоха – сахобаи шоир (в. 629 м.)

ТО ТУ ХАСТӢ ДАР ХАЁТ АЗ ТУ ЧӢ МЕМОНАД, НИГАР (2487)

То ту ҳастӣ дар ҳаёт аз ту чӣ мемонад, нигар, Мерасад рӯзи мамот аз ту чӣ мемонад, нигар. Чун Сулаймон ибни Довуд устуворӣ дар ҳаёт, Гарчи мулкат босубот аз ту чӣ мемонад, нигар. Дар ҳатори аҳли дарё боварӣ дорӣ ба ҳуд, Гар надорӣ мушкилот аз ту чӣ мемонад, нигар. Кори ҳайрат дар ҳисобу рӯзи маҳшар ҳамраҳат, То гузаштан аз Сирот аз ту чӣ мемонад, нигар. Байни мардум дар ҳаётат васфи ту боҳӣ ба ҳуд, Гарчи ту соҳибсифот аз ту чӣ мемонад, нигар. Ёдгорат шеърҳои дилнишин бошад, Ҳусайн, Гар суҳан ҳатти барот аз ту чӣ мемонад, нигар.

31.05.2021.

ХУДОЁ, ДАР ЧАХОН МОРО ЗИ ОФАТАШ НИГАХ МЕДОР (2567)

Худоё, дар чахон моро зи офаташ нигах медор, Зи бемории навпайдо сирояташ нигах медор. Карам бошад зи даргохат наояд боди беморй, Чу пўшад домани сахро инояташ нигах медор. Ба чашми мардуми дунё хар он чй ноаён бошад. Дар ин олам шуда пахно нихояташ нигах медор. Илохо, хар чй хохй ту давои дарди мо бошад, Зи он амволи бесавдо шикояташ нигах медор. Маонй ахли хикмат, не хиёнат хорию зорй, Намебинам дар он маъно ихоноташ нигах медор. Хусайно, дар дуоят гў химоят аз худат хохам, Ту донй хар муамморо зи гояташ нигах медор.

(30)

ЧУ ДОНИСТАМ ХАКИКАТРО, БИЧУСТАМ РАХНАМО ИМРЎЗ (2421)

Чу донистам ҳақиқатро, бичустам раҳнамо имруз, Агар ёбам раҳи ҳудро, бичуям муқтадо имруз. Ҳар он гаҳ муршиде ёбӣ, ғами фардо маҳӯр ҳаргиз, Ҳидоят бар ту меояд, бигу ҳамду сано имруз. Ту нангу ори дунёро зи зеварҳо баланд бишмар, Пушаймон шав зи исёнат, ки бошад беҳато имруз. Бишав ҳамраҳ ба донишвар,

марав бар назди ҳар ҷоҳил, Ҳар он кас ғофилу нодон ба дарде мубтало имрӯз. Мазан ту хонаи занбур, агар ту ангубин хоҳӣ, Сазои лонаи вайрон намонад беҷазо имрӯз. Ситоиш гар ту мехоҳӣ, Ҳусайно, ту ниёиш кун, Асоси матлабат бошад дуруду ҳам дуо имрӯз.

11.03.2021.

МАН БА МИНО ОМАДАМ, ҚИСМАТ НАМЕДОНАМ ХАН \overline{y} 3 (2493)

Ман ба мино омадам, қисмат намедонам ҳанӯз, Гарчи дар киштӣ амонам, худ парешонам ҳанӯз. Ваъдаи обе ба фардо дар назар бошад гулоб, Ҳамчу оҳу дар биёбон чашми ҳайронам ҳанӯз. Бо умеди раҳмати ҳақ бигзаронам умри ҳуд, Гарчи кардам некиҳо, чоно, пушаймонам ҳанӯз. Гаштанам дар роҳи ҳақ ҳушнудӣ орад баҳри ман, Байни мардум бо нигоҳе гул ба домонам ҳанӯз. Суҳравардӣ ҳар чӣ гуфт аз ишқи поки дӯст гуфт, Дар висоли ҳақ зи шайтонҳо гурезонам ҳанӯз. Бар ғазалҳон шарҳи ҳолатро бигуфтӣ, эй Ҳусайн, Бо қалам накшудаам асрори пинҳонам ҳанӯз.

02.06.2021.

(СИН)

ОДАТИ ИМРӮЗААШ ФАРДО ТАБИАТ БАХРИ КАС (2438)

Одати имрузааш фардо табиат бахри кас, Фитрати инсонй донад, гарчи монад дар қафас. Арзиши неъмат надонад дар гулистон чохиле, Қадри гулро кай бидонад бо сифоти хору хас? Кори хайри марди доно иштиёқи хохиш аст, Гарчи бошад он ҳақиқат дар назар ҳову ҳавас. Одати миллат нигаҳбон баъди ҳар садсолаҳо, Аз таги реги бино ногаҳ расад савти чарас. Кори хайре кардай, шукронаи неъмат бикун, Бар ту н-ояд ҳеч гаҳ аз бедимогиҳо абас. Чавҳари девони ту бошад, Ҳусайно, маърифат, Тарки маъноро макун ту, гарчй бошад як нафас.

26.03.2021.

ТУ БИДОН, ЯК ОЛАМЕ АЗ ИШК ПАЙДО ШУДУ БАС (2610)

Ту бидон, як оламе аз ишқ пайдо шуду бас, Дар рахи мавчуди дунё шах набошад хеч кас. Дар талоши зиндагй аз банди нафс озод бош, Бандагонаш аз фазо шахде наёбад аз магас. Дурй чў аз душманонат хам ихонатхо макун, Мушкилихо бар ту орад, гарчи бошад хору хас. Дар сафар дарё гузаштй, фикри сахроро бикун, Хар чй кардй бар касе, фардо бигардад боз пас. Доимо хушёр бош, осон фиреби кас махур, Назди ту ояд ба даъво он, ки бошад булхавас. Ту ғанимат дон, Хусайно, хар нафасро дар хаёт, Хатти хикматро бикаш ту, гарчи дорй як нафас.

(ШИН)

ТО ТАВОНӢ ДАР ХАЁТАТ АЗ ЧАХОЛАТ ДУР БОШ (2404)

То тавонй дар ҳаётат аз ҷаҳолат дур бош, Байни мардум беадоват, аз шикоят дур бош. Дар умури дину дунё саркашй ҳаргиз макун, Васфи некон дар забонат аз иҳонат дур бош. Дар раҳи доду ситад сидку амонат дар дилат, Гар шавй соҳиб ба моле, аз ҳиёнат дур бош. Ҷони ман, дурй маҷӯ ҳаргиз зи ҳешу акрабо, Некй кун бар ёру ҳамдам, аз адоват дур бош. Роҳи ҳақро гар наҳоҳй, аз дари қозй чй суд? Адлу инсофат набошад, аз қазоват дур бош. Сарзанишҳо бар ту н-ояд, гар ситоиш дар суҳан, Эй Ҳусайно, дар каломат аз маломат дур бош. 19.02.2021.

ДАР ЗИМИСТОН ГУЛ НАБОШАД, БАХРИ БУЛБУЛ ДОНА ХУШ (2517)

Дар зимистон гул набошад, бахри булбул дона хуш, То расад рузи бахорон бахри гул, кошона хуш. Булбулу гул дар макоме хамнишин бо рози худ, Аз барои орамидан бахри ёр афсона хуш. Холи Мачнунро бубин, ки шефтаи Лайлои худ, Назди шамъе чон супурдан аз бари парвона хуш. Чашми сайёд аст хасми мург дар рузи шикор, Аз барои чугди доно лонаи вайрона хуш. Агниёро молу сарват бекарон бошад агар, Гарчи мухточе набошад хам, ба як паймона хуш. Гавхари якто, Хусайно, тухфа бошад аз садаф, Назми пурмаъно бувад чун дар садаф дурдона хуш.

19.06.2021.

ЭЙ АЗИЗАМ, БАЙНИ МАРДУМ МАРДИ БЕОЗОР БОШ (2538)

Эй азизам, байни мардум марди беозор бош, Айбчуйхо макуну сотири асрор бош. Зиндагй кун босафо, сидку вафо андар барат, Номи некат байни мардум, солеху диндор бош. Дар камингах исмати хак нокаи Солех бубин, Дар давоми умри худ бо номусу бо ор бош. Мисли кавми Солеху Худ дар чахон осй машав, Захмате каш, боиси арзонй дар бозор бош. Ихтиёрй сайри солик, тавба кун аз кори бад, Хамчу мардони наку дар сояи девор бош. Эй Хусайно, байни мардум иззати худро бидон, Хам зи душман дурй чую аз хато хушёр бош.

29.06.2021.

ДАРМОНИ МАН ЗИ ХАРФИ ТУ ДАРДИ МАРО ДАВО БУБАХШ (2551)

Дармони ман зи ҳарфи ту дарди маро даво бубахш, Ҳам бо садои форамӣ дили маро наво бубахш. Эчози олам дар назар ҳар он чӣ додӣ аз карам, Мӯсосифат андар раҳат дасти маро асо бубахш. Асрори дил ҳам маърифат пинҳонӣ бошад назди ту, Бо роҳи афве аз гунаҳ чашми маро ҳаё бубахш. Дар назди хосу ҳам авом ман аз хичолатҳо бурун, Ҳар гаҳ, ки пурсидам дуо дасти маро ато бубахш. Умеди ман аз раҳматат андар ҳаётам бардавом, Содир шавад аз ман ғалат, афве куну хато бубахш. Некӣ бипурс дар роҳи ҳақ то човидонӣ, эй Ҳусайн, Дар ҳар замон бар номи ман ҳодии раҳнамо бубахш.

08.07.2021.

(СОД)

ИЗЗАТУ ХУРМАТ БИЁБАД ХАР КӢ СОХИБИХТИСОС (2388)

Иззату хурмат биёбад ҳар кӣ соҳибихтисос, Аз машокилҳои дунё ҳар кучо бояд халос. Манфаат орад ба касбаш баҳри халқу ҳам Ватан, Иззату икром ёбад назди хосони хавос. Фурсати умри азизат бигзарад бо рӯзу шаб, Ту шумар фурсат ғанимат маънӣ андар ифтирос¹. Бар камолоте расад ҳар кас равад роҳи камол, Акси он коҳиш бувад нуқсону бошад интиқос². Ҳар чӣ дидӣ васфи он кун бегумон, андоза бин, В-арна дар санчиш бувад маънии таҳмин шуд - ҳарос³. Маънӣ гар пӯшида бошад шарҳи онро гӯ, Ҳусайн, Номушаҳҳас ҳарфи ҳудро ту магӯ баҳри ҳавос⁴.

¹ ифтирос – ғанимат шумурдани фурсат

² интикос – кам шудан

³ харос – муштоқ

⁴ хавос – ч. хос, инсони барчаста

НАФСИ ХУДРО БО НАСИХАТ АЗ ЗИЁН КАРДАМ ХАЛОС (2494)

Нафси худро бо насихат аз зиён кардам халос, Ёри содикро сахар аз бадгумон кардам халос. Ёри ман гуфто: Марав, бегона гардам ман зи ту, Бо мухаббатхо зи дарди човидон кардам халос. Нолаву фарёди ӯ аз дурихо хар гах расад, Мисли Мачнун нола омад, аз фигон кардам халос. Ахли илму маърифатро муктадо кардам ба вай, Аз чахолат, фитнахои ин замон кардам халос. Ришта овардам ба хикмат байни хакку ботиле, Нафси бадро ман зи дарди ин чахон кардам халос. Шукри нафси орамида бо қалам гуфто, Хусайн, Нафси худро байни хосу омиён кардам халос.

(3ОД)

БАХРИ ОДАМ ДАР ҚАБО ОМАД FAPA3 (2389)

Бахри одам дар қабо омад ғараз, Бадгумону бесадо омад ғараз. Рузи аввал Одаму Момохаво, Диданд, ки бенидо омад ғараз. Бо ҳасад инкори ҳақ шайтонӣ буд, Аз дили ҳар норизо омад ғараз. Байни мардум фитна орад ноҳалаф, Ҳамчу дарди бедаво омад ғараз. Қасди некуӣ бикун ту дар ҳадаф, В-арна ҳукми ифтиро¹ омад ғараз. Беғараз гуфтӣ, Ҳусайно, ҳарфи ҳуд, Бар дили ту нораво омад ғараз.

 $^{^{1}}$ ифтиро - т \bar{y} хмат

(ИТҚӢ)

МУФЛИСУ БЕЧОРА ОЯД, АЗ ДУО ШАВ ЭХТИЁТ (2390)

Муфлису бечора ояд, аз дуо шав эхтиёт, Дил маранчон бенаворо, аз хато шав эхтиёт. Хар кй ранчонад касе, рузе гирифторе шавад, Дар рахи беморихо аз мубтало шав эхтиёт. Ранчу озоре нахохй, дурй чу аз хар газанд, Гайбату бухтон макун, аз ифтиро шав эхтиёт. Бо амал ёбй начоту имтихон бошад хаёт, Дар давоми умри худ аз хар бало шав эхтиёт. Зохири марде ба минбар, дар нихон шахси дигар, Боварй бар вай макун, аз худнамо шав эхтиёт. Фикри фардоро бикун дар вакти илхомат, Хусайн, Дар газал аз ибтидо то интихо шав эхтиёт.

(ИЗҒ**Ӣ**)

БАХТУ САОДАТ ОРАД ХАР ШАХРИЁРИ МАХЗУЗ (2391)

Бахту саодат орад ҳар шахриёри маҳзуз, Мардум равад ба роҳаш андар диёри маҳзуз. Маҳзузиро ту донӣ соҳибсаодати даҳр, Толиб шавад ба роҳе дар интизори маҳзуз. Ҳар кас, ки дилсиёҳ аст олудаи гуноҳ аст, Қудрат бувад ҳамеша дар иқтидори маҳзуз. Иқболу меҳрубонӣ, фатҳу кушоиш орад, Мифтоҳи боби раҳмат дар иҳтиёри маҳзуз¹. Баргаштан аз гуноҳе аз беҳтарини аъмол, Баҳшиш шавад ба исён дар эътизори маҳзуз. Бар миллатат навиштӣ пайғоми ҳуд, Ҳусайно, Ёде бикардӣ аз Ҳақ бо ифтиҳори маҳзуз. 12.02.2021.

¹ махзуз – бонасиб, бахраманд

(ЪАЙН)

РАВШАНӢ ХАМ ГАРМӢ ОРАД ШАМСИ ТОБОН АЗ ТУЛУЪ (2393)

Равшанй ҳам гармй орад шамси тобон аз тулуъ, Чашми Яъкуб интизору сӯи Канъон аз тулуъ. Рангомезии наққош аст чун аз нури ҳақ, Чашми пур аз нури ошиқ ранги гулдон аз тулуъ. Дар уфук вакти ғурубаш шамси ховарро бубин, Моху хуршеди фазо аз бахри инсон аз тулуъ. Аз хуручи қудрати ӯ чилваи ҳар як гиёҳ, Сабзазору марғзорон гул ба домон аз тулуъ. Савти най н-ояд ба дунё шохааш бошад баланд, Бӯриё мегардад он нойи найистон аз тулуъ. Тушаи роҳи саодат илму ирфону ҳунар, Ҳар чй корй, бидравй, ризқи фаровон аз тулуъ. Талъати шеърат, Ҳусайно, аз ҳидоятҳои ҳақ, Дар дилат аз субҳи содиқ ҳарфи девон дар тулуъ.

(ҒАЙН)

ЧУСТУЧЎЯТ МЕКУНАМ ДАР ГУЛШАНУ ДАР ГИРДИ БОГ (2394)

Чустучўят мекунам дар гулшану дар гирди боғ, Аз Худо пурсам мудом харгиз набинй дарду доғ. Чумлаи мавчудихо аз гармй ояд бар вучуд, Акси онро ту бубин, дар гармй ояд дарди зоғ. Гармию сардй ба дунё санги мизон асту бас, Гарданат боло нашуд, бар ту наояд санги роғ. Дар бахорон рехлати ман хамчу булбул назди гул, Дар зимистони хунук аз ман магир ту қасди зоғ. Тандурустй бахри ту як неъмати Парвардигор, Ту магў бар чохилон аз равзану аз боғу роғ. Мачмаъи харфат, Хусайно, халқаи ахли хирад, Аз Худо пурсон бишав харгиз набинй дарду доғ.

(ФО)

ИЗЗАТУ ИКРОМИ МАРДУМ БАХРИ МО БОШАД ШАРАФ (2395)

Иззату икроми мардум бахри мо бошад шараф, Бахри зан дар байни мардум аз хаё ояд шараф. Марди солех бо тавозуъ рахбарй дорад мудом, Номи нек, афтодагй бар муктадо бошад шараф. Бенаво гар бо такаббур «ман шарафмандам» бигуфт, Худнамои камбизоат, аз кучо бошад шараф? Нораво хам ғайришаръй аз гиребонаш гирад, Дурй чустан аз харом бар мубтало бошад шараф. Химмати оличанобат аз чавонмардй бувад, Бахри ибрат байни халқ дасти сахо бошад шараф. Бо қалам соҳибҳаёро муҳтарам гуфтй, Ҳусайн, Рузи фардо бар мақоме раҳнамо бошад шараф.

НУҚТАИ БОЛОТАРИН ДАР ИН ЗАМИН ШУД КУХИ ҚОФ (2546)

Нуқтаи болотарин дар ин замин шуд куҳи Қоф, Чои Анқо, сачдаи куҳ Чудӣ омад бехилоф. Дар суботу ҳам паноҳ меҳи замин гуфтанду бас, Дар ҳадисҳо шуд ишора сура омад ҳарфи қоф. Суфиён андар тасаввуф сарзаминаш хондаанд, Решаи васли замину инҳидомаш ҳарфи лоф. Қуллаҳо бар моҳу бар ҳуршед афрозанд сар, Марзу бумаш як чаҳону раҳна бар куҳи шикоф. Чун камарбанде ба олам зери уқёнус бубин, Бозгардад даври ҳуршеде чу Каъба дар тавоф. Чавҳараш бошад забарчад, ранги сабзаш, эй Ҳусайн, Сураташ дандони одам решааш аз ҳарфи коф.

02.07.2021.

(ҚОФ)

ДАР ҒАЗАЛХО СОЯБОНИ НУХУМИН БОШАД РАВОҚ (2396)

Дар ғазалҳо соябони нуҳумин бошад равоқ, Дар раҳи васли ҳақиқат дурӣ чустам аз фироқ. Рӯзу шаб андеша кардам ҳар чӣ пеш ояд ба ман, Оқибат омад ба наздам ҳамдилию иттифоқ. Ёри содикро бубинӣ зоҳиру ботин яке, Ту риёкорӣ макун, бадре бубинӣ иншиқоқ¹. Гарчи бинӣ илтифоту равнақи бозори ҳуд, Аз мунофиқ дурӣ ҷӯ, ки душманӣ орад нифоқ. То тавонӣ аз ҳароми ин ҷаҳон парҳез кун, Майли рағбатҳои дунё бар ту орад иштиёқ. Аз сиёқи ҳарфи ту бӯи ҳадис ояд, Ҳусайн, Байни мардум бо тараддуд ту нагуфтӣ аз сиёқ.

 $^{^{\}rm l}$ иншиқоқ – пароканда шудан, сӯрох шудан, ба ду тақсим шудан

(КОФ)

ДАР ЗАМИН БАЪДИ ХУДО РАМЗИ САФО ИНСОНИ ПОК (2397)

Дар замин баъди Худо рамзи сафо инсони пок, Шуд муқаддас назди Холиқ гарчи бошад зери хок. Хилқати инсонй омад бахри ибрат бар замин, Хоку боду обу оташ шуд баробар иштирок. Гар хато ояд зи инсон, кам нагардад қадри вай, Руи хуршед аст пинхон дар хавои абрнок. Рохи хакро ҳар кӣ ҷӯяд муътабар дар назди халқ, Домани аҳли надомат гарчи гардад чок-чок. Ҳурмати аҳли хирад андар дили халқ бардавом, Гар касе шуд дар ҷаҳолат бе сабаб гардад ҳалок. Гар садаф аз баҳри Уммон ҷавҳаре орад, Ҳусайн, Ту бигу: Пайдо бигардад гавҳаре аз асли пок.

МУХТАРАМ, ЭЙ САРВАЗИР, ШАСТИ КАМОЛ МУБОРАК! (2417)

Мухтарам, эй Сарвазир, шасти камол муборак! Дар байни халқ беназир, шасти камол муборак! Номи шумо бузург аст Қохири Расулзода, Дар назди Пешво шахир, шасти камол муборак! Зери назар чу доред нафъи мардуми кишвар, Дар рохи хақ сардабир, шасти камол муборак. Сохиби номи наку дар байни хосаву ом, Бар нафси худ чун амир, шасти камол муборак. Гарчанд ки Сарвазиред кибру ғурур набошад, Бахту иқбол дар масир, шасти камол муборак. Сохиб шавед хазор сол бахратон гуяд Хусайн, Хар чй доред дар замир шасти камол муборак.

06.03.2021.

ЭХДО БА МИРЗООСИМ КАРИМЗОДА (2631)

Сохибсаодати мо шасти камол муборак! Мирзоосим, босафо, шасти камол муборак! Номи наку байни халқ аслзодаи хучандй, Бар олимон муқтадо, шасти камол муборак! Мирзоосим Каримзод андар забони мардум, Дар сидқи худ бобақо, шасти камол муборак! Рахбари бо адолат дар байни хосаву ом, Шумо марди бериё, шасти камол муборак! Дар боқии умри худ ҳам хонадони обод, Бошед доим раҳнамо, шасти камол муборак! Умри тулони бинед монанди Шайхи Саъди, Хусайн гуяд бо дуо: Шасти камол муборак! Чашни камолоти умр ҳам рузи бахту иқбол, Мирзоосим, бар шумо, шасти камол муборак!

18.10.2021.

(ГОФ)

АКБАРИ ЧОНДОРИ ДУНЁ ДАР ЗАМИН БОШАД НАХАНГ (2398)

Акбари чондори дунё дар замин бошад наханг, Лек назди дасти инсон худ бигардад оби ранг. Қиссаи аҳли биёбон ҳар чӣ шуд дар баҳру бар, Байни абнои зафар баҳри асал шуд оручанг. Дар раҳи даъвои худ илму амалро пеша гир, Ҳар чӣ хоҳӣ мекунӣ дар дасти ту қулфу маданг¹. Тири танготанг бар гушат расад аз дуриҳо, Доми сайёд аст пинҳон дар раҳи шеру паланг. Дар умури дини худ ту роҳи осонӣ бигир, Гар илочи раҳ биёбӣ, ту марав бо роҳи танг. Қавли ҳақро дар каломат бо қалам гуфтӣ, Ҳусайн, Гар шавад гирён ятим, бар чуш ояд оби санг. 16.02.2021.

 $^{^{1}}$ маданг – калид, ч \overline{y} би паси дар

(ЛОМ)

АГАР ТУ РОХИ ХАК ЧӮӢ, ДАР ИН ДУНЁ МАШАВ ГОФИЛ (2399)

Агар ту роҳи ҳақ ҷӯӣ, дар ин дунё машав ғофил, Дар он чое, ки маъно ҳаст, аз доно машав ғофил. Манофеъ дар назар дорӣ, мазан дасти хиёнатро, Тичорат чун мубин бошад, зи он савдо машав ғофил. Ҳазорон илми ғайберо надонад бандаи осӣ, Валекин байни инсонҳо зи дилдоно машав ғофил. Чавониро ғанимат дон, ки он фасли баҳорон аст, Зимистон ҳар гаҳе ояд зи шабсармо машав ғофил. Ба ту гар некие орад марав бар назди ҳар чоҳил, Нишасте бо ҳакимон кун, зи ҳамначво машав ғофил. Ҳусайно, ғарқи маънӣ шав, бишин бар соҳили дарё, Ҳазор асрори худ дорад, зи Сирдарё машав ғофил.

ВУЧУДИ БАХТУ ИҚБОЛАТ ТУ АЗ НУСРАТ МАШАВ FОФИЛ (2449)

Вучуди бахту икболат ту аз нусрат машав ғофил, Хар он чй он Худо додаст, аз он давлат машав ғофил. Шараф дар хар замон омад, садокат дар миён омад, Нидои мардумон омад, ту аз рахмат машав ғофил. Ба давлат мулки ободй, ба сухбат нағмаву шодй, Ба дастат ҳаққи озодй, аз он қисмат машав ғофил. Малоҳатҳои зебанда, саодатҳои поянда, Надоматҳои бахшанда, аз он фурсат машав ғофил. Шунидй ҳикмати зебо зи устодони беҳамто, Ҳузури мардуми доно, аз он суҳбат машав ғофил. Ҳусайно, соҳиби минбар, ки ашъорат ба даҳ дафтар, Садаф мамлуъи сад гавҳар, аз он неъмат машав ғофил.

ЗЕБАНДА САВТУ НАВО, ЭЙ ШАРИФЧОНИ БУЛБУЛ (2506)

Зебанда савту наво, эй Шарифчони булбул, Байни мардум босафо, эй Шарифчони булбул. Хидмати шоёни ту аз бахри халку миллат, Бар хофизон муктадо, эй Шарифчони булбул. Фарзанди Мирмухаммад, номи модар Муборак, Бахри онхо чонфидо, эй Шарифчони булбул. Авлоди ту Фарангис, Фирдавсу хам Наргиза, Фарзандон аз ту ризо, эй Шарифчони булбул. Дар назди мухлисонат чашни фархангй дорй, Омад пурсем аз Худо, эй Шарифчони булбул. Дуогу Хочй Хусайн аз бахри хофизи худ, Бошй доим рахнамо, эй Шарифчони булбул.

08.06.2021

АЁ ПЕШВОИ ИН МИЛЛАТ, МУБОРАК РӮЗИ ИСТИКЛОЛ (2573)

Аё Пешвои ин миллат, муборак рўзи Истиклол, Муаззам сарвари давлат, муборак рўзи Истиклол. Хама ободии кишвар зи дасти рахбари доно, Барои халку хам миллат, муборак рўзи Истиклол. Чахон хамду сано гўяд ба оромии ин кишвар, Хама шуд сохиби неъмат, муборак рўзи Истиклол. Барои кишвари точик кашида рўзу шаб захмат, Шумо сарманшаъи нусрат, муборак рўзи Истиклол. Ба ин сй соли Истиклол шарафёб аст халки мо, Аё Пешво, дар ин фурсат, муборак рўзи Истиклол. Хама дилсўзию рахмат, шумо ғамхори ин миллат, Аё эй рахбари миллат, муборак рўзи Истиклол.

10.08.2021.

(МИМ)

КАНОРИ ДОВАРИ ФАРДО ХАЁТИ ЧОВИДОН ХОХАМ (2372)

Канори довари фардо ҳаёти човидон хоҳам, Зи ёри сангари шабҳо начоти корвон хоҳам. Бубинам гар зимистоне, умед аз раҳматаш дорам, Баҳору дилбари дунё суботе дар амон хоҳам. Шаҳаншоҳе равад руҳзе ба сайди мурғу ҳам моҳӣ, Шикори раҳбари танҳо бароти безиён хоҳам. Зиёратгоҳи аҳли ҳақ масири аҳли суннат шуд, Мазори чавҳари фатво сироти бекарон хоҳам. Адолатҳои ин дунё ба худ андозае дорад, Савори лангари дарё қаноте дар миён хоҳам. Ҳусайно, гавҳаре дорӣ, мазан бар санги номардон, Шиори гавҳари мавло сифотеро дар он хоҳам.

МУШФИҚУ ДИЛСЎЗИ МАН ШУД МЕХРУБОН ХАМСОЯАМ (2409)

Мушфику дилсузи ман шуд мехрубон хамсояам, Сирри ман бо кас нагуяд дар нихон хамсояам. Ханда ояд аз бароям, шуълавар гардад мудом, Аз зиёну аз хатархо дар амон хамсояам. Зиндагй андар канори марди бад орад зарар, Нафъи манро ў бихохад, безиён хамсояам. Дар сафар ё дар хазар доим нигахбонй кунад, Захмате н-орад ба хилват чашми он хамсояам. Давлати хамсоядорй дар макоми орифон, Номи некаш дар дили ман човидон хамсояам. Бо чавонмардй бигуфтй қавли хакро, эй Хусайн, Оқибат дар рузи борон соябон хамсояам.

ЭЙ АЗИЗАМ, БАР ЧАХОН АЗ БАХРИ ДИДОР ОМАДАМ (2415)

Эй азизам, бар чахон аз бахри дидор омадам, То ки бинам нури хак бар назди аброр омадам. Орифи ахли хирад бар ман хидоят оварад, Дар рахи нуру сафо бо чашми бедор омадам. Чохиле ояд ба наздам, дурй чуям чун камар, Дар рахи хар носазо аз бахри инкор омадам. Ин хаёти одамй монанди бозор асту бас, Булбули шуридаам, бар гул харидор омадам. Лаззати дунё чу бошад обу ширу ангубин, Холи манро ту бубин, аз каъри анхор омадам. Хикмати нури Илохй дар дилам гуфтй, Хусайн, Рози пинхон чашмаву дарёи асрор омадам.

06.03.2021.

ХАР ОН ЧӢ ДИДАМ ДАР ЧАХОН, АЗ КИСМАТИ ХУД РОЗИЯМ (2441)

Хар он чӣ дидам дар чахон, аз қисмати худ розиям, Доим бипурсидам амон, аз қисмати худ розиям. Болоравӣ андар мақом нафъи дуои модарам, Бар худ бидидам соябон, аз қисмати худ розиям. Мизони назму насри ман ирфонияш дар анчуман, Адле биёмад з-осмон аз қисмати худ розиям. Хар нуктаву ҳар ҳарфи ман ҳар қатрае дар зарфи ман, Дарё бишуд андар ниҳон аз қисмати худ розиям. Бар нафъи ҳалқу миллатам илҳоми ҳақ дар фитратам, Ногаҳ биёмад ноаён аз қисмати худ розиям. Панду насиҳатҳои худ гуфто Ҳусайн андар ғазал, Ё Раб, бимонад човидон, аз қисмати худ розиям.

30.03.2021.

БАР ИН ЧАХОНИ НОЗАНИН МАН ХАМЧУ ОШИК ОМАДАМ (2461)

Бар ин чахони нозанин ман хамчу ошик омадам, Алтофи инсонй ба дил, начвои содик омадам. Аз бахри ман дар зиндагй бошад каромоти Худо, Бар минбари иршоди халк ман хамчу нотик омадам. Ман омадам бо назми худ, то хидмати миллат кунам, Рамзи асолат дар дилам бар суи машрик омадам. Максуди ман бо хидмате ободии хар ду чахон, Нури хидоят дар дилам, бо амри Холик омадам. Андар давоми ин хаёт н-омад зарар аз дасти ман, Дар хидмати халку Ватан бахри халоик омадам. Аз давру хам даврони худ шукрона мегуяд, Хусайн, Ман бар хаёту зиндагй вакти мувофик омадам.

ХАСТӢ ТУ ДАР ХАЁЛАМ ШОМУ САХАР, АЗИЗАМ (2466)

Хастй ту дар хаёлам шому сахар, азизам, Гарчанд чун хилолй, нури қамар, азизам. Дар рахи мехр орам ман равшанй бароят, Хар некй аз хисолам дурру гухар, азизам. Тасвири навнихолам оварда сад саволам, Хар харфи эътидолам нақши асар, азизам. Ту ёри бемалолам, хайре бибар зи молам. Пайвандй дар висолам, рафъи сипар, азизам. Ногуфта қилу қолам, ту ибрате ба холам, Хам зинати чамолам шуд муътабар, азизам. Гуфто Хусайн: Қолам андоза шуд ба солам, Мазмуни баркамолам фатху зафар, азизам.

ФИКРЕ МАКУН ВАҚТИ СУХАН МАН ОДАМИ ИН ОЛАМАМ (2467)

Фикре макун вақти сухан ман одами ин оламам, Гар ман бигуям мову ман, ман одами ин оламам. Қар гах ту бинй пардае зухду каромот аз қалам, Мавло магу дар анчуман, ман одами ин оламам. Парвозй бинй нуктаам, болу парам дар харфи ман, Парвона бошам дар чаман, ман одами ин оламам. Андар вучудам мехри ту, харгиз магу ў рафтааст, Бегона гардад чону тан, ман одами ин оламам. Навгонй аз илми якин бар худ бигуфтй, эй Хусайн, Даъво макун ту аз кухан, ман одами ин оламам. Чустам ба мулки мо амон, маънои харфам зарфишон, Гулхона гуям ин Ватан, ман одами ин оламам.

БО ДИЛУ ХАМ БО ЗАБОН БО ВАСФИ МИЛЛАТ ШОИРАМ (2482)

Бо дилу ҳам бо забон бо васфи миллат шоирам, Байни абнои чаҳон аз баҳри раҳмат шоирам. Баҳшишу ҳам меҳрубонӣ, раҳму шафқат дар дилам, Дар табиат нармҳӯ, аз рӯи фитрат шоирам. Нолаву зорӣ надорам назди номардони даҳр, Аз ҳаётам розию ҳам бешкиоят шоирам. Мисли Абдуллаҳ Равоҳа шоири даврони ҳуд, Бо умеди раҳмати ҳақ бо диёнат шоирам. Кош бошам дар замон монанди Мавлонои Балҳ, Назми ман олам биҳонад бо саодат шоирам. Дар раҳи иршоди мардум ҳуд бигуфтӣ, эй Ҳусайн, Ҳарфи назмам човидон рамзи ҳидоят шоирам.

30.05.2021.

АЁ ПИРАМ, БА АҚЛИ ХУД ШУМОРО МУЪТАБАР ДИДАМ (2501)

Аё пирам, ба ақли худ шуморо муътабар дидам, Барои зинати ақлам дуоро оби зар дидам. Накардам дар дуо ифрот, малоли хотири қавмам, Қабули беҳтарин доим суханро мухтасар дидам. Суханро аз ҳакимон гӯ, ба дилҳо мекунад таъсир, Дар он ҳолат, ки ҳақ гуфтам,

ба начво чашми тар дидам. Бубинй сарвату молат, дар он нафъу зарар бошад, Хама амволи дунёро шамоли даргузар дидам. Хар он чое адолат буд, ба чашми ман гулистон шуд, Ба дил оромй пайдо шуд, замонро бехатар дидам. Барои ибрати мардум, Хусайно, ганчи ҳикмат гу, Магу ман олими ғайбам, ниҳоне дар назар дидам.

ТАШНАИ ХИКМАТ ЧУ ГАШТАМ, FAРҚИ ОН ДАРЁ ШУДАМ (2504)

Ташнаи хикмат чу гаштам, ғарқи он дарё шудам, Мавчи бахреро бидидам бесару бепо шудам. Аз барои чамъи гавхар бахри худ кардам суол, Як нидо омад ба гушам, тифли навпайдо шудам. Навчавониям гузашта байни мардум бо шараф, Дар замони пириям чун Буалй Сино шудам. Дурй чустам аз шаётин, шукри неъмат дар дилам, Бар канори рах нарафтам, марди побарчо шудам. Бо мухаббат хар чй гуфтам бахри халқу миллатам, Дар садоқат ман зи адли ў ба хақ гуё шудам. Муждаи ахли хирад бо чумла гуфтй, эй Хусайн, Хуррамй омад ба мардум хар кучо пайдо шудам.

ШУКРИ ХАҚ ДАР БАЙНИ МАРДУМ ОБР⊽Е ЁФТАМ (2521)

Шукри ҳақ дар байни мардум обрӯе ёфтам, Аз диёнат ҳусни ҳулқу гармҳӯӣ ёфтам. Илми дину илми дунё тавъам омад баҳри ман, Сабки ҳудро аз касе бечустучӯе ёфтам. Дар давоми умри ҳуд ман ҳамраҳи аҳли ҳирад, Ҳар чӣ гуфтам бо ҳавас, сад орзуе ёфтам. Марди содиқ дар вафо якрӯ бувад монанди кӯҳ, Гарчи дар саҳро будам, ман рӯ ба кӯе ёфтам. Дар сифоти моҳигир, арчи надорам чангаке, Ман зи дарё сайди ҳуд бар тори мӯе ёфтам. Дар каломат ҳуд бигуфтӣ бо ишора, эй Ҳусайн, Гавҳари носуфтаро аз чустучӯе ёфтам.

ДАР ИН ДУНЁ БАХИЛОНРО МАЛОЛИ ЯКДИГАР ДИДАМ (2522)

Дар ин дунё бахилонро малоли якдигар дидам, Хама суду зиёнеро чу абре дар гузар дидам. Мурувват байни инсонхо сифоти анбиё бошад, Хама ахли саховатро ачаб сохибназар дидам. Муночоти замони мо риёву сумъае бошад, Хазорон лағзиши мардум чу зуннор аз камар дидам. Бирав бо рохи ирфонй ба назди оташи заргар, Бигуфто ҳазрати Мавло дар оташ оби зар дидам. Хирадмандони ин дунё ба мисли мушку ҳам анбар, Садо аз қаъри дилҳову гулоб аз чашми тар дидам. Хусайно, бо дилу чон гу сухан аз соҳиби ҳикмат, Ҳама асрори Куръонро дар он ширу шакар дидам.

ХАР ЧӢ ДОРАМ ДАР ДИЛАМ САВДОИ МАЗМУН МЕКАШАМ (2524)

Хар чй дорам дар дилам савдои мазмун мекашам, Бо низоми харфи худ аз даври гардун мекашам. Чархи гардун дар низому мехваре дорад ба худ, Чун сухан хамвора шуд аз дашти хомун мекашам. Дашту сахрову биёбон хикмате дорад ба худ, Ман зи сахрои калам ранчи дигаргун мекашам. Чун баёни хикмате дар киссахои назми худ, Ранчи Лайлиро мудом аз Кайси Мачнун мекашам. Лахзахое пайнавиштам хукми хак шуд аз само, Дар ғазал бо хатти холам номи акнун мекашам. То киёмат бахри миллат дурри мансурй, Хусайн, Риштаи манзумаро дар шеъри мавзун мекашам.

САНОИ МАРДИ ДОНОРО САФО ДАР АНЧУМАН ДИДАМ (2529)

Санои марди доноро сафо дар анчуман дидам, Хама мехру мухаббатро ба чашми марду зан дидам. Миёни оламу авбош хазорон фаркият дорад, Асои марди чохилро чу банде аз расан дидам. Хакикатхои ин дунё ба худ як куввате дорад, Сифоти авлиёро ман чу накши пирахан дидам. Хар он гах солике дидй, машин бо чохилони дахр, Ба чашми мардуми олам валиро бутшикан дидам. Саранчоми хаёти мо зи амри хак, ки «пайдо шав», Бичустам гавхар аз дарё, садафро дар дахан дидам. Шарафмандй ба ту омад, Хусайно, бо амалхоят, Ки марде дар сифат гуфто амалро бесухан дидам.

МАН БА НОМАТ, ЭЙ АЗИЗАМ, НОМА ИНШО МЕКУНАМ (2539)

Ман ба номат, эй азизам, нома иншо мекунам, Матлаби бинвиштаамро бахри фардо мекунам. Дар китобат сирри манро кас надонад чуз Худо, Вакти иншои ғазал ёди назарҳо мекунам. Ман нигоҳи бад накардам сӯи ҳар як номурод, Ҳосиде пайдо шавад аз он табарро мекунам. Бар забони ғайри миллат сарзаниш н-ояд зи ман, Лозим ояд дар ғазал бо туркӣ даъво мекунам. Дар ҳаётам чанд ёронанд доим дар барам, Аз барои созише танҳо мадоро мекунам. Аз қалам омад нидои ҳусни ҳулқат, эй Ҳусайн, ҳамсадо шуд мунъакис, ойинамаъно мекунам.

САНОИ ЛУТФИ ХАҚ ГӮЯМ, ШАРАФ ДАР АНЧУМАН ДОРАМ (2541)

Санои лутфи ҳақ гӯям, шараф дар анчуман дорам, Баёнаш бо ғазал гӯям, садоқат бар Ватан дорам. Замину хоку оби он ба мисли симу зар бошад, Ҳар он гаҳ ман Ватан гӯям, чу ганче дар даҳан дорам. Ҳақиқатҳои ин дунё дураҳшида ба мисли барқ, Амал кардам ба роҳи ҳуд ҳар он чӣ дар суҳан дорам. Гули ороиши миллат ба ҳарфи ҳуд бигӯям ман, Барои сатри нуқсоне инони пераҳан дорам. Чу шамъе дар раҳи дониш ба мисли Бӯалӣ Сино, Санои ҳар бузургеро ба нафъи ҳештан дорам. Муҳаббат баҳри инсонҳо Ҳусайно, бо қалам гуфтӣ, Бичӯям васфи миллатро, Ватан дар чону тан дорам.

01.07.2021.

АЗ РУШДУ АЗ ХИДОЯТ МАН ЧАШМИ ХУД НАПЎШАМ (2548)

Аз рушду аз хидоят ман чашми худ напушам, Аз ман бичу химоят, гарчанд ман хамушам. Оханги хак шунав ту, бозори ранчро бин, Ман моли худ ба нохак харгиз намефурушам. Хикмат ба ман биёмад андар газалсарой, Афтода дар харорат монанди дег чушам. Кардам мудом фикре дар вакти норизой, Омад ба тан часорат то он ки ман начушам. Шеъри умедбахшам шодй ба кас бубахшад, Пайдо бишуд шучоат бо дарки аклу хушам. Кардй, Хусайн, ваъда аз бахри хар газалхон, То хашр бори маънй бигрифтаам ба душам.

03.07.2021.

РАСАД БАР ГЎШИ МАН ХАР ДАМ САЛОМИ МУЛКИ СОМОНАМ (2549)

Расад бар гуши ман ҳар дам саломи мулки Сомонам, Раҳо гардад ҳазорон айб зи чоми асли дармонам. Зи соҳибмансаби доно шавад пайдо илочи ман, Ба назди мардуми олам мақоми адли султонам. Зи тумори Ватандорй бичарҳам дар ҳавои насл, Агар ҳоле шавад пайдо ба ҳуд печида натвонам. Ҳифозат бо каломи ҳуд нигаҳдорй зи ман ояд, Ба чашми инсу деву чин асо назди Сулаймонам. Худо бо зоти поки ҳуд надорад айбу нуҳсоне, Ба айби ҳуд шавам иҳрор ҳар он чй зери домонам. Ҳазорон пардаҳо дорад саломи оташини ман, Ки баъди сад ҳазорон сол расад бар аҳлу ёронам. Ҳусайно, дар раҳи пуҳтан бигуфтй ҳарфи зарринат, Намонам назми ҳомамро ба оташдони девонам.

ХАМЧУ ИНСОН ЗИ КАВОКИБ БА ЗАМИН ОМАДАЕМ (2550)

Хамчу инсон зи кавокиб ба замин омадаем, Гавхари мулки чахон руп нигин омадаем. Сарпарастй ба низому суп фардо ба амал, Мо ба дунё пайи ободии дин омадаем. Хидмати ахли карам ширинй орад ба хама, Хамчу занбури асал поку мубин омадаем. Дар сухан гуфтану дар амр ба хар кори савоб, Дар газал мо ба каломи намакин омадаем. Огах астем зи таъсири дуо дар хама хол, Аз само суп замин садрнишин омадаем. Чавхари асли дуоро ту бигу, Хочй Хусайн, Аз азал хирмани маъно ба якин омадаем.

ХАР ОН ЧӢ ДОРАМ ДАР ДИЛАМ АЗ БАХРИ ФАРДО МЕКУНАМ (2553)

Хар он чӣ дорам дар дилам аз бахри фардо мекунам, Андар биёбон бо дуо гулхона пайдо мекунам. Хамзистӣ дорам ошно бо нармию ҳам ҳусни ҳулқ, Бо душмани ғаддори ҳуд сулҳу мадоро мекунам. Нусрат биёрам баҳри кас бо қадри имконоти ҳуд, Аз банди дасту ҳалқаҳо дасти касе во мекунам. Имдоди дасти ёриро ҳар кас ба нафъи ҳуд кунад, Ман кӯмаку ҳамдастиро аз баҳри мавло мекунам. Дарёи ҳикмат дар дилам чӯёи марворид шавам, Садҳо садаф дар дасти ман, дурдона савдо мекунам. Сарчашмаи назми Ҳусайн омад баёни ҳоли вай, Аз баҳри ҳалқу миллатам гавҳар ба дарё мекунам.

БА ДИЛ ИСЁН ШАВАД ПАЙДО МАГ $\overline{\mathbf{y}}$, КИ МАН ЗАБОН ДОРАМ (2560)

Ба дил исён шавад пайдо магу, ки ман забон дорам, Ба рохи тоати субхон шакар андар дахон дорам. Машав мухточи хар нокас, чавонмардона гу доим, Барои куввати дармон камарбанди миён дорам. Рафику ёри хамдамро ту некй кун ба қадри худ, Бигуяд бо хулуси дил, ки дусти мехрубон дорам. Барои сулху осоиш ғанимат дон ту умри худ, Бигуфтам бахри ту, эй чон, хар он чй дар нихон дорам. Намедонй дар ин олам чй мешад холи ту фардо, Ба фахре назди хар нокас магу, ки ину он дорам. Раховарди Хусайн инак хама дар дохили девон, Нукоти харфи ман аз дил, ба миллат армуғон дорам.

БО УМЕДИ НОМИ НЕК $\overline{\mathbf{y}}$ МАН БА БОЗОР ОМАДАМ (2563)

Бо умеди номи неку ман ба бозор омадам, Чун Зулайхо бар Юсуф бо дил харидор омадам. Байни халку миллати худ рахнамой дар дилам, Хамчу Мусо бар чабал аз бахри дидор омадам. Шукри неъмат мекунам, ки дурй чустам аз гунах, Аз чавонй то кунун бо чашми бедор омадам. Хамрахи мардони неку рохи хак андар барам, Гарчи дарбандй нашуд, марди гирифтор омадам. Васфи булбул бо навое накхати гул хам рахам, Дар бахори хуррамй аз байни гулзор омадам. Толеъат бо неки омад, худ бигуфти, эй Хусайн, Аз чавонй рахнамо дар байни аброр омадам.

ШУКРИ ХАҚ АЗ ЧАШМИ ДИЛ ДАРЁИ ГАВХАР ЁФТАМ (2575)

Шукри ҳақ аз чашми дил дарёй гавҳар ёфтам, Аз барой киштий ихлос лангар ёфтам. Дар раҳи сайру сафарҳо дар давоми умри худ, Иззату икроми халқ аз ваъзи минбар ёфтам. Маъхази ирфони ман сарчашмааш оби зулол, Зари муштафшори худ аз хоки кишвар ёфтам. То тавонистам ба мардум ман нагуфтам айби кас, Ҳар касе айбе бичӯяд, доманаш тар ёфтам. Гарҳи уҳёнус шудам дар ҳикмати мавлой худ, Гарчи мавҳаш шуд бало, худро шиновар ёфтам. Эй Ҳусайн, осонӣ омад баҳри ту, шукрона кун, Шарҳи ҳолатро бигӯ «роҳи муяссар ёфтам».

ШУКРИ ХАҚ МАН АЗ ГУЛОБЕ ДУРРУ МАКНУН ЁФТАМ (2578)

Шукри ҳақ ман аз гулобе дурри макнун ёфтам, Қадри он бо ҳикмате дар пирӣ акнун ёфтам. Ҳар сухан дар шеъри шоир лаззати ишқ асту бас, Дар мақоми назми худ онро дигаргун ёфтам. Сад ҳазорон ошиқон бо ҳасрати худ рафтаанд, Шуҳрати девонаро аз феъли Мачнун ёфтам. Куҳу саҳро аз даво ҳолӣ набошад ҳеч гоҳ, Ман дараҳту сабзаро аз дашти ҳомун ёфтам. Қиссаи шаҳри Буҳоро ибрате шуд баҳри ман, Беҳаё, бешармиро аз деҳа берун ёфтам. Худ бигуфтӣ дар ғазалҳо бо ишора, эй Ҳусайн, Шарҳи маъниро мудом аз ҳарфи гардун ёфтам.

БО ҚАЛАМ ГУФТАМ БАЁНИ ХАР ЧӢ ДАР ДИЛ КАРДААМ (2579)

Бо қалам гуфтам баёни ҳар чӣ дар дил кардаам, Ичтиноб аз роҳи бад пинҳонӣ ҳосил кардаам. Ҳар чӣ омад аз маосӣ нафси зиндон дар назар, Ҳалқаро дар гардани шайтон салосил кардаам. Гарчи ман дар зери дарё дур бошам аз Ватан, Чашми худро дар начотам сӯи соҳил кардаам. Ту бубин ашъори манро асли он ҳубб-ул-ватан, Бо ишора баҳри душман заҳри қотил кардаам. Аҳли олам зиндагӣ дорад ба ҳар кайвонае, Аз барои миллатам кошонаи дил кардаам. Эй Ҳусайно, ҳар чӣ гуфти роҳате орад ба кас, Даҳумин девони ҳудро боғу манзил кардаам.

ДАР ИН ДУНЁИ ИЛМУ ФАН БА ХАР ДОНО САНО ГУФТАМ (2580)

Дар ин дунёи илму фан ба хар доно сано гуфтам, Ба хикматхои бурхонії сухан бахри бако гуфтам. Навозиш дар ғазалхоям хадиси ишқ мебозам, Хар он чій бар қалам омад ғазалро бо ҳаё гуфтам. Амал дар роҳи андарзе ҳидоят дар ҳадаф дорам, Бипурсам афву бахшоиш агар ҳарфи хато гуфтам. Агарчій муфтиям имруз ба фатво медиҳам ҳукме, Кунам ислоҳи ҳарфи ҳуд ҳар он чій нораво гуфтам. Тасаввуф роҳи ҳақ чустан суҳан аз ҳазрати Ҷомій, Маоній дар каломи ҳуд зи пири муқтадо гуфтам. Ҳусайно, баҳри миллат гу давои Буалій Сино, Далелам ояти Қуръон, суҳанро ман шифо гуфтам.

ХУШНУДӢ АНДАР РОХИ ХАК АЗ РОЗИ ПИНХОН ЁФТАМ (2581)

Хушнудй андар рохи ҳақ аз рози пинҳон ёфтам, Ман ишқи он парвонаро аз шамъи сӯзон ёфтам. Бемори дарди ишқи Ҳақ дар чашми мардум ноаён, Шукрона кардам бар Худо, вақто ки дармон ёфтам. Санчида гӯяд шоире манзумаро бо вазни худ, Ман назми носанчидаро насри парешон ёфтам. Хикмат бичустам аз усул, чаззобй омад баҳри ман, Шарҳу маъонии ғазал бо роҳи осон ёфтам. Андар масирам роҳи ҳақ пайваста омад аз само, Васвоси он деви палид аз ҳуд гурезон ёфтам. Як неъмати Парвардигор шукр аст гуфтй, эй Ҳусайн, Ҳам дасти қудрат бар сарам бо ҳуд нигаҳбон ёфтам.

ЭЙ АЗИЗАМ, БО ДИЛУ БО ЧОН ХАРИДОРИ ТУЯМ (2596)

Эй азизам, бо дилу бо чон харидори туям, Сирри ман андар дилу ман кони асрори туям. Хамчу Яъкуб дар сари рах чашми ман шуд мунтазир, Рах кучо? Гу бахри ман, лойик, сазовори туям. Мушку анбар дар камиси Юсуфи Мисрй набуд, Дар димоғам буй гул, булбул, гирифтори туям. Худ бидонй хамчу гул доим хаводорат манам, Бахри ман харгиз магу дар банди озори туям. Гарчи кардам назди мардум пардадорй аз азал, Хамчу накши гавхарак дар чашми бедори туям. Бо тадаббур рози дил сехри калом бошад, Хусайн, Дар хитобе гуфт ман масхури осори туям.

АЗ КАЛОМИ НОХАКИКАТ МАН ЗАБОН ДАР БАСТААМ (2597)

Аз каломи ноҳақиқат ман забон дарбастаам, Баҳри ҳалқу миллати ҳуд аз зиён дар бастаам. Муҳри ҳикмат мегузорам, роҳи фатҳаш дар назар, Назди номардони дунё бенишон дар бастаам. Ман назар кардам ба ҳоли ҳар чамоат дар амал, Шубҳае пайдо шавад суду зиён дар бастаам. Ҳикмати розу ниёзам баҳри нафъи миллатам, Ман дили аҳли карамро аз гумон дарбастаам. Дар чамоат бо нишоне сарзаниш н-омад зи ман, Аз маломатҳои мардум ноаён дар бастаам. Эй Ҳусайно, ҳар чӣ гуфтӣ иззати аҳли ҳирад, Аз ҳақоратҳои дунё човидон дар бастаам.

ДАР РАХИ ФАЗЛУ КАРАМ БУНЁДИ МАНЗИЛ КАРДААМ (2598)

Дар рахи фазлу карам бунёди манзил кардаам, Бо кудумам ҳар кучо буд хори рах гул кардаам. Мехрубонӣ бар ятимон, нафъи мардум дар дилам, Нийяти некӯиҳо бисёр дар дил кардаам. Мавчи дарё дав-давону бигзарад об аз сарам, Чашми худро дар начотам сӯи соҳил кардаам. Зери дарёро бубинам гавҳараш қиматбаҳо, Ҳар чӣ бошад пурҳатар, таҳрими ботил кардаам. Аз барои фаҳми маъно пардаҳо дорад суҳан, Назми худро дар қабо оҳиста комил кардаам. Хидмататро баҳри миллат ҳадя гуфтӣ, эй Ҳусайн, Аз дилам омад садо инъоми ҳосил кардаам.

АХТАРАМРО ДАР ШАБИСТОН ШАМСИ ТОБОН ДИДААМ (2599)

Ахтарамро дар шабистон шамси тобон дидаам, Бо садокат эхтироми давру даврон дидаам. Шукри неъматхои Мавло мекунам ман рузу шаб, Равшании толеамро аз Чахонбон дидаам. Мавсими гармои умрам гулшанаш шуд бебадал, Дар зимистон сардихоро чун бахорон дидаам. Фитнахои руи олам аз бахили сар занад, Хар кучо бошад бахиле, мулки вайрон дидаам. Аз чавонмардони дунё неки ояд бахри халк, Хайри бозори чахон аз адли мизон дидаам. Зинати ашъори худро хак бигуфти, эй Хусайн, Панду андарз аз хакимон зеби девон дидаам.

ШУКРИ ХАҚ, ДАР ЗИНДАГӢ САДХО ДИЛОВАР ЁФТАМ (2600)

Шукри Ҳақ, дар зиндагӣ садҳо диловар ёфтам, Дар раҳи матлуби худ дарёи гавҳар ёфтам. Дурро дар риштаҳо умре кашидам бо низом, Дар низоми баҳри нав худро шиновар ёфтам. Хоку оби ин Ватан бошад муҳаддас баҳри ман, Ризҳи худро бо суҳан аз ҳоки кишвар ёфтам. Меҳрубониҳои дунё равшани аҳли башар, Аҳтари инсониро чун шамси ҳовар ёфтам. Эй Ҳусайно, иззататро ҳуд бигуфтӣ дар суҳан, Эҳтироми миллатам аз рӯи минбар ёфтам. Эътирофи ҳалҳу миллат гарчӣ дорад ҳикмате, Посиҳотирдориро аз баҳру лангар ёфтам.

МАН РАВШАНИРО ДАР ДИЛАМ АЗ НУРИ ИМОН ЁФТАМ (2611)

Ман равшаниро дар дилам аз нури имон ёфтам, Хамчун ситора дар само нури дурахшон ёфтам. Дони хакикат рамзи ман хар он чй гуфтам бахри ту, Хам аз барои дарди худ дурдона дармон ёфтам. Некуй сурат дар масал дар киссахо омад Юсуф, Ман хикмати зебоиро аз хатти дастон ёфтам. Поёни кор ояд ба худ вакто ки об аз сар гузашт, Ғамгинй омад бар касе, сар дар гиребон ёфтам. Дар кисмати молу манол мавъуде бошад ризки халк, Сарчашами рузирасон аз абру борон ёфтам. Ёдоварй карда Хусайн асрори худро дар ғазал, Икболи бахтамро мудом аз сирри пинхон ёфтам.

БУЗУРГОНИ ЧАХОНРО МАН САРОСАР РАХНАМО ДИДАМ (2613)

Бузургони чахонро ман саросар рахнамо дидам, Хама мехру мухаббатро нихоят ошно дидам. Хикоятхои ахли дил ба худ як нузхате дорад, Суханхои бузургонро нигори дилрабо дидам. Ихонат дар риёкорй ба гул печидани хор аст, Хидоятхои модарро багоят бериё дидам. Макун даъво ба нохаккй ба назди чохилу нодон, Хилофи орифонро ман ба ирфон муддао дидам. Ту дурй чў зи хар бадхох, ки бошй сохиби нусрат, Ба вакти шоду масрурй ба лаб шамси зухо дидам. Хусайно, хайр агар хохй, мудом аз ахли суннат бош, Тарики ахли чаннатро ба дил хавфу рачо дидам.

ОМАДАМ БАР ИН ЧАХОН БО ҚИСМАТЕ ДАР СУБХИДАМ (2614)

Омадам бар ин чахон бо қисмате дар субхидам, Бар талоши зиндагонй омадам ман аз адам. Назми дунёро бидидам хонаи бахт асту бас, Кушише кардам ба дунё, то набинам дарду ғам, Бо мурури умри кутах дар рахи аъмоли хайр, Суи некуйи ниходам гарчи бошад як қадам. Васфи хурони бихишти шохи гул хам кардан аст, Булбули шурида гуфто: Дилбарй зеби санам. Химмати мардони неку хамрахам шуд рузу шаб, Сарвати хар як чавонмард аст аз хайру карам. Сирри дил гуфти, Хусайно, бо тариқи назму наср, Хар чй омад бар забонат, ту навишти бо қалам.

ЭЙ АЗИЗАМ, БО ПАЁМЕ БАХРИ ДИДОР ОМАДАМ (2620)

Эй азизам, бо паёме бахри дидор омадам, Бо гулу гулдастахо аз суй бозор омадам. Ман бичустам хусни Юсуф - руй зебой туро, Аз барой Юсуфе хамчун харидор омадам. Дар рахи адлу диёнат худ бикардам эхтиёт, Мустакиман бехато бо хатти девор омадам. Хар гахе дидам туро, ман шукри неъмат мекунам, Дар низоми рохи хак бо назми гуфтор омадам. Аз кафас озода дидам ман бигуфтам бахри ту, Аз барой дидани гул суй гулзор омадам. Худ бигуфти, эй Хусайно, гавхарат дар дасти ман, Шукри Хак, бар сохиле бо чашми бедор омадам.

01.10.2021.

ТО БА КАЙ МАШВАРАТИ НАҚШАИ ТАДБИР КАШАМ (2630)

То ба кай машварати нақшаи тадбир кашам, Оқибат мисли Юсуф нотиқи таъбир кашам. Қолати мехру вафо шохаи ақл аст, бидон, Риштаро силсилаву ҳалқа ба занчир кашам. Сабаби ранчу алам санги маҳак бошаду бас, Чу ғуломе ба дуо маҳзари тақсир кашам. Шабаҳи ҳинду шуда макру фиребу найранг, Ту магӯ, баҳри бало чодуи Кашмир кашам. Ту бубин дарди наво ошиқи булбул ба қабас¹, Зи қафас баҳри Худо нолаи шабгир кашам. Рози дил гуфт ба ту дар ғазалаш Ҳоҷӣ Ҳусайн, Ҳар чӣ ояд ба дилам, хотири тасвир кашам.

12.10.2021.

 $^{^{1}}$ қабас – ш \bar{y} ъла, пораи оташ, ки аз дур намоён шавад дар шаби торик

ДАМИ ХУДРО БА НОДОНЙ ЗИ БАХРИ ЁР МЕДОРАМ (2642)

Дами худро ба нодонй зи бахри ёр медорам, Нафас дар сина во гуяд, ба дил асрор медорам. Ба чуби нардбони акл боло меравам хар дам, Барои дидани айбам паси девор медорам. Нахустин паллаи ин нардбон бошад навои шеър, Маъонии ғазалро ман ба савти тор медорам. Равонй суи арши хақ сулуки соликон бошад, Хама зикри хақиқатро ба дил бедор медорам. Нанозам бо каломи худ, агарчй чазбае дорад, Баёни ноадолатро ба сад гуфтор медорам. Висоли рохи хакро ту, Хусайно, бо қалам гуфтй, Нишони раъди афлокй ба хар осор медорам.

ДАР ВАЗИДАН СЎИ ТУ БОДИ СУЛАЙМОНАТ МАНАМ (2652)

Дар вазидан суи ту боди Сулаймонат манам, Хамрахам мехру вафо дар нома унвонат манам. Бахри тасхири қаламрав Балъамй гуфто, бидон, Домани Билқис магу, шохи Сулаймонат манам. Дар чаманхову гулистон раста бошам бахри ту, Дар убури зиндагй рохи хиёбонат манам. Хочате дорй ба дунё, ёрй чу бо мехри худ, Дар рахи қудратнамой шоху султонат манам. Гар нигахбонй бихохй дар замин ё осмон, Аз барои хифзи ту бар зина дарбонат манам. Бо садокат гар бихонй дафтари Хочй Хусайн, Бо ишора худ бигу, маънои девонат манам.

БАХШИДА БА РЎЗИ ПАРЧАМ (2656)

Рамзи саодати мо – Парчами Точикистон, Расми асолати мо – Парчами Точикистон. Ин ранги сурхи парчам чонбозй бар истиклол, Танхо часорати мо – Парчами Точикистон. Ранги сафеди парчам оромию озодй, Рохи садокати мо – Парчами Точикистон. Хам ранги сабзи парчам сарсабзй бахри миллат, Амну саломати мо – Парчами Точикистон. Дар дасти хар навчавон парчам гурури миллй, Накши часорати мо – Парчами Точикистон. Нишон бошад, Хусайно, аз дурию дурихо, Манзил хидояти мо – Парчами Точикистон.

ДАР ЗИМИСТОНИ САОДАТ МАН БАХОРЕ ДИДААМ (2659)

Дар зимистони саодат ман бахоре дидаам, Дар биёбон хору хасро лолазоре дидаам. Чехраи зебои ошик зевари хусн асту бас, Накши хатти дасти худро як нигоре дидаам. Шоду масрурй чу ояд ё малоли хотирам, Дар рахи андешахо ман дилфигоре дидаам. Ранчиши ахли хирад аз чохилон ояд падид, Дар бахорон хар гулеро назди хоре дидаам. Назми сайд андар дилу сайди харам андар назар, Дар давоми зиндагй сайди шикоре дидаам. Нури осмонй чу омад бар дили Хочй Хусайн, Начми худро бо саодат дар мадоре дидаам.

(НУН)

БЕХТАР БУВАД САВТИ ХУШ АЗ БУЛБУЛЕ ШУНИДАН (2378)

Бехтар бувад савти хуш аз булбуле шунидан, Бо васли булбулу гул бар манзиле расидан. Бар дидахо бубахшад нуру зиёи дигар Руи мубораки ёр дар навбахор дидан. Аъмоли хайри инсон аз бахри халку миллат, Бошад далели хубй дарвеш парваридан. Кори хато биёрад афсусу хам надомат, То чанд аз надомат дасту лабе газидан?! Дурй бичу зи душман, то дар амон бимонй, Аз чохилон ба некй зебо бувад буридан. Бехтар бувад, Хусайно, асрори дил нагуфтан, Дар назди ёри содик харфи нагуфта гуфтан.

МУБОРАК **ЧАШНИ НАВР**Ӯ3, ЭЙ АЗИЗОН (2386)

Муборак чашни Навруз, эй азизон. Хумоюн шуд ба мо фасли бахорон. Зи юмни Пешвои миллати мо Шуда махбуби олам Точикистон. Ки истиклоли мо сисола гашта, Ватан гулдаставу хам боғу бустон. Сарафрозй ба мо аз Пешво аст, Гулистон шуд диёрам мулки Сомон. Чу ояд дар чахон Наврузи олам, Биёрад оби рахмат, абри борон. Кушода ғунчахо дар рузи Навруз, Чу ояд накхате аз буи райхон. Сано гуем аз дил Пешворо, Ки бошад бахри мо шамъи фурузон.

ДАР ХАЁТАТ, ЭЙ АЗИЗАМ, БАР ХУДО ИСЁН МАКУН (2401)

Дар ҳаётат, эй азизам, бар Худо исён макун, Бо шикасти қалби мардум Каъбаро вайрон макун. Гар ту некуй кунй, тамйизи нусрат дар назар, Қалби носанчидаро бо ғафлате дармон макун. Бо тааммул дар сухан шав, аз хиёнат дур бош, То тавонй дар ҳаётат бар касе буҳтон макун. Айби касро худ бипушу бар кас эроде магир, Айби худро бенадомат зери ҳар домон макун. Инҳирофи¹ гумраҳй орад ба ту садҳо зарар, Роҳи ҳақро доимо аз чашми худ пинҳон макун. Вазни шеъратро Ҳусайно, бо заҳаб² андоза бин, Ҳарфи носанчидаро ночоя дар девон макун.

¹ инхироф – аз рох берун шудан

² заҳаб – зар, тилло, рафтан

КОШ Р \overline{y} ЗЕ БЕЧАДАЛ ОСУДА БИНАМ ИН ЧАХОН (2410)

Кош рузе бечадал осуда бинам ин чахон, Холй аз чанги замону халки дунё дар амон. Бо мухаббат маслихат дар байни адёни чахон, Рахму шафкат дар дилу некуй байни мардумон. Боз пурсам аз Худо ободии руй замин, Ибрате ояд ба мо аз назми рохи Кахкашон. Хоку оби ин замин озод бошад аз халал, Дар умури дину дунё безарар бар дигарон. Окибат пурсам зи ў бошад саодат бахри халк, Вахдату ободихову мулки дунё зарфишон. Гар талаб кардй ба мардум бо садокат, эй Хусайн, То киёмат хикматат бокй бимонад човидон.

ДАР САМО ЧӢ МЕҶӮӢ БЕХТАРИН МАҚОМ АСТ ИН (2412)

Дар само чй мечуй? Бехтарин мақом аст ин, Бесазо магу начво, бесадо салом аст ин. Дар ризои он мавло хайр кун дар ин дунё, Поси хотири фардо умри бардавом аст ин. Хусни умри инсонй хар амал биянчомад, Аз само нидо ояд: Охири хитом аст ин. Домани гунохи худ бар фазо маяфшонед, Нораво ба пурсидан, бар шумо харом аст ин. Авчи хадди инсонй худшиносии мардум, Бахри окилу доно дар замин низом аст ин. Аз нидои дил бошад хар хабар, ки меояд, Аз Хусайнй осоре бар шумо паём аст ин.

27.02.2021. 12:17

МОДАРЧОН, МОДАРЧОН, МОДАРЧОН, МОДАРЧОН (2414)

(тарона барои наврасон)

Модарчон, модарчон, модарчон, модарчон, Модарчон, модарчон, модарчон, модарчон. Омад фасли бахорон гул карда Точикистон, Бошед доим дар амон модарчон, модарчон. Аз бахри мо мехрубон дилбанду нури чашмон, Доимо бошед чавон модарчон, модарчон. Мехри шумо дар нихон зохираш буи райхон, Лолаву гул армугон модарчон, модарчон. Пешвои мо қахрамон - Эмомалии Рахмон, Монанди шамси тобон модарчон, модарчон. Авлоди Суғду Хатлон ҳам Рашту ҳам Бадахшон, Дилбанди Точикистон модарчон, модарчон. Баҳори мо бехазон, бошед доимо чавон, Мехри шумо човидон модарчон, модарчон.

РИЗО АЗ ОСМОН ХОХЙ, ТУ ХИДМАТ БАХРИ МИЛЛАТ КУН (2433)

Ризо аз осмон хоҳй, ту хидмат баҳри миллат кун, Каромат аз замон хоҳй, ту хидмат баҳри миллат кун. Саодат дар чаҳон хоҳй, саломат аз забон хоҳй. Санои човидон хоҳй, ту хидмат баҳри миллат кун, Адолат дар замон хоҳй, муҳаббат дилситон хоҳй, Бақо андар чаҳон хоҳй, ту хидмат баҳри миллат кун. Табиат безиён хоҳй, мазамматро хазон хоҳй, Ҳақиқатро аён хоҳй, ту хидмат баҳри миллат кун. Шафоатро аён хоҳй, гузар аз имтиҳон хоҳй, Фазои Каҳкашон хоҳй, ту хидмат баҳри миллат кун. Хаторо ноаён хоҳй, Ҳусайно, гар амон хоҳй, Дуо аз ҳар забон хоҳй, ту хидмат баҳри миллат кун.

ХАЁТИ ЧОВИДОН ХОХӢ, ДАР ИН ДУНЁ ТУ ХИДМАТ КУН (2434)

Хаёти човидон хоҳй, дар ин дунё ту хидмат кун, Садоқат аз чаҳон хоҳй, дар ин дунё ту хидмат кун. Мақоме дар ниҳон хоҳй, висоли меҳрубон хоҳй, Ризои модарон хоҳй, дар ин дунё ту хидмат кун. Ба мулки худ амон хоҳй, хиёнатро хазон хоҳй, Шарофат з-осмон хоҳй, дар ин дунё ту хидмат кун. Ба мурғон ошён хоҳй, қафасро дар нишон хоҳй, Ба нафси худ амон хоҳй, дар ин дунё ту хидмат кун. Ҳимоят аз гумон хоҳй, ҳифозат аз камон хоҳй, Иноят аз замон хоҳй, дар ин дунё ту хидмат кун. Ба маҳшар соябон хоҳй, зи дузах гар амон хоҳй, Зи чаннат армуғон хоҳй, дар ин дунё ту хидмат кун.

МАН БИГУФТАМ БО САДОҚАТ: МИЛЛАТАМ, ЧОНУ ДИЛИ МАН! (2437)

Ман бигуфтам бо садоқат: Миллатам чону дили ман! Аз дилам омад муҳаббат, миллатам, чону дили ман. Дар Самарқанду Бухоро номи точик муътабар шуд, Шуҳраташ шуд бо диёнат, миллатам чону дили ман! Нақши ту рушду ҳидоят дар дилат дорӣ қаноат, Авлиёят бо каромат, миллатам, чону дили ман! Номи миллат бехиёнат байни мардум беадоват, Бемазаммат, бемаломат, миллатам, чону дили ман! Дилфиребу бомалоҳат, миллатам шуд бочасорат, Тандурусту ҳам саломат, миллатам чону дили ман! Эй Ҳусайно, то қиёмат шуд дуо мағзи ибодат, Ҳарфи ту орад саодат миллатам чону дили ман!

ГАР ХОХЙ НЕКЙ ДАР ЧАХОН, САНГЕ МАЗАН БАР СОБИКИН (2442)

Гар хоҳӣ некӣ дар чаҳон, санге мазан бар собиқин, Оянда монӣ дар амон, санге мазан бар собиқин. Ҳаргиз машав ту бадгумон, васфи бузургонро бидон, Таърихи онҳоро бихон, санге мазан бар собиқин. Ҳамраҳ бишав бо оқилон, дурӣ бичӯ аз чоҳилон, Васфе бикун аз одилон, санге мазан бар собиқин. Аъмоли онҳо дар ниҳон рӯзе бигардад он аён, Бар худ бихоҳӣ армуғон, санге мазан бар собиқин. Илме бигир аз содиқон, таъне мазан бар собиқин. Ибрат бигир аз олимон, санге мазан бар собиқин. Гуфто Ҳусайн андар баён: Некӣ бикун ту дар чаҳон, Номат бимонад човидон, санге мазан бар собиқин.

ИЛТИЧО ДОРАМ БА НОМАТ, ЭЙ ХУДОЁ, РАХМ КУН (2444)

Илтичо дорам ба номат, эй Худоё, рахм кун, Бахри ман ояд каромат, эй Худоё, рахм кун. То набинам мушкилихо, ахлу авлодони ман Тан сихат, бошад саломат, эй Худоё, рахм кун. Хар гахе ояд мабодо имтихоне бахри ман, Аз ту ояд сад хифозат, эй Худоё, рахм кун. Бахту икболам ту додй, пас магир онро зи ман, Човидон бошад саодат, эй Худоё, рахм кун. Ту бидонй хар чй гуфтам бахри фарзандони худ, Дар дилам дорам садокат, эй Худоё, рахм кун. Илтичояшро ба начво бо дуо гуфто, Хусайн, Аз ту пурсидам ичобат, эй Худоё, рахм кун.

ЭЙ ХУДО, САРГАШТА ХАЙРОНАМ МАКУН (2445)

Эй Худо, саргашта ҳайронам макун, Рузи масрурй ту гирёнам макун. Боги дунёро бубинам бо самар, Беҳадаф, беҳуда гулбонам макун. Бобарориро бипурсам ман зи ту, Дар гузаргаҳ хору вайронам макун. Дар ҳаётам мушкилй н-ояд ба ман, Рузи равшанро шабистонам макун. Шукри озодй кунад аҳли хирад, Ҳеҷ гаҳ аз аҳли зиндонам макун. Худ бигуфто дафтари шеъри Ҳусайн, Назди номардон парешонам макун.

БО ҚАЛАМ МАН ХАР ЧӢ ГУФТАМ ХУЧЧАТУ БУРХОНИ МАН (2456)

Бо қалам ман ҳар чӣ гуфтам ҳуҷчату бурҳони ман, Дастаи бехори гулҳо дар чаман унвони ман. Шукри неъмат мекунам, ки шуд қабули хосу ом, Дар дилам дарёи ҳикмат баҳри бепоёни ман. Аз чавонӣ байни мардум эътиқоду боварӣ, Аз азал омад насибам нашъаи имони ман. Пардаи оҳанги шеърам шодии аҳли ҳирад, Аз барои зинати дил луълуъу марчони ман. Сарви кӯҳӣ дар баландӣ, умри он тӯлонӣ аст, Чашмаи ҳикмат биёбад решаи девони ман. Ҳикмати ҳудро ба мардум бо қалам гуфто, Ҳусайн, Эй азизон, ин паёмам бар шумо эҳсони ман.

ДАР УМУРИ РАХБАРӢ ЗЕБАНДА БАЙНИ МАРДУМОН (2468)

Дар умури рахбарй зебанда байни мардумон, Рахбари доноу окил Рахмати Бобокалон. Хидматаш ободию оромй бахри кишвар аст, Чун вазир арзанда шуд бар эхтироми сарварон. Мехри мардум дар дили ў нафси худро сохиб аст, Дар хукумат номи некў, дар Хучанд сохибнишон. Мачмаи Шайх Муслихиддин зеб ёфт аз дасти ў, Хусни хулкаш чун чавонмард ибрате бар дигарон. Эй вазири одили мо, халк гўяд дар Ватан, Рахмати миллат Шуморо - насли он Бобокалон. Рузў шаб андар дуояш бахратон гўяд Хусайн, Гарчй хафтод солаед, доим бимонед навчавон. Боз пурсад умри тўлонй зи он Парвардигор, Пири комил, хам азиз, бедарду беғам, дар амон.

ДАР ДИЛАТ РАХМЕ НАДОРӢ, ХАЛКАРО ВАЙРОН МАКУН (2469)

Дар дилат рахме надорй, ҳалқаро вайрон макун, Бо адоват, бемурувват, чумларо ҳайрон макун. Аз гунаҳ ту дурй чуву некй кун дар ин ҳаёт, Қалби худро бо шикоят моили исён макун. То тавонй дар чаҳон роҳи саховат пеша гир, Дасти худ дар гардани бехайру беэҳсон макун. Бахту иқболу адолат аз Худо доим бипурс, Назди бозори саодат нарҳи ҳуд арзон макун. Хашми номардй фуру бар, нафси ҳудро наҳ бизан, Мушкилй гар бар сар ояд, қаҳр аз султон макун. Оқибат бо сад тадаббур баҳри ҳуд гуфто Ҳусайн, Зинати ҳар нокасе аз гавҳари девон макун.

РАХМУ ШАФҚАТ НАБОШАД, ДАРЁ БИЁРАД Т $\overline{\mathbf{y}}$ ФОН (2470)

Рахму шафкат набошад, дарё биёрад туфон, Дасти нусрат набошад, дунё бигардад вайрон. Асрори хакро бубин паймона дорад ба худ, Бепарда гардад рузе хар он чй бошад пинхон. Бухлу адовати дахр доим харобй орад, Дунё шавад ободй аз дасти сохибэхсон. Бар нафъи халки дунё мавчи талотуми бахр, Чавхари сурхи набот мавлуди чисми марчон. Бо чашми сар бубинй девони дахуми ман, Рушду хидоят орад аз бахри хар ғазалхон. Осонй орад ба халқ шуриши харфи Хусайн, Бо мавчи пурталотум сохил шавад басомон.

ЭЙ ХУДОЙИ МЕХРУБОН, ФАРДО ТУ МУХТОЧАМ МАКУН (2471)

Эй Худойи мехрубон, фардо ту мухточам макун, Байни халқ аз имтихон фардо ту мухточам макун. Эхтирому иззатам сармояву сарват бувад, Гарчи бошад дар миён, фардо ту мухточам макун. Дар чавонй бахри нокас эхтиёчи ман набуд, Вақти пирй ноаён фардо ту мухточам макун. Хар гунохе карда бошам, хочате овардаам, Ошкоро ё нихон фардо ту мухточам макун. Шукри хак дар ин замон аз мушкилихо дар амон, Бахри нони дигарон фардо ту мухточам макун. Бо умеди афви исён илтичо дорад Хусайн, Рахматат шуд човидон, фардо ту мухточам макун.

МОЧАРОИ ОДАМУ ШАЙТОН БУБИН (2481)

Мочарои одаму шайтон бубин, Байни онхо ғафлату нисён бубин. Себи сурху гандуме бошад сабаб, Одаму Хавво чу омад бар замин. Дар дилаш пайдо бишуд хову хавас, Васфи ўро манзили султон бубин. Дар замин одам чу захматхо кашид, Дар адолат паллаи мизон бубин. Домани сохибдилон орй зи айб, Хар ривоят бахри худ эхсон бубин. Бо ишорат қиссахо гуфтй, Хусайн, То қиёмат хастии девон бубин.

ДАР БАЁНИ РОХИ ХАК АЗ ДИЛ САДО ОМАД БУРУН (2483)

Дар баёни рохи ҳақ аз дил садо омад бурун, Сузи дил андар ғазал бо нолаҳо омад бурун. Саъдию Чомию Ҳофиз мисли ёқути чабал, Бар нидоям як садои ошно омад бурун. Пайравиҳо ман накардам, ҳар чӣ гуфтам бо қалам, Аз миёни як чаман мурғи Ҳумо омад бурун. Зикри мавлоро бикардам, ҳар гаҳе боде вазад, Боди нарме баҳри ман аз зери по омад бурун. Нармии боди сабо дар Дачла бошад ё Фурот, Қотили ақраб бубин аз Найнаво омад бурун. Шукри ҳақ гуфтӣ, Ҳусайно, ҳам паноҳ чустӣ зи вай, Сад иноятҳои ӯ беилтичо омад бурун.

АЗ БАХРИ МАН, ЭЙ ХАМНАФАС, ДИДОРИ ТУ ШУД БЕХТАРИН (2485)

Аз бахри ман, эй хамнафас, дидори ту шуд бехтарин, Хар он чй гуфтй бахри ман ахбори ту шуд бехтарин. Нафъи халоик дар назар монанди вахйи Чабраил, Бахри хифозат дар нихон асрори ту шуд бехтарин. Бар кавли Пайғамбар нигар некй биёрад бахри ту, Андар рахи аъмоли хайр изхори ту шуд бехтарин. Байъу широ дар ин замон хайронй орад бар Юсуф, Хар гах Зулайхо бо хабар бозори ту шуд бехтарин. Собит бикардй ҳарфи худ, аҳкоми шаръи он Набй, Бо ҳуччату бурҳони ҳақ осори ту шуд бехтарин. Исботи ту андар суҳуф бо ҳикмати аҳли хирад, Дар назди мардум, эй Ҳусайн,

гуфтори ту шуд бехтарин.

ИЗХОРИ ХАР ГУСТОХИРО ДАР НАЗДИ СОХИБДИЛ МАКУН (2519)

Изҳори ҳар густохиро дар назди соҳибдил макун, Гар ғам надорӣ дар дилат, фарёди беҳосил макун. Ҳамраҳ бишав бо олимон, аз илмашон таълим гир, Дар ҳаққи ҳар соҳибҳирад андешаи ботил макун. Ҳар гаҳ гунаҳ кардӣ ниҳон, ҳунсардӣ ояд баҳри ту, Аз зери дарё моҳиро беҳуда дар соҳил макун. Андоза гир аз ҳар амал - мизони олам дар назар, Ту меҳри носанчидаро инъоми ҳар манзил макун. Бо некувон шав ҳамнишин, ҳушёр шав аз кори бад, Ту нафси ҳудро ҳеч гаҳ аз роҳи ҳақ ғофил макун. Донӣ, Ҳусайно, аз азал ҳар як мақомеро мақол, Бе ҳуччату бурҳони ҳуд доноӣ дар маҳфил макун.

22.06.2021.

ТО ТАВОНӢ ДАР ХАЁТАТ МАНЗИЛЕ ОБОД КУН (2543)

То тавонй дар хаётат манзиле обод кун, Бо башорат мужда деху як дилеро шод кун. Хар кй дарбандй бихохад, баста гардад кори ў, То тавонй аз расан дасти касе озод кун. Ресмони бастани дасти дуо андар барат, Мустачобй гар ту хохй, бе нидо фарёд кун. Бо гузашти умри худ андешаи бедорй ку? Бо садокат зикри хайри собикинро ёд кун. Бахри ёрон ёрй додан аз амалхои накўст, Кудрати сармоя дорй, бар касе имдод кун. Эй Хусайно, панди худро ту бигў аз сидки дил, Дар рахи рушду хидоят номахо эчод кун.

ЭЙ АЗИЗАМ, ДАР ЧАХОН ТУ АЙБИ КАС ИФШО МАКУН (2564)

Эй азизам, дар чахон ту айби кас ифшо макун, Бухлу кину хасрате дар нафси худ пайдо макун. Химмату саъйи наку кун, то шави олимаком, Пастию тахкиру хори назди хар доро макун. Хуччату бурхони худ кун муддао дори агар, Айбу нуксонат бубину нораво даъво макун. Дар салохи зиндаги тадбири коратро бигир, Хам амал бо машварат бе окилу доно макун. Донаи борон ба хикмат гар бирезад бар сарат, Бе тафаккур аз само ту катраро дарё макун. Шуру гавго дар чахон бехуда бошад, эй Хусайн, Вакти ороми бубин дар рохи хак савдо макун.

САФОИ ДИДА ХОХӢ БАР ДУРИХО НАЗАР КУН (2612)

Сафои дида хоҳӣ, бар дуриҳо назар кун, Дорой гар ту хоҳӣ, дар роҳи ҳақ сафар кун. Корвони бахту иқбол бо некиҳо ҳамсафар, Дар роҳи зиндагонй аз кори бад ҳазар кун. Соҳибдиле бубинй пурдил бишав ба роҳат, Андешаи тарсу бим аз ақли худ бадар кун. Тасвири дасту поят боҳй бимонад зи ту, Аз баҳри ибрати ҳалҳ як наҳши муътабар кун. Омад нишона бар ман аз назди шайҳи ориф, Бо як нишони ҳурмат аз назди ман гузар кун. Мансурй ту, Ҳусайно, бар нафъи ҳалҳу миллат, Садҳо башоратеро бо назми ҳуд ҳабар кун.

23.09.2021.

(BOB)

ГАРДИШИ ДУНЁ МАГӮ, АЗ ДАВРУ ДАВРОН РОЗӢ ШАВ (2400)

Гардиши дунё магў, аз давру даврон розй шав, Дар садокат бо маром аз ахду паймон розй шав. Норизогй гар расад озори Пайғамбар бубин, Розигй пурсад касе бо рохи осон, розй шав. Ранчише ояд ба ту ногах зи модар ё падар, Назди модар хам падар бо чашми гирён розй шав. Пурра шуд имрўз газалхо ду хазору чорсадум, Хар чй омад бахри ту бо амру фармон, розй шав. Дар рахи ахли сафо гар хайрате ояд ба ту, Дасти пиронро бигир, бо нури ирфон розй шав. Ту адолат дидай дар ин хаётат, эй Хусайн, Хар чи додаст он Худо, аз адли султон розй шав.

17.02.2021.

МУРОДИ ДУ ЧАХОН ХОХӢ, БАИМОН ШАВ, БАИМОН ШАВ (2416)

Муроди ду чахон хоҳӣ, баимон шав, баимон шав, Ҳаётат зарфишон хоҳӣ, баимон шав, баимон шав. Баҳори бехазон хоҳӣ, бакое дар чаҳон хоҳӣ, Ҳаёти безиён хоҳӣ, баимон шав, баимон шав. Санои ошиқон хоҳӣ, ту сидқи содиқон хоҳӣ, Дуои модарон хоҳӣ, баимон шав, баимон шав. Мақоми дустон хоҳӣ, ту гулшан бехазон хоҳӣ, Заволи душманон хоҳӣ, баимон шав, баимон шав. Ту некӣ бенишон хоҳӣ, барои дигарон хоҳӣ, Ба маҳшар соябон хоҳӣ, баимон шав, баимон шав. Ҳусайно, гар амон хоҳӣ, ба девонат забон хоҳӣ, Ҳаёти човидон хоҳӣ, баимон шав, баимон шав.

06.03.2021.

САОДАТ ДАР ЧАХОН ХОХѾ, ПИСАРЧОНАМ, БАИМОН ШАВ (2435)

Саодат дар чахон хохй, писарчонам, баимон шав, Хаётат дар амон хохй, писарчонам, баимон шав. Табиат безиён хохй, каромат аз замон хохй, Гузар аз имтихон хохй, писарчонам, баимон шав. Садокат дар чахон хохй, ба моли худ амон хохй, Хакикатро аён хохй, писарчонам, баимон шав. Санои олимон хохй, гурез аз чохилон хохй, Шарофат аз замон хохй, писарчонам, баимон шав. Дуои модарон хохй, муроди ду чахон хохй, Иноят з-осмон хохй, писарчонам, баимон шав. Насихат армугон хохй, Хусайнатро амон хохй, Хаёти човидон хохй, писарчонам, баимон шав.

24.03.2021.

ЭЙ АЗИЗАМ, БАЙНИ МАРДУМ БОСАФО ГАШТАМ БА ТУ (2457)

Эй азизам, байни мардум босафо гаштам ба ту, Бебадал, берангу бебу чун хаво гаштам ба ту. Аклу идроки худододи ту хамрах рузу шаб, Дар рахи рушду хидоят рахнамо гаштам ба ту. Чашми ман харгиз наояд дар рахи бегонахо, Дар умури дину дунё ошно гаштам ба ту. Ахди ман баъди хаётам дар кафат хокам бубин, Номи ту андар забонам, мубтало гаштам ба ту. Бо ишорат хар чй гуфтам, мехри ту андар дилам, Мисли Исмоил Амину чонфидо гаштам ба ту. Чустучу дорад Хусайнат зери дарёи шараф, Аз барои гавхаре мавчи ризо гаштам ба ту.

АЗ ХУДО ГАР ХАЙР ХОХѾ, СУБХДАМ БЕДОР ШАВ (2475)

Аз Худо гар хайр хоҳӣ, субҳдам бедор шав, Равзани дилро кушо, аз чумлаи аброр шав. То тавонӣ дар ҳаётат хидмати мардум бикун, Соҳиби аҳлоҳи некӯ, марди беозор шав. Гофилу нодону расво рӯ бигардонад зи ту, Сӯи номардон марав, аз чоҳилон безор шав. Дар гулистон сайругашти аҳли ирфонро бубин, Аз барои булбуле гулҳонаи бозор шав. Номи некӯ гарчи дорӣ байни мардум, эй Ҳусайн, То тавонӣ дар ҳаётат марди ҳушгуфтор шав. Бар машоми аҳли дунё накҳате ояд зи гул, Дастаи гул ҳам набошӣ, як гул аз гулзор шав.

АЗ ИН ХАЁТИ НОЗАНИН БО ДАСТИ ХОЛЙ ТУ МАРАВ (2488)

Аз ин ҳаёти нозанин бо дасти холй ту марав, Бар назди Раббулоламин бо дасти холй ту марав. Андар раҳи некуиҳо ояд ситоиш баҳри ту, Дар васфи мардум гар амин, бо дасти холй ту марав. Мисли мусофир дар сафар илму амал ҳамроҳ гир, Охир равй зери замин, бо дасти холй ту марав. Танҳо марав бар он лаҳад, гарчанд роҳат мустақим, Руҳзе бимонй дар камин, бо дасти холй ту марав. Мулки Сулаймон дар барат,

мамнун шавй бо себи кас, Гарчанд дар дастат нигин, бо дасти холй ту марав. Магрури аъмолат машав дар зиндагонй, эй Хусайн, Харчанд дорй худ якин, бо дасти холй ту марав.

ПЕША КУН ИЛМУ АМАЛ, ҚАДРИ БАЛАНД ОЯД БА ТУ (2507)

Пеша кун илму амал, қадри баланд ояд ба ту, Назди мардум дар сафар аспи саманд ояд ба ту. Илму ирфон пеша гар кардй, набинй ту зарар, Дар сафар садҳо раҳой аз каманд ояд ба ту. Илми дину илми дунё дар канорат гар ниҳй, Як ҳаёти нозанини бегазанд ояд ба ту. Дар маҳофил назди мардум аҳли илму маърифат, Ҳар чй гуфто аз ҳақиқат дилписанд ояд ба ту. Дар ақида, дар ибодат пайрави мазҳаб бишав, Дар тасаввуф роҳи ҳақ аз Нақшбанд ояд ба ту. Эй Ҳусайно, ҳурмати ту дар раҳи фатвои дин, Аз Самарқанду Бухорову Хучанд ояд ба ту.

09.06.2021.

КУНУН ҚАДРАТ БИДОНИСТАМ, АЁ МОДАР КУЧОЙ ТУ? (2663)

Кунун қадрат бидонистам, аё модар, кучой ту? Саодатро надонистам, аё модар, кучой ту? Агарчи хидмате кардам, ризоят бахри ман омад, Шарофатро чу донистам, аё модар, кучой ту? Замони кудакии ман латофат бахри ман карди, Малохатро чу донистам, аё модар, кучой ту? Бикарди нолаву зори гиламанди накарди хеч, Шикоятро надонистам, аё модар, кучой ту? Муборак хоки пойи ту, ба дидорат шарафёбам, Зиёратро чу донистам, аё модар, кучой ту? Хусайнат бахри ту гуфто, агарчи дар дилам хасти, Дуоятро бидонистам, аё модар, кучой ту?

30.11.2021.

(ХОИ ХАВВАЗ)

ОДАМЙ АЗ РӮЗИ АВВАЛ ДАР ЗИЁН ШУД АЗ НИГОХ (2402)

Одамй аз рузи аввал дар зиён шуд аз нигох, Хоричи чаннат бишуд дар он замон бо як гунох. Сураташ назди малоик бо ҳазорон лавну ранг, Аз барои ҳифзи рангаш соябон ёфт аз гиёҳ. Чеҳраи мардони неку чун шаби бадри мунир, Дар самои меҳрубонй бекарон шуд ҳамчу моҳ. Ҳосили аъмоли бад дар чеҳраи расвои кас, Байни мардум бо касолат ноаён шуд русиёҳ. Некй кун дар зиндагй бо ҳадри имконоти худ, Мушкиле н-ояд ба ту, гар нотавон бошад гувоҳ. Шуд музайян гар ба ҳикмат ҳарфи девонат, Ҳусайн, Баҳри ҳифзи номи некат човидон гардад сипоҳ.

18.02.2021.

БАХРИ ХАЛҚ ХИДМАТАМРО МАРДУМ ДОНАД КИФОЯ (2428)

Бахри халқ хидматамро мардум донад кифоя, Бахри дин мехнатамро мардум донад кифоя. Имдоди нусратамро, дарёй ғайратамро, Он нархи қиматамро мардум донад кифоя. Асли шаходатамро, мехру латофатамро, Нури хидоятамро мардум донад кифоя. Рамзи иборатамро, холи диёнатамро, Моли қаноатамро мардум донад кифоя. Оху надоматамро, рамзи саломатамро, Танхо садоқатамро мардум донад кифоя. Васли нихоятамро, Хусайн, иноятамро, Назми фасохатамро мардум донад кифоя.

21.03.2021.

ЭХДО БА УСТОД ЧАМШЕДИ ЧЎРАЗОДА (2511)

Дунёи нуру зиё Ҷамшеди Ҷӯразода, Дар чашми халқ босафо Ҷамшеди Ҷӯразода. Хуршеди панду ҳикмат, доктори илми таърих, Олими ангуштнамо Ҷамшеди Ҷӯразода. Зебанда шуд раҳбарӣ аз аҳди навҷавонӣ, Дар аҳди ҳуд бовафо Ҷамшеди Ҷӯразода. Раҳбари олимақом дар роҳи илму дониш, Дар кори ҳайр муқтадо Ҷамшеди Ҷӯразода. Сарвари ояндадор, ҳодими ҳалқу миллат, Лоиқи ҳамду сано Ҷамшеди Ҷӯразода. Ҳодии илму таълим, рӯзи мавлуд муборак, Бошед доим раҳнамо, Ҷамшеди Ҷӯразода. Ҳусайн пурсад доимо иззату сарбаландӣ, Умри Саъдӣ бар шумо, Ҷамшеди Ҷӯразода.

15.06.2021.

(ËO)

АЗ ХУД МАРАВ БО ДАВЛАТАТ ГАР ШОХИ ШОХОН ХАМ ШАВӢ (2375)

Аз худ марав бо давлатат, гар шохи шохон хам шавй, Мафтун машав бо сухбатат, пахлуи султон хам шавй. Хидмат бикун аз бахри халк, торикй н-ояд дар рахат, Ранчурй каш аз зулматат, гар шамси тобон хам шавй. Чун абри борон суи Чин сирре бидорй дар камин, Мабрурй кун бо рахматат, як катра борон хам шавй. Некуй кардй бо якин, гарчи каломат оташин, Махчурй кун аз миннатат, гарчй сухандон хам шавй. Муру малахро ту бубин орад чу занбур ангубин, Миннат макун аз химматат,

мисли Сулаймон ҳам шавӣ. Эй носири хатту рақам, гуфто Хусайнат бо ниёз, Маъмурӣ кун бо нусратат, гулшан ба девон ҳам шавӣ. 04.02.2021.

ДАР НАЗАРХО ГАРЧЙ ХОБАМ, ЧАШМИ БЕДОРАМ ТУЙ (2403)

Дар назархо гарчи хобам, чашми бедорам туй, Дар рахи хифзи бако девори гулзорам туй. Номи покат дар дили ман дар сафар ё дар хазар, Дар масири сайру гардиш рахнамо ёрам туй. Чархи дарёро набинад толиби мохй ба бахр, Бахри марворид равам, гирдоби чўйборам туй. Интихоб андоза дорад, хар чиро бошад худуд, Дар шинохти хар худуде хатти деворам туй. Хар чй гуфтам ё навиштам, мехри ту андар дилам, Дар фасохат хам балоғат хусни гуфторам туй. Дар масири маърифат бар назми худ гў, эй Хусайн, Дар шафоат назди миллат накди бозорам туй.

18.02.2021.

ШУКРЕ КУНАМ АЗ БАХРИ ТУ, ИМР \bar{y} З FAMXOPAM ТУ \bar{u} (2420)

Шукре кунам аз бахри ту, имруз ғамхорам туй, Дар ҳар амал беминнату доим мададгорам туй. Ман мунтазир андар раҳат андар ҳазар ё дар сафар, Хобе наояд бар дилам, чун чашми бедорам туй. Нуру сафо пайдо шавад дар маҳфиле ҳозир шавй, Чашне чу ояд баҳри ман, шоҳона сардорам туй. Гар дар забонам зикри ту, н-ояд маломат баҳри ман, Ҳифзи саломат дар дилу ҳам санги деворам туй. Ман дар баёни роҳи ҳақ чун Юсуфи Канъониям, Дар назди султону амир шоҳи ҳаридорам туй. Бо рамзу бо ташбеҳи ҳуд баҳрат бигуҳд ин Ҳусайн, Андар баёни ҳикматам ҳарфи сазоворам туй.

11.03.2021.

АЁ БАНДА, САОДАТРО ЧАРО АЗ МАН НАПУРСИДӢ? (2460)

Аё банда, саодатро чаро аз ман напурсидй? Ба исми худ кароматро чаро аз ман напурсидй? Илочи чора мечуй, шифо дар дасти ман бошад, Зи амрозе саломатро чаро аз ман напурсидй? Тамаъ дорй ба моли кас, ризомандй надорй хеч, Ба нафси худ каноатро чаро аз ман напурсидй. Гунах кардй ба нафси худ, бимондй дар рахи мушкил, Ба махшар ту шафоатро чаро аз ман напурсидй. Ато кардам ба адли худ мурувват байни инсонхо, Ба доди худ адолатро чаро аз ман напурсидй? Хусайн андар ривоятхо баёни кавли хакро гуфт, Ба калби худ мухаббатро чаро аз ман напурсидй?

РУХДОДИ ОЛАМ МАГ $\overline{\mathbf{y}}$, ГАР ТУ ХАБАР НАДОР $\overline{\mathbf{u}}$ (2523)

Рухдоди олам магў, гар ту хабар надорй, Бехудагўй макун, диди назар надорй. Ибрат гир аз некувон сангинй н-ояд ба ту, Дар рохи орамидан рохи дигар надорй. Созиш бувад маромат дар кори дину дунё, Андар давоми умрат биму хатар надорй. Андар умури дунё икболи худро бубин, Лочин магў ту худро, чун болу пар надорй. Шукрона кун ба додаш, бар неъмати саломат, Куфрони неъмат макун, чун симу зар надорй. Аз лутфи хак, Хусайно, омад башорат ба ту, Гайр аз каломи хаккат харфи дигар надорй.

23.06.2021.

БАШОРАТХОИ ТАЪРИХӢ ЗИ АЧДОД АСТ, МЕДОНӢ? (2547)

Башоратҳои таърихӣ зи аҷдод аст, медонӣ? Садои кӯҳкану Хусрав зи Фарҳод аст, медонӣ? Ба амри Хусраву Ширин, ки раҳ ҳамвора пайдо шуд, Ҳазорон қиссаи Исо зи милод аст, медонӣ? Шикори мурғ мамнуъ аст, агар сайди ҳарам бошад, Шиори мурғу ҳам моҳӣ зи сайёд аст, медонӣ? Зи тирандозии сайёд сайде мешавад беҷон, Харобиҳои Шом аз сӯи Бағдод аст, медонӣ? Ба роҳи ҳақ намудори ҳидоят оварад доим, Ҳама некӯии олам зи иршод аст, медонӣ? Ҳусайно, мисли ҳамсолон ба шастушаш расидӣ ту, Насими пирӣ ҳар гоҳе зи ҳаштод аст, медонӣ?

БИЧӮ ЭХСОНИ СОЛИКРО, БИХОХӢ РОХИ ИРФОНӢ (2554)

Бичў эхсони соликро, бихохй рохи ирфонй, Ба номат қиссахо гўяд шаханшохони Хоконй. Бирав бо рохи Кайхусрав, бимонад сафхаи таърих, Бинои пояи давлат зи хидматхои Сомонй. Дар ин айёми пурмачро шаханшоху гадоро бин, Ту шукре кун ба рўзи худ, ба он айёми боронй. Асолат диду Бинёмин бигуфто Юсуфи Мисрй, Намонам ман туро рафтан хар он гах доман афшонй. Муборак дон хаёти худ нигар бар Қайсару Доро, Низоми зиндагониро бидон аз хатти пешонй. Хусайно, фикри фардо кун, бигў харфи хакимона, Магў ман олимам харгиз, гар Афлотуну Лукмонй.

АНДЕШАИ ПИРЙ КУН ДАР АХДИ НАВЧАВОНЙ (2555)

Андешаи пирй кун дар ахди навчавонй, Fофил машав зи фахми асрори зиндагонй. Вокиф бишав зи нуксон ибрат бигир зи пирон, Шукронаи замон кун холо, ки дар амонй. Андар давоми умрат зоеъ макун ту рўзат, Меъёри умри худ дон андозаи чахонй. Хамрах бишав ба дарё рахзан машав ба сахро, Аз худ макун ту харгиз сахрои корвонй. Аз хидмате ба мардум рохи саодат ояд, Бо худ расй ба рўзе то рохи Кахкашонй. Аз бахри халку миллат панде бидех, Хусайно, Сохиб шавй ба хикмат, дунёи човидонй.

ЭЙ ХАМЧУ ИНСОН ОМАДӢ, БО НУРИ ИМОН ОМАДӢ (2634)

Эй ҳамчу инсон омадӣ, бо нури имон омадӣ, Бо амру фармон омадӣ, аз роҳи ҳақ ғофил машав. Бо нури имон омадӣ, ҳамчун мусалмон омадӣ, Бо давру даврон омадӣ, аз роҳи ҳақ ғофил машав. Эй ҳамчу ҳайвон омадӣ, бо ҳарфи буҳтон омадӣ, Бо роҳи шайтон омадӣ, аз роҳи ҳақ ғофил машав. Эй ҳамчу меҳмон омадӣ, чун абри борон омадӣ, Бо адли султон омадӣ, аз роҳи ҳақ ғофил машав. Шаҳси суҳандон омадӣ, бо илму ирфон омадӣ, Нури дураҳшон омадӣ, аз роҳи ҳақ ғофил машав. Ҳоҷӣ Ҳусайнҷон омадӣ, чун шамси тобон омадӣ, Бо назми девон омадӣ, аз роҳи ҳақ ғофил машав.

19.10.2021.

ДАР РАХАТ ФАРМОНБАРАМ, ГАР АМРУ ФАРМОНЕ ДИХӢ (2664)

Дар раҳат фармонбарам, гар амру фармоне диҳй, Дар раҳи рушду ҳидоят туҳфа гар чоне диҳй. Хони худро ман надонам, ризқу руҳій аз азал, Баҳри подоши амалҳо резаи хоне диҳй. Эй азизам, некй кун аз баҳри муҳточу ятим, Доҳили чаннат шавй ноне ба дарбоне диҳй. Манфаъат орад ба руҳзе маънии шеъри Ҳусайн, Фикри ночоро макун, руҳзе ту товоне диҳй. Қадри шеъратро надонад, гар набошад орифе, Дар маонй шеъри худ реги биёбоне диҳй. Эй Ҳусайно, ҳар чй гуфтй бо тариқи наҳму наср, Ҳикмати ногуфтаро баҳри суҳандоне диҳй.

30.11.2021.

ТАРЧУМАИ ХОЛИ ШОИР

Хочй Хусайн Мўсозода 10-уми июни соли 1955 дар дехаи Ростровути нохияи Гончй ба дунё омадааст. Ў баъди хатми мактаби миёна соли 1973 ба мадрасаи «Мири Араб»-и шахри Бухоро дохил шуда, онро соли 1978 бо муваффакият хатм намудааст.

Хочй Хусайн Мўсозода тайи солхои 1978-1990 чун сархатиби масчиди чомеи «Гулакандоз»-и нохияи ба номи Чаббор Расулов адои вазифа кардааст. Солхои 1990-1992 дар факултаи «Улуми Куръон»-и Донишгохи байналмилалии Чамохирии Сотсиалистии Либиё тахсил карда, бо имтиёзномаи махсуси донишгохи мазкур дар сохаи илм сарфароз гаштааст.

Хочй Хусайн Мўсозода аз ибтидои соли 1993 сархатиби масочиди вилояти Ленинобод интихоб шуда, аз соли 1994 сархатиби масчиди «Шайх Маслихатдин», дар як вакт чун ноиби муфтии мусалмонони Точикистон адои вазифа кардааст. Ў аз мохи майи соли 1997 раиси Шўрои уламои дини вилояти Сугд, сархатиби масчиди чомеи Шайх Маслихатдин ва дар як вакт муовини раиси Шўрои уламои дини Чумхурии Точикистон интихоб шуд.

Хочй Хусайн Мусозода баробари хеле хуб андухтани забонхои араби, руси, форси ва узбеки дар

такмилу сайқал додани улуми дунявии худ низ ба комёбихое ноил гардидааст.

Хочй Хусайн Мўсозода баробари пешбурди фаъолияти худ дар ташкилотхои динй бо максади баланд бардоштани сатхи маърифатнокй ва маънавиёти мардум аз васоити ахбори омма ва аз рохи табъу нашри силсилакитобхо сахми босазо гузоштааст. Дар давоми солхои 1993-2021 беш аз 320 маколаи хурду бузурги ў дар матбуот чоп шудааст ва зиёда аз 1000 барномахо ва мусохабахояш дар мавзўъхои динию маърифатй ва панду ахлокй дар телевизионхо ба мардум намоиш дода шудааст.

Дар бадали ин солхо китобхои Хочй Хусайн Мусозода «Гавхари имон мафуруш» (1997), «Бунёди оила дар ислом» (1999), «Сиву се сухбати судманд» (2001), «Хазрати бузургвор» (2001), «Маъхаз-ул-маъонй аз оёти Курьонй» (2004), «Табйин-ул-хакоик» (2005), «Рохнамои хач» (2006), «Анвор-ул-мактубот» (2008), «Об асли мавчудият» (2013), «Об дар «Маснавии маънавй» (2015), «Мазхаб ва сохибмазхаб» (2016), «Хадиси он расул бишнав» (2016), «Рахнамои фардои обод» (2016), «Бунёди оила дар ислом» (нашри дуввум. 2016) «Масчидхои Хучанд» (2017), «Мифтохи асрорнома» (2017) «Чавхари човидона» (2018), «Меърочи маърифат» (2018), «Точикистон – вориси Сомониён» (2018), «Хикматистон» (2018) «Мехри падару модар» (2019) «Точикистон – вориси Сомониён»

(нашри дуввум 2020) «Гулшанистон» (2020) «Саразм – мероси бузургони миллат» (2020), «Сабъаи сайёр» (2021), «Хашт ахтар» (2021), «Нух авроки забарчад» (2022), «Гулчини ашъор» (2022) бо теъдоди зиёд аз чоп баромадаанд, ки мавриди писанди умум гардидаанд.

Хочй Хусайн Мўсозода соли 2004 дар заминаи китоби худ «Маъхаз-ул-маъонй аз оёти Куръонй» бахри дарёфти дарачаи илмй дар мавзўи «Усули истифодаи оёт ва киссахои куръонй дар достони «Маснавии маънавй»-и Чалолуддини Румй» кори илмиро ба субут расонда, рисолаи номзадии илми суханшиносиро химоя намуд.

Алхол китоби илмии Хочй Хусайн Мўсозода бо номи «Илм дар тасаввуф» дар дасти чоп аст, ки дар он фаъолияти илмии «ахли тасаввуф» инъикос ёфтааст.

Хочй Хусайн Мўсозода тўли фаъолияти зиёда аз сисолаи худ ба бисёр мамолики Шарку Ғарб чун Арабистони Саудй, Эрон, Кувайт, Урдун, Сурия, Туркия, Миср, Ливия, Алчазоир, Фаластин, Амороти муттахидаи Араб, Кипр, Италия, Нигер, Мали, Мавритания, Малазия, Уганда, Сенегал ва ғайра сафархои хидматиро анчом дода, Точикистонро чун давлати демократию хукукбунёд ва мусалмоннишини рў ба тараккй ба оламиён шинос кардааст. Хочй Хусайн Мўсозода дар айни авчи камолоти илмию эчодй қарор дорад.

Хочй Хусайн Мўсозода солхои охир ба эчоди ашъори орифона пардохтааст ва газалхои ирфониву хакимонаи эшонро як катор хофизон ба оханг дароварда сурудаанд.

Бо чандин мукофот ва сипосномахо аз чумла бо медали «Хизмати шоиста»-и Чумхурии Точикистон ва чоизаи вилоятии ба номи Бобочон Ғафуров дар соҳаи илм сазовор гаштааст. Номзади илмҳои филология, Шаҳрванди фаҳрии шаҳри Хучанд мебошад.

Ашъори Хочй Хусайн Мусозода дар ёздах китоб «Мифтохи асрорнома», «Чавхари човидона», «Меърочи маърифат», «Точикистон – вориси Сомониён», «Хикматистон», «Гулшанистон», «Саразм – мероси бузургони миллат», «Сабъаи сайёр», «Хашт ахтар», «Нух авроки забарчад», «Гулчини ашъор» ба нашр расидаанд. Девони дахуми эшон «Дах чашмаи анбар»-ро алхол дар даст доред. Девони ёздахуми Хочй Хусайн Мусозода тахти унвони «Ёздах ситораи дурахшон» ба чоп омода мегардад.

		10
	МУНДАРИЧА	X
	Тушаи рохи саодат	1
	Назаре ба девони тозанашри устод Мусозода 11	(M
7 7		7
\times	(Алиф)	K
(4)	Ибтидо кардам ба номи Кибриё (2365)20	(3
	Эй хикмати асрори хак, аз синаи дарё биё (2366)21	1
	Ман талаб дорам ба дунё манзили ободро (2367)22	
13	Ёфтам асли начотам тавбаву пархезро (2368)23	YS.
	Ибрати ахли қалам рафтори Додохони мо (2377)24	V-
(F)	Гулшану савту наво хофиз Хусенчони мо (2418)25	(3)
0	Эй азизони дилам, гуянда курбони шумо (2424)26	0
M	Эй Худо, аз лутфи худ рамзи хидоят кун маро (2446)27	
X	Маломат н-орад он дилбар ба он хусни чамол ин чо (2448).28	X
	Макун таҳқир дар дунё ту шахси нотавонеро (2452)29	6
(4)	Садоқат дар рахи ирфон ба мавло мебарад моро (2455)30	()
54	$\Gamma \bar{y}$ й ба пурсишам чавоб, эй гули ман, ту дар кучо? (2458)31	73
X	Пазмон шудам ман дар нихон як лахза дидори туро (2464).32	
13	Точикистон, босафо ман дуст медорам туро (2472 а)33	X
	Точикистон босафо, ман дуст медорам туро (2472 б)34	0
	Бо кудуми пешво шуд дехи Ворух босафо (2474)35	X
K.	Шахрванди фахрии Хучанд Хочй Музаффарчони мо (2477).36	XX
K	Сипоси ҳақ кунам имруз, бигаштам руи дунёро (2503)37	8
(3)	Эй азизам, гир доим дасти ёрони маро (2512)	X
	Fанимат дон, азизи ман, ту айёми чавониро (2518)39	0
	Миллатам фардо бихонад назми гулчини маро (2530)40	Z
13	Эй сабо, аз ман расон бар ахли ман пайғомро (2531)41	13
*	Бихиштам Точикистон аст, бубин обу хаво ин чо (2534)42	5
(3)	Бо надомат шайх гуфт он давру он даврон кучо? (2535)43	(E
7	Шукри неъматхо кунам, файзи сахар дорем мо (2540)44 Мочески болго для болго дого дого дого дого дого дого дого	0
	Макоми бехтарин бошад гулу гулхона дар якчо (2557)45	X
15	Таманно хам дуо аз фитрати инсон шавад пайдо (2558)46	RZ

6	Ёри содиқ байни мардум точи сар бошад маро (2561)47	Ü
	Умедам аз худову аз сахоби домани сахро (2565)48	X
81	Мехри модар бо мухббат дар назар ояд маро (2601)49	7
	Эхдо ба Раиси вилояти Суғд мухтарам	2
	Рачаббой Ахмадзода (2609)50	
750	То ба кай доман занӣ гуфтору рафтори маро (2628)51	1
\approx	Хирадманде гуле корад, гулистоне шавад пайдо (2647)52	K
(4)	Эй пардапуши олам, дар парда дор моро (2648)53	
	Баёни рохи хакро ту, агар пурсй дили моро (2653)54	7
	Хар гахе орй ба дастат фурсати деринаро (2654)55	
13	Офарид аз бахри инсон дар садаф дурдонаро (2657)56	7
	(Бо)	K
(E)	Бехтарин сарват ба инсон дар чахон бошад китоб (2370)57	
	Хурмати худ дор, чоно, назди хар сохибнасаб (2583)58	70
M	Чашми ман равшан шавад ҳар гаҳ китоб омад ба чоп (2379).59	
KZ	(To)	8
	Хар чй шудам байни халқ аз шарафи номи туст (2371)60	12
(1)	Иқболи мардон дигару рамзи саодат дигар аст (2374)61	
54	Бехтарин сайре ба хофиз дар макоми чапу рост (2384)62	7
X	Даври чавонй бар мо ачоиб даврон будаст (2408)63	٣
(3)	Хамрахи модар нишастан як замон даврон будаст (2422)64	\ \
	Дар хаётам хар чй дидам нақши даврони ман аст (2432)65	Ü
	Он чи бинвисад қалам вобаста бар ақли ман аст (2436)66	
14	Побарахна рох рафтан дар бахорон хуштар аст (2439)67	7
K	Хусну қубҳи бандаро ғайр аз худо бинанда нест (2447)68	٣
(3)	Қадду қомат дар назар сарви хиромони ман аст (2465)69	8
	Бахри ман бошад мукаррам дидани дидори дуст (2473)70	
	Рохи илму маърифат ин рохи чавлони ман аст (2484)71	X
81	Савти булбул накҳати гул дар баҳорон хуштар аст (2489).72	7
~	Махви донохо бишав, гар хамдамй мебоядат (2495)73	7
(3)	Чонамози модарон озода аст (2505)	
750	Хамнишинй бо бузургон дар лаби дарё хуш аст (2508)75	7
\times	Бехтарин дороихо моли халоли мардум аст (2509)76	X
1	Дарёи илхоми ман девони дахумин аст (2510)77	1
0		70

Рузи айше бо нигоре шодмони будааст (2513)78
Ахли суннат валчамоат мазхаби дини ман аст (2514)79
Омад ба ман аз Худо матлуби як иноят (2525)80 🕽
Қисса гуфтан бахри мардум эътиборе доштаст (2545)81
Аз бехтарин навохо оханги шашмақом аст (2556)82 (
Хаёти ин чахонро бин, ки он савдои пинхон аст (2566)83
Назди номардони дунё хочати гуфтор нест (2570)84
Дурри маъниро бисуфтан бо лаби хандон хуш аст (2574)85 🔏
Назми ман бо сабки хосе мубтадо омад зи шаст (2577)86
Fайбату бадгуйихо дар хакки султон норавост (2584)87
Шӯру ғавғо бар сару доно ба савдои дил аст (2585)88
Донои илму ирфон дар байни мо чу нур аст (2591)89
Хамушй кун бари нодон, ки хомушй чавобе аст (2604)90
Баъди итмоми хаёт он чо чахони дигар аст (2605)91
Назди олим хар сухан даркор нест (2606)92
Хар кй нофармонй карда, лоики даргох нест (2608)93
Иззати ахли карам мадху санои кибриёст (2615)94
Сарнавишти шамси тобон оташин афтодааст (2616)95
Хайфи назми миллатам, қадри сухан афтодааст (2618)96
Хар кучо бошад азизе бахри ман он чо хуш аст (2621)97
Дури чу ту аз замин, гар осмон мебоядат (2622)98
Гуфто азизе: олам ба хоб аст (2623)99
Ободй ояд ба худ мулке, ки дар амон аст (2624)100
Точикам воло маком ўро сазовор омадаст (2626)101
Дар рахи таълим шав, имкони давлат боядат (2627)102
Хар чй омад аз хакикат, ман нагуям норавост (2629)103
Бехтарин нусрат ба мо дасти дуои модар аст (2632)104
Дасти дуои модар (2633)105
Хохӣ агар рохи ҳақ, бичӯ роҳи мулоқот (2635)106
Сохиби хулқи наку шав, гар амон мебоядат (2636)107
Рохи зисту зиндагонй дар чахон хамвор нест (2637)108
Шукри даврон мекунам, кишвар саробустони мост (2638).109
Дило, бингар танам хамсояи туст (2639)110
Дар хукми қазо фано набудаст (2640)111

Зи он дунё паёмеро хабар нест (2641)112	10
Номи неку дар чахон аз илму ирфон будааст (2643)113	X
Шукри ҳақ, ин умри ман бо роҳи ҳамвор омадаст (2644)114	X.
Рузи фардо баъди махшар зиндагонй дигар аст (2645)115	
Гавхари ман дар суханхо хикмати дарёй туст (2649)116	(B
Зиндагон дар чахон бо шодмон бехтар аст (2650)117	5
	K
Хамдамй бо ёри сохибдил ғанимат будааст (2662)119	13
(Сои мусалласа)	0
	(M
Дар рахи ишки саодат мубтало гуфт: алғиёс (2385)121	$\mathcal{F}_{\mathbf{a}}$
(Же)	K
Бар илочи дарди моён бошад он оби фараж (2387)122	(3
(Чим)	0
Адлу инсофу диёнат бахри султон тахту точ (2381)123	
(X_0)	K
	20
Ба қадри илму ирфонат дар ин дунё бишав носех (2382)125	M
	7,
	\sim
(Дол)	X
	0
	N
	77
	5
	(E
	5
	K
	13
	0
Y 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	()
	X
	K
Дар байни халқ муътабар, аҳли зиё, зинда бод! (2440)139	(3)
	Номи неку дар чахон аз илму ирфон будааст (2643)

ХОЧЙ ХУСАЙН МЎСОЗОДА

Сарнавишт аз ҳақ бувад, ҷоно, магӯ «тақдир буд» (2443).140	. 1
Каломи назми ирфонй ба худ савту наво дорад (2450)141	X
Барои сохиби хикмат паёме аз худо ояд (2451)142	1
Чахон дар ларза меояд, агар чашмаш ба хоб афтад (2453).143	3
Fанимат дон чавониро, чавон й барнамегардад (2459)144	
Хар санги киматбахо дурру гавхар набошад (2462)145	7
Дунё шавад зуд вайрон, рахму шафкат набошад (2463)146	K
Фасли зимистон гар расад, гул аз гулистон меравад (2476).147	(3
Пешво, бо хамрахи мехмони худ хуш омадед (2479)148	4
Гуфт марди окиле он чи мукаддам мерасад (2480)149	
Бикун хидмат ба халқи худ, ба васфи ту сано ояд (2486)151	\ \
Хар чй омад бар сари ман гуфтам: ин хам бигзарад (2490).152	1
Шояд ба чахон як гули бехор набошад (2491)153	
Агар шамъи фурузони, ба ту парвона хохам шуд (2492)154	7
Гарчй мардум дар замин овораанд (2496)155	۲
Гар қадам бар остон хоҳам ниҳод (2497)156	\ \
Самак дар зери дарёву кабутар дар хаво гардад (2498)157	
Худо адлаш ба мизон мебарорад (2499)158	
Фуру рафтам ба дарёе, дар он гулхона пайдо шуд (2500).159	7
Хушо, он дехи сарсабзе, ба худ оби равон дорад (2502)160	2
Чашми мардум чун силах сайди замон меафканад (2515).161	()
Назди чохил дар чахон суду зиён яксон бувад (2516)162	
Хуршеди садри авлиё шайх муслихиддини хучанд (2520).163	X
Сатторй бахри инсон осонй бар натобад (2526)164	7
Вазнинй ба худ бинй хар гах ба сарат афтад (2527)165	1
Милоди як гул гулхона гардад (2528)	()
Шеъри ман бо сад радиф ҳамчун бинои хона шуд (2532)167	7
Дар масири чустучуе устухон пайдо шавад (2533)168	K
Қисмати инсон ба ҳикмат аз қазо хоҳад фитод (2536)169	(2
Орифи шоирхирад гавхар зи дарё мекашад (2537)170	7
Хақ таъоло дар дили мо нури имон офарид (2542)171	
Шавад зохир ба рузи худ хар он чи дар нихон бошад (2544).172	8
Хуршед таги борон тобанда нахохад шуд (2552)173	V
Машав навмеди торикй, ки хар шоме сахар дорад (2559).174	(2
	7

0	Ч охилон дар ин чахон худро фаром <u>ў</u> ш кардаанд (2562)175	0
	Барои дарки рохи хак дили бедор мебояд (2568)176	X
82	Умеди равшани мах кун, ки шабхои қамар дорад (2569)177	13
	Бипурс аз худ, аё инсон, зи баъди ту чй мемонад? (2571)178	3
	Нигахбон шав санои халқ, охуе харам дорад (2572)179	()
77	Мумсикон дар чашми мардум бенавову мустаманд (2576).180	1
\lesssim	Ибтидои мавчи дарё саргахаш мино бувад (2582)181	K
(4)	Сухан аз кавну макон хохам зад (2586)	(3
	Накхати гулхои рангин аз гулистон мерасад (2587)183	0
M	Дар амали шарму хаё харфи нидо намерасад (2588)184	
18	Аз чахони нозанин нодону доно меравад (2589)185	8
	Касе бе хикмати боло ба ин дунё намеояд (2590)186	
(4)	Мехру мухаббати ман андар чахон нағунчад (2592)187	(3)
3	Некй мачу аз касе дасти эхсон надорад (2593)188	7.2
K	Дар биёбон реги сахро оби дарё кай хурад? (2594)189	
13	Муназзам ризки худ ёбад чавоне гар сахар хезад (2595)190	X
	Гавхари хақ аз само оличаноб оварда буд (2602)191	0
	Хар он кас дар қаноат шуд, ба нафсаш подшо гардад (2603).192	(Z
12	Аз барои нафъи миллат чисму чон хохам ниход (2607)193	74
K	Рахму шафқат бахри халқаш дар ватан султон кунад (2617).194	\Rightarrow
(3)	Хақ таъоло рахмати худ дар чахон меафканад (2619)195	(E
*	Манфаъатчуён нишон бар куфру имон бастаанд (2625)196	0
	Захми табар агар равад, захми забон намеравад (2646)197	X
82	Хар гиях дар хар мақом худ бо сано сар мезанад (2655)198	13
	Ноадолат бахри мардум аз китоб ифшо нашуд (2658)199	
	Сохибнафас бигуяд, дарё гухар надорад (2660)200	()
750	Каломи орифи шоир хуруфи дилнишин дорад (2661)201	5
\approx	(Зол)	K
\f\	Дар амони ҳақ шавӣ, ҳар гаҳ бихонӣ Қулаъуз, (2392)202	(3
	(Po)	30
	Хар нафар дар манзили худ кош ёбад эътибор (2406)203	
175	Машав ғофил, ки ноқобил бигирад зидди ту сангар (2413).204	X
	Ало мирзои бехамто, муборак синни пайғамбар (2426)205	K-
(E)	Дар чахон ахли чахолат аз хақиқат бехабар (2454)206	(3
13.4		7.

*	Шеъру шоири дар ислом (2478)207	10
	То ту ҳастӣ дар ҳаёт аз ту чӣ мемонад, нигар (2487)208	X
82	Худоё, дар чахон моро зи офаташ нигах медор (2567)209	K
	(30)	3
	Чу донистам ҳақиқатро, бичустам раҳнамо имрӯз (2421).210	()
750	Ман ба мино омадам, қисмат намедонам ҳанӯз (2493)211	3
\times	(Син)	K
	Одати имрузааш фардо табиат бахри кас (2438)212	(3
0	Ту бидон, як оламе аз ишк пайдо шуду бас (2610)213	10
	(Шин)	
18	То тавони дар хаётат аз чахолат дур бош (2404)214	X
	Дар зимистон гул набошад, бахри булбул дона хуш (2517).215	V.
	Эй азизам, байни мардум марди беозор бош (2538)216	(3)
5	Дармони ман зи харфи ту дарди маро даво бубахш (2551).217	75
K	(Сод)	
13	Иззату хурмат биёбад хар кӣ сохибихтисос (2388)218	X
	Нафси худро бо насихат аз зиён кардам халос (2494)219	0
	(Зод)	M
14	Бахри одам дар қабо омад ғараз (2389)	XX
K	(Итқ и)	8
(3)	Муфлису бечора ояд, аз дуо шав эхтиёт (2390)221	(K)
*	(Изғӣ)	0
	Бахту саодат орад хар шахриёри махзуз (2391)222	X
82	(Ъайн)	13
	Равшанй хам гарми орад шамси тобон аз тулуъ (2393)223	2
	(Ғайн)	(K
750	Чустуч у ят мекунам дар гулшану дар гирди бог (2394)224	5
\approx	(Φ_0)	K
1	Иззату икроми мардум бахри мо бошад шараф (2395)225	13
	Нуқтаи болотарин дар ин замин шуд кухи Қоф (2546)226	7
	(Қоф)	(V)
12	Дар ғазалҳо соябони нуҳумин бошад равоқ (2396)227	X
	(Коф)	K
(5)	Дар замин баъди худо рамзи сафо инсони пок (2397)228	(3
1224		4

Мухтарам, эй сарвазир, шасти камол муборак! (2417)229	0
Эхдо ба Мирзоосим Каримзода(2631)230	No.
(Гоф)	18
Акбари чондори дунё дар замин бошад наханг (2398)231	
(Лом)	()
Агар ту рохи ҳақ ч \bar{y} й, дар ин дунё машав ғофил (2399)232	
Вучуди бахту иқболат ту аз нусрат машав ғофил (2449)233	X
Зебанда савту наво, эй шарифчони булбул (2506)234	13
Аё пешвои ин миллат, муборак рузи истиклол (2573)235	2
(Мим)	(V)
Канори довари фардо ҳаёти човидон хоҳам (2372)236	14
Мушфику дилсузи ман шуд мехрубон хамсояам (2409)237	
Эй азизам, бар чахон аз бахри дидор омадам (2415)238	(3
Хар он чӣ дидам дар чахон, аз кисмати худ розиям (2441).239	70
Бар ин чахони нозанин ман хамчу ошик омадам (2461)240	
Ҳастӣ ту дар хаёлам шому саҳар, азизам (2466)241	15
Фикре макун вақти сухан ман одами ин оламам (2467)242	0
Бо дилу хам бо забон бо васфи миллат шоирам (2482)243	M
Аё пирам, ба ақли худ шуморо муътабар дидам (2501)244	73
Ташнаи ҳикмат чу гаштам, ғарқи он дарё шудам (2504)245	
Шукри ҳақ дар байни мардум обруе ёфтам (2521)246	1
Дар ин дунё бахилонро малоли якдигар дидам (2522)247	0
Хар чй дорам дар дилам савдои мазмун мекашам (2524).248	M
Санои марди доноро сафо дар анчуман дидам (2529)249	18
Ман ба номат, эй азизам, нома иншо мекунам (2539)250	\$
Санои лутфи ҳақ гӯям, шараф дар анчуман дорам (2541).251	()
Аз рушду аз хидоят ман чашми худ напушам (2548)252	5
Расад бар гуши ман хар дам саломи мулки сомонам (2549).253	X
Хамчу инсон зи кавокиб ба замин омадаем (2550)254	13
Хар он чӣ дорам дар дилам аз бахри фардо мекунам (2553).255	2
Ба дил исён шавад пайдо магу, ки ман забон дорам (2560).256	
Бо умеди номи неку ман ба бозор омадам (2563)257	75
Шукри ҳақ аз чашми дил дарёи гавҳар ёфтам (2575)258	K
Шукри ҳақ ман аз гулобе дурру макнун ёфтам (2578)259	(3
	7.0

	Бо қалам гуфтам баёни ҳар чӣ дар дил кардаам (2579)260	0
	Дар ин дунёй илму фан ба хар доно сано гуфтам (2580)261	X
	Хушнудй андар рохи хак аз рози пинхон ёфтам (2581)262	X
	Эй азизам, бо дилу бо чон харидори туям (2596)263	2
)	Аз каломи нохакикат ман забон дар бастаам (2597)264	()
	Дар рахи фазлу карам бунёди манзил кардаам (2598)265	5
	Ахтарамро дар шабистон шамси тобон дидаам (2599)266	K
	Шукри ҳақ, дар зиндагӣ садҳо диловар ёфтам (2600)267	(×
	Ман равшаниро дар дилам аз нури имон ёфтам (2611)268	0
)	Бузургони чахонро ман саросар рахнамо дидам (2613)269	(V)
	Омадам бар ин чахон бо қисмате дар субхидам (2614)270	X
	Эй азизам, бо паёме бахри дидор омадам (2620)271	K-
	То ба кай машварати нақшаи тадбир кашам (2630)272	(3
	Дами худро ба нодонӣ зи бахри ёр медорам (2642)273	7
	Дар вазидан суп ту боди Сулаймонат манам (2652)274	
,	Бахшида ба р у зи парчам (2656)275	K
	Дар зимистони саодат ман бахоре дидаам (2659)276	0
	(Нун)	(A)
	Бехтар бувад савти хуш аз булбуле шунидан (2378)277	77
	Муборак чашни навруз, эй азизон (2386)278	8
	Дар ҳаётат, эй азизам, бар худо исён макун (2401)279	X
	Кош рузе бечадал осуда бинам ин чахон (2410)280	0
	Дар само чи мечуй бехтарин маком аст ин (2412)281	S
	Модарчон, модарчон, модарчон, модарчон (2414)282	7
	Ризо аз осмон хохӣ, ту хидмат бахри миллат кун (2433)283	
)	Хаёти човидон хохӣ, дар ин дунё ту хидмат кун (2434)284	(E
	Ман бигуфтам бо садоқат: миллатам,	5
	чону дили ман! (2437)	X
	Гар хохӣ некӣ дар чахон, санге мазан бар собикин (2442).286	13
	Илтичо дорам ба номат, эй худоё, рахм кун (2444)287	0
)	Эй худо, саргашта хайронам макун (2445)288	()
	Бо қалам ман ҳар чӣ гуфтам ҳуччату бурҳони ман (2456).289	7
	Дар умури рахбарй зебанда байни мардумон (2468)290	K
	Дар дилат рахме надорӣ, ҳалҳаро вайрон макун (2469)291	(3
		70

0	Рахму шафқат набошад, дарё биёрад туфон (2470)292	0
X	Эй худойи мехрубон, фардо ту мухточам макун (2471)293	K
71	Мочарои одаму шайтон бубин (2481)294	X
	Дар баёни рохи хак аз дил садо омад бурун (2483)295	3
A)	Аз бахри ман, эй хамнафас, дидори ту шуд бехтарин (2485).296	(1)
7	Изхори хар густохиро дар назди сохибдил макун (2519).297	12
X	То тавони дар хаётат манзиле обод кун (2543)298	K
()	Эй азизам, дар чахон ту айби кас ифшо макун (2564)299	(3)
9	Сафои дида хохӣ бар дуриҳо назар кун (2612)300	0
D	(Вов)	
×	Гардиши дунё магу, аз давру даврон розй шав (2400)301	147
	Муроди ду чахон хохӣ, баимон шав, баимон шав (2416)302	K
F)	Саодат дар чахон хохӣ, писарчонам, баимон шав (2435).303	(3)
	Эй азизам, байни мардум босафо гаштам ба ту (2457)304	700
3	Аз худо гар хайр хохӣ, субхдам бедор шав (2475)305	
X	Аз ин хаёти нозанин бо дасти холй ту марав (2488)306	15.7
	Пеша кун илму амал, қадри баланд ояд ба ту (2507)307	12
1	Кунун қадрат бидонистам, аё модар кучой ту? (2663)308	
47	(Хои хавваз)	750
α	Одамй аз рузи аввал дар зиён шуд аз нигох (2402)309	SX
	Бахри халқ хидматамро мардум донад кифоя (2428)310	(4)
0	Эхдо ба устод Чамшеди Чуразода (2511)311	
	(Éo)	
KZ.	Аз худ марав бо давлатат гар шохи шохон хам шав да (2375).312	7.81
\sim	Дар назархо гарчй хобам, чашми бедорам туй (2403)313	
3)	Шукре кунам аз бахри ту, имруз ғамхорам туй (2420)314	(3)
	Аё банда, саодатро чаро аз ман напурсидй? (2460)315	()
X	Рухдоди олам магу, гар ту хабар надорй (2523)316	X
KZ.	Башоратхои таърихй зи ачдод аст, медонй? (2547)317	X
	Бичу эхсони соликро, бихохи рохи ирфони (2554)318	3
A)	Андешаи пирй кун дар ахди навчавонй (2555)319	(1)
7	Эй хамчу инсон омадй, бо нури имон омадй (2634)320	1
3	Дар рахат фармонбарам, гар амру фармоне дихи (2664)321	K
[]	ТАРЧУМАИ ХОЛИ ШОИР322	(3)
0		0

ISBN 978-99985-74-75-5

Хочй Хусайн Мусозода

ДАХ ЧАШМАИ АНБАР

Мусаххехон:

Ислом Рахимов, Шамсиддин Мусоев

Мухаррири техники:

Абдумачид Абдусамадов

Хуруфчинон:

Шамсулло Мусоев, Шавкат Мирбобоев, Гуломчон Вохидов

Ба матбаа 03.08.2022 супорида шуд. Ба чоп 16.09.2022 имзо шуд. Андозаи коғаз 60х84 1/16. Чопи офсет. Коғази «Снегурочка». Чузъи чопӣ 21,25. Хуруфи Times New Roman Тј. Супориши №248. Теъдод 100 нусха.